

بررسی برداشت بی رویه آبهای زیرزمینی و احتمال فرونشست در حوضه آبخیز ارنکه، کرج

امیر کرم^۱، امیر صفاری^۲، شیلا حجه فروش نیا^۳

^۱دانشیار گروه ژئومورفولوژی، دانشکده علوم جغرافیایی، دانشگاه خوارزمی تهران، ایران aa_karam@yahoo.com

^۲دانشیار گروه ژئومورفولوژی، دانشکده علوم جغرافیایی، دانشگاه خوارزمی تهران، ایران amirsafari@yahoo.com

^۳دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی دانشگاه خوارزمی، دانشکده علوم جغرافیایی، دانشگاه خوارزمی تهران، ایران std_hajehforosh@khu.ac.ir

۱- مقدمه

پدیده فرونشست به عنوان یکی از مخاطرات ژئومورفیک طی سال های اخیر در قسمت هایی از سطح کشور به وقوع پیوسته است و برنامه های عمرانی و سازه ای و کشاورزی را با محدودیت شدید در این بخش ها مواجه کرده است. اگرچه گروهی از عوامل در ایجاد این پدیده موثر بوده اند ولی مهم ترین آن ها عامل برداشت های بی رویه و بیش از حد مجاز آب زیرزمینی و ممانعت از نفوذ آب برگشتی شرب، صنعت و کشاورزی بوده است.

یکی از مشکلات مهم در ارتباط با برداشت بی رویه آب از سفره های زیرزمینی افت ممتد سطح آب و متراکم شدن لایه ها و رسوبات سفره است (لشکری پور و همکاران، 1387، 95). از نظر تعریف فرونشست یا سوبسیدانس تدریجی زمین پدیده ای ژئومورفیک است که تحت تأثیر عوامل طبیعی و انسانی رخ می دهد و صدمات ناشی از این نوع فرونشینی ها می تواند در بسیاری از موارد فاجعه بار باشد (رنجبر و جعفری، 1388، 155). بنابراین فرونشینی زمین را یکی از انواع مخاطرات محیطی قلمداد نموده اند. افزایش روزافزون بهره برداری از آب های زیرزمینی به ویژه در حوضه هایی که با نهشته های آبرفتی، دریایی کم عمق یا دریاچه ای تحکیم نیافته انباشته گشته اند، به نشست و یا فروریزش سطح زمین منجر شود. با برداشت بیش از حد آب زیرزمینی، سطح ایستایی لایه آبدار پایین رفته و فشار هیدرواستاتیک کاهش می یابد که در نتیجه امکان نشست زمین را به صورت تدریجی فراهم می نماید.

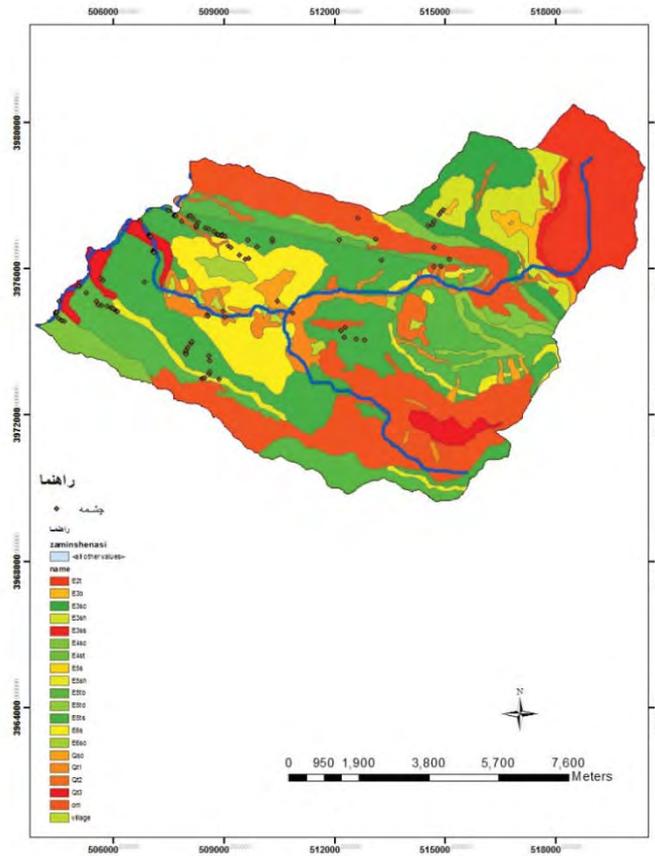
حوضه آبخیز ارنکه یکی از زیر حوضه های رودخانه کرج است که آب شرب بخش مهمی از ساکنین شهر تهران را تأمین می نماید. لذا با توجه به اهمیت آب شرب اهالی پایتخت شاید برای حفاظت از این حوضه و ارزش های محیط زیستی و ریالی آن هیچ حدی نتوان تعیین نمود. این منطقه با ۱۰۰۸۸/۵ مساحت و حداکثر ارتفاع ۳۶۶۵ متر، حداقل ۱۶۳۷ متر و ارتفاع متوسط ۲۶۸۹ متر در محدوده شمال شهرستان کرج، ۱۵ کیلومتری جاده کرج - چالوس، در ضلع شرقی رودخانه زیردست سد کرج (امیرکبیر) واقع شده است.

اراضی کشاورزی در حوضه ارنکه عموماً باغات میوه هستند که شامل صنوبر، بید و درختان میوه ای از جمله سیب، گیلان، آلبالو، گردو، گلابی و ... است. کل باغات حوزه (باغات بارور و نهالستانها)، ۴۶۹ هکتار می باشد. که به صورت کشت ساده، پراکنده و مخلوط می باشد که ۳۴۵ هکتار آن شامل باغات با درختان بارور بوده و ۱۲۴ هکتار آن بصورت نهالستان می باشد. جمعیت منطقه مورد مطالعه حوزه ارنکه در سال ۱۳۸۵ جمعیت حوزه ۳۴۱۸ نفر در قالب ۱۰۹۸ خانوار می باشند. با توجه به اینکه قسمت اعظم مردم این منطقه به شغل دامداری، کشاورزی و آبیاری باغات خود می پردازند و حجم زیادی از آب را مصرف می کنند در ان مقاله سعی شده با بررسی نوع خاک و زمین شناسی و بررسی موقعیت چاههای منطقه، محدوده هایی که احتمال فرونشست را دارند، معرفی کرد و راهکارهایی جهت از بین رفتن این مشکل مطرح نمود.

۲- داده ها و روشها

بر اساس نقشه زمین شناسی تهران به مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰ توسط سازمان زمین شناسی کشور و اطلاعات تکمیلی حاصل از فتوژئولوژی عکسهای هوایی (انعکاس واحدهای کواترنر از نقشه ژئومورفولوژی به نقشه زمین شناسی) و نتایج بدست آمده از بازدید صحرایی واحدهای چینه شناسی منطقه مورد مطالعه مربوط به دوران سوم زمین شناسی یا سنوزوئیک (شامل ترشیاری و کواترنری) بوده و از قدیم به جدید شامل انواع رخساره های سنگی و رسوبی ائوسن تا عهد حاضر می باشند. واحدهای چینه ای حوضه ارنکه در یالهای جناحین محور مرکزی ناودیس در شمال محور چینه ها با روند شمال شرق جنوب غرب و در جنوب محور چینه ها با روند جنوب غرب شمال شرق قرار گرفته اند.

با بررسی های منطقه و با استفاده از GPS، موقعیت چاههای منطقه برداشت شد. شکل (۱) نقشه زمین شناسی و موقعیت چاههای منطقه و جدول (۱) اختصاصات رخساره ها، مساحت و درصد هر یک از سنگها در حوضه را نشان می دهد.

شکل (۱) نقشه زمین شناسی و موقعیت چاههای منطقه

جدول (۱) اختصاصات چینه‌های و سنگ‌شناسی

جنس سنگها	درصد حوضه	مساحت (هکتار)	اختصاصات
شامل انواع مختلف توفهای سبز رنگ از جمله لیتیک توف، کریستال توف، خاکستر توف، توف شیشه‌ای	۸۷۴	۸۹۵/۱۸	E_2^t
شامل شیل و توفیت است	۰/۸۶	۸۸/۱۷	E_3^{ss}
شامل توف بحالت توده‌ای، کریستال لیتیک توف سبز رنگ و در برخی نقاط همراه با کنگلومرا و ماسه‌سنگ توفی است	۱/۳۸	۱۴۱/۱۵	E_3^b
شامل شیل با میان لایه‌های ماسه‌سنگ و توفیت می‌باشد	۴/۴۲	۴۵۲/۵۱	E_3^h
شامل ماسه‌سنگ، ماسه سنگ توفی با میان لایه‌های کنگلومرا و شیل به رنگ قهوه‌ای روشن	۴/۹۸	۵۱۰/۳۲	E_3^c
این واحد سنگ‌شناسی شامل ماسه‌سنگ روشن رنگ و توفیت متمایل به سبز و کنگلومرا (رسوبات توربیدیتی) است	۰/۳۳	۳۴/۳	E_4^t
شامل کنگلومرا، ماسه‌سنگ و توف سبز بوده و بیشتر صخره‌ساز است.	۳/۱۸	۳۲۵/۹۸	E_4^{sc}
این واحد سنگی شامل شیل‌های تیره رنگ می‌باشد که بطور عادی و هم‌شیب بر روی کنگلومرا و توفیت‌های واحد E_4^c قرار دارند	۰/۱۴	۱۴/۸۴	E_5
شامل هیالو تراکی آندزیت، تراکیت و داسیت همراه با توف برش با ترکیب ریوداسیتی و به حالت توده‌ای است	۱/۸۵	۱۸۹/۹۱	E_5^d
شامل توفهای سبز لایه‌بندی‌دار همراه بالای سنگ (فرشسنگ یا سیلت سنگ) و توفیت می‌باشد	۱۳/۵۵	۱۳۸۷/۴	E_5^b
شامل شیل با میان لایه‌های ماسه‌سنگ و توفیت است	۲/۴۱	۲۴۷/۲۴	E_5^h
این چینه شامل توف سبز و لای سنگ توفی می‌باشد	۱۸/۴۳	۱۸۸۷/۸۴	E_5^s
این واحد شامل شیل و سیلت سنگ و ماسه‌سنگ می‌باشد	۷/۶۳	۷۸۲/۰۲	E_6

E_6^{8C}	۶۸	۶۶	شامل ماسه سنگ و شیل و کنگلومرا با میان لایه های توف می باشند
O^m	۲۱۲۲/۳۶	۲۰/۷۲	مونزونیت ، دیوریت و گابرو ن
Qt_2 , Qt_1	۰.۶۲۷/۵۴	۶/۱۳	نهشته های کوتاه تر مرکب از پادگانه های آبرفتی قدیمی و جوان
Qal	بسیار کم	بسیار کم	رخساره رسوبی، رسوبات کانال و رودخانه ای
Qsc	۱۰۲/۲۸	۰/۹۹	واریزه و محصولات حاصل از خردشدگی مکانیکی و دگرسانی شیمیایی سنگها

۳- نتایج و بحث

با توجه به جمعیت منطقه و وجود روستاهای اطراف، شغل کشاورزی و وسعت زیاد باغات میوه، دامداری و تامین آب شرب تهران، پمپاژ بیش از حد از سفره آب زیرزمینی این منطقه پیامدهای نامطلوبی همچون کاهش حجم ذخایر آبی، افزایش اجباری عمق چاه ها، خشک شدن منابع آبی، افزایش مصرف انرژی استحصال آب زیرزمینی، نشست زمین و ایجاد درز و شکاف در سطح زمین و ابنیه و خسارت به تأسیسات و خشک شدن برخی از مزارع و باغات را به دنبال داشته است که در صورت ادامه روند کنونی و عدم انجام اقدامات جدی و عملی جهت کاهش برداش تهای بی رویه و به تعادل رساندن سفره آب زیرزمینی، در آینده ای نه چندان دور علاوه بر ایجاد و تشدید اثرات نامطلوب زیست محیطی، شاهد آسیب شدید به کشاورزی منطقه و احتمالاً وقوع ناامنیهای اقتصادی و اجتماعی در منطقه خواهیم بود. استخراج مایعات بویژه آب مهمترین علت فرونشینی سطح زمین در این منطقه می تواند باشد. استخراج مایع موجب کاهش فشار آن در مخزن زیرزمینی می گردد، و مستقیماً به افزایش تنش مؤثر یا (فشار دانه به دانه) و تراکم (فشرده گی) منجر میشود. لایه های رسی ریزدانه بسیار تراکم پذیرند، اما تنظیم فشار تخلخل آنها کند، وابسته به زمان و دائمی است (گودرزی نژاد، 1377، 24).

خاکهای رسی و مارنی به علت پوکی و تخلخل زیاد مقدار نشست بیشتری دارند و با کاهش فشار آب منفذی و به نسبت افزایش تنش مؤثر، میزان فرونشینی افزایش می یابد. بنابراین افت سطح آب زیرزمینی با توجه به لایه رسوبی منطقه که از جنس رس و مارن است و در مقایسه با رسوبات دانه درشت مانند شن و ماسه حساس تر عمل نموده، دچار فرونشست بیشتری خواهد شد. وجود قنات و کاهش سطح آب زیرزمینی در اثر استفاده بی رویه و وجود سازندهای تبخیری رسوبات دانه ریز مانند سیلت و رس در مقایسه با رسوبات دانه درشت مانند شن و ماسه در این منطقه از می تواند مؤثرترین عوامل فرونشست زمین میباشد.

مدیریت فرونشینی زمین حداقل مشمول سه استراتژی است. اول پیش بینی مکان و ماهیت فرونشینی قبل از حدوث آن، و استفاده از این دانش جهت برنامه ریزی توسعه امور سطحی زمین در آینده در مکان امن و جلوگیری از فرونشینی طر جهای توسعه قبلی. دوم، چاره اندیشی در مورد آثار فرونشینی از طریق حفظ و بقای تراز سطح زمین، یا کاهش مقدار فرونشینی یا اصلاح سطح در بین عوامل مؤثر در ایجاد فرونشست، بنظر می رسد که ترکیب عواملی چون برداشت بیش از حد مجاز از منابع آب زیرزمینی، ضخامت لایه رسوبی و ویژگیهای مهندسی رسوبات عامل اصلی ایجاد این فرونشست می باشد.

در صورت نظارت و آگاهی از آمار چاهها، چشمه ها و قناتهای مناطق کشور، و بستن چاههای غیر مجاز و جلوگیری از برداشت بی رویه، میزان خسارات ناشی از فرونشست زمین نیز کاهش می یابد. لازم است در این راستا قوانین تعیین صلاحیت شرکتهای حفاری وضع شود.

بررسی عوامل مؤثر در فرونشست زمین منطقه مورد مطالعه احداث سدهای خاکی و یا ایجاد مخازن آب غیر قابل نفوذ در فصل بارندگی از شوری و هدر رفت آب جلوگیری میکند، همچنین از میزان سیلاب و گسترش شوره زار نیز می کاهد. به عنوان راهکار دراز مدت بر مبنای تجربه سایر کشورها چاره ای جز اصلاح روشهای مدیریت منابع آب وجود ندارد و تا زمان باقی است باید بسوی آن حرکت کرد. اما تا آن هنگام و بعنوان راهکار فوری و اضطراری دست کم می توان به جلوگیری از ادامه فعالیت استفاده کنندگان غیر مجاز و چاههای حفر شده به این طریق مبادرت ورزید. در غیر اینصورت و با روند موجود ضمن از دست دادن بخش عظیمی از منابع آب برای همیشه، پدیده هایی نظیر فرونشست های نقطه ای یا ناحیه ای با ابعاد نامعلوم و با آسیب های جبران ناپذیر، باز هم بوقوع خواهد پیوست.

در این منطقه می توان پیشنهاد احداث محلهای ذخیره آب بصورت استخر را مطرح نمودند که این استخرها می تواند توسط آب چشمه های موجود در منطقه پر شود و در زمانهای لزوم مورد استفاده قرار گیرد. همچنین لایروبی قنات های موجود در منطقه و از طرفی نیز تمایل به ایجاد سدهای خاکی و گابیون در تمام دره های موجود جهت کنترل آب و فرسایش منطقه از مهمترین پیشنهادات محسوب می گردد.

۴- منابع

- [۱] رنجبر ، م ، جعفری ، ن (1388) ؛ بررسی عوامل مؤثر در فرونشست زمین دشت اشتهارد ، فصلنامه جغرافیا ، شماره 19 و 18.
- [۲] لشکری پور ، غ ، غفوری ، م ، رستمی بارانی ، ح (1387) ؛ بررسی علل تشکیل شکاف ها و فرونشست زمین در . غرب دشت کاشمر ، مجله مطالعات زمین شناسی ، شماره 1
- [۳] گودرزی نژاد، شاپور؛ 1377 ، ژئومورفولوژی و مدیریت محیط، جلد اول، نشر سمت
- [۴] Massonnet, D. Feigl, K. Rossi, M. and Adragna, F (1994) , Radar interferometric mapping of deformation in the year after the landers earthquake , Nature, 369.
- [۵] Pacheco, J. Arzate, J., Rojas, E., Arroyo, M., Yutsis, V., & Ochoa, G., (2006) , Delimitation of ground failure zones due to land subsidence using gravity data and finite element modelling in the Queretaro valley, Mexico. Engineering Geology, 84.

بررسی تغییرات آبهای زیرزمینی دشت کرمانشاه در بیست سال گذشته

امجدملکی^۱، پیمان رضایی

^۱دانشیار گروه جغرافیای دانشگاه رازی کرمانشاه amjad maleki@yahoo.com

^۲کارشناس ارشد ژئومورفولوژی pe.rezaee@yahoo.com

۱- مقدمه :

دلایل زیادی توسط کارشناسان برای توجیه افت سطح سفره های آب بیان شده است . ولی اکثر قریب به اتفاق اینگونه نظر می دهند که دلیل اصلی افت سفره های آب استفاده از آنها در بخش کشاورزی می باشد حتی در بعضی از آمارها سهم بخش کشاورزی از برداشت از سفره ها را تا ۹۵ درصد ذکر کرده اند و سهم اندکی را به برداشت از سفره ها جهت مصارف شهری و صنعتی در نظر می گیرند . بر کسی پوشید نیست که در بخش کشاورزی باید برنامه ریزی و نظارت بیشتری در استفاده از آب سفره ها انجام گیرد ولی توجه بیش از حد به نظارت در بخش کشاورزی متاسفانه باعث گردیده که خطرات استفاده بی رویه از سفره های آب توسط بخش آشامیدنی و صنعتی نادیده گرفته شود و با حداقل به اندازه بخش کشاورزی مورد توجه قرار نگیرد . در این تحقیق سعی شده است که تغییرات سطح سفره آب دشت کرمانشاه در یک دوره ۲۲ ساله مورد بررسی قرار گرفته و مناطقی که افت شدید سطح آب داشته اند شناسائی گردیده و علت اصلی این افت مشخص گردد.

۲- منطقه مورد مطالعه:

منطقه مورد مطالعه با مختصات عرض جغرافیائی ۳۴.۱۸ درجه در جنوب و ۳۴.۴۱ در شمال و همچنین طول ۴۶.۴۲ در غرب و ۴۷.۱۵ در شرق محدود شده است . این منطقه شامل قسمت شمال ، شمال غرب و غرب شهرستان کرمانشاه می شود و توسط رودخانه قره سو که از سرشاخه های حوضه کرخه می باشد زهکشی می شود. این منطقه جزئی از زون زاگرس مرتفع می باشد که در شمال توسط کوههای زاگرس مرتفع از جنس آهک بیستون که به علت شکستگی های فراوان غنی از منابع آبی است (علائی؛ ۱۳۸۲:۵۲) و در جنوب توسط رادیولاریت های غیر قابل نفوذ با منشا دریائی مربوط به کرتاسه همراه با شیل محدود شده است . کف دشت کرمانشاه از جنس رادیولاریت میباشد و سطح دشت نیز از رسوبات دوران جدید پوشیده شده است.

۳- مواد و روشها:

در ابتدای تحقیق آمار ۶۵ چاه مطالعاتی دشت کرمانشاه از سال ۱۳۷۰ تا سال ۱۳۹۲ از اداره آب منطقه ای غرب تهیه و با استفاده از آمار موجود سطح تراز آب در سالهای ۷۰ و ۹۲ مشخص گردید. با توجه به اینکه در عملیات درونیاپی فرض بر نرمال بودن داده هاست (قهرودی، ۱۳۸۷: ۷۰)، در ابتدا داده ها از لحاظ توزیع فضائی و نرمال بودن با روشهای واریوگرافی مورد بررسی قرار گرفتند (جانستون، ۲۰۰۱: ۱۵۲) و بعد از تشخیص چولگی مثبت در آنها و نرمال شدن توسط تبدیل لوگاریتم ، داده ها با روشهای کریجینگ^{۱۶} و IDW مورد درونیاپی قرار گرفتند. در مرحله بعد سطوح درونیاپی شده از لحاظ ریشه مربع متوسط خطاها (RMSE)^{۱۷} مورد مقایسه قرار گرفتند (جدول شماره ۱) که بعد از بررسی داده ها مشخص گردید بهترین مدل جهت میانیاپی داده ها در سال ۷۰ مدل ایستا^{۱۸} در روش کریجینگ معمولی و بهترین مدل جهت درونیاپی داده های سال ۹۲ مدل IDW با توان ۵ می باشد . در نهایت از تفاضل نقشه سطح آب در سال ۷۰ و نقشه سطح آب در سال ۹۲ نقشه افت آب دوره ۲۲ ساله در پنج کلاس افت خیلی شدید، شدید، متوسط، کم و خیلی کم تهیه گردید (شکل ۱) .

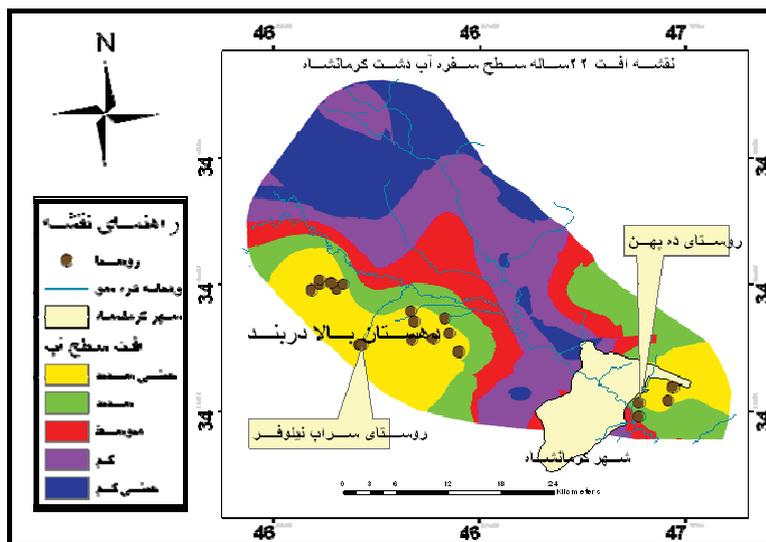
¹⁶ -kraging

¹⁷ - Root-Mean-Square- erore

¹⁸ - stable

جدول شماره ۱- اطلاعات مربوط به خطاهای پیش بینی در تهیه نقشه افت آب

روش	مدل	RMSE ۱۳۷۰	RMSE ۱۳۹۲
کریجینگ معمولی	stable	4.18	10.72
کریجینگ معمولی	spherical	4.34	9.72
کریجینگ معمولی	Gaussian	5.28	10.72
کریجینگ معمولی	Exponential	4.36	10.43
کریجینگ معمولی	Circular	4.64	9.76
IDW	توان ۲	۵.۶۸	۱۰.۷۲
IDW	توان ۳	۴.۹۱	۹.۲۱
IDW	توان ۴	۴.۵۰	۸.۷۰
IDW	توان ۵	۴.۲۹	۸.۴۹

شکل شماره ۱: نقشه نهائی افت سطح آب سفره درسال ۱۳۹۲ نسبت به سال ۱۳۷۰

۴- بحث و نتیجه گیری:

با توجه به یافته های حاصل از تحقیق می توان نتیجه گرفت که دشت کرمانشاه نیز مانند خیلی از دشتهای کشور از لحاظ افت سطح آب شرایط نامطلوبی را تجربه می کند به طوری که در یک بازه زمانی کوتاه ۲۰ ساله بعضی از نقاط این دشت مانند شرق شهر کرمانشاه با افت ۳۸ متری سطح آب مواجه بوده است.

از بررسی نقشه تهیه شده و مطالعات میدانی و بررسی آمار چاههای بهره برداری منطقه نتایج زیر به دست آمد:

- ۱- در طی بازه زمانی یاد شده مناطقی از دشت کرمانشاه دارای افت خیلی کم بوده اند که با توجه با کاهش میانگین بارش ۳۰ سال اخیر کرمانشاه از ۵۰۰ میلی متر به ۴۰۰ میلی متر و همچنین تغییر رژیم بارش این مقدار افت سفره آب منطقی به نظر می رسد.

۲- در غرب دشت کرمانشاه در حوالی روستای سراب نیلوفر افت شدید سطح سفره راشاهد هستیم که پس از بررسی آمارچاهای بهره برداری مشخص گردید تعداد چاههای کشاورزی در منطقه از ۳۰ چاه در سال ۱۳۷۲ به ۳۰۰ چاه در سال ۱۳۹۰ افزایش پیدا کرده است که نشان دهنده برداشت بیش از حد در این ناحیه جهت مصارف کشاورزی بوده و می تواند افت ۲۶ متری سطح سفره آب در این ناحیه را توجیه کند .

۳- در شرق شهر کرمانشاه در حوالی روستاهای ده پهن ونوکان سطح سفره آب تا حدود ۳۸ متر افت داشته است . با بررسیهای مکانی و تحلیل آمارچاهای بهره برداری منطقه مشخص گردید که در محدوده یادشده در سالهای اخیر تعداد زیادی چاه شرب جهت استفاده شهر کرمانشاه احداث گردیده است . همچنین در این منطقه تعداد زیادی پادگان نظامی و مراکز صنعتی وجود دارد که همگی از چاههای عمیق استفاده می کنند. علاوه بر موارد فوق در سالهای اخیر تعداد زیادی چاه کشاورزی در روستاهای ده پهن ونوکان حفر گردیده است.

با توجه به مسائل بیان شده می توان نتیجه گرفت که همانگونه که در شرق شهر کرمانشاه شاهد هستیم استفاده بی رویه از منابع آب زیرزمینی در بخش شرب می تواند باعث افت شدید سطح سفره ها گردد به طوری که افت سطح آب در حوالی روستای ده پهن ونوکان که محل تجمع چاههای شرب شهر کرمانشاه می باشد از منطقه سراب نیلوفر که یکی از قطبهای کشاورزی دشت کرمانشاه می باشد بیشتر است . بنابراین پیشنهاد میگردد که با توجه به رشد و گسترش روزافزون شهر کرمانشاه چاههای دیگری در سطح دشت جهت تهیه آب آشامیدنی طراحی گردد تا تراکم این چاهها در یک منطقه باعث ایجاد مشکلات و بروز مخاطراتی مانند فرونشست و غیره نگردد.

۵- منابع:

- ۱- علیزاده ، امین (۱۳۸۵)، اصول هیدرولوژی کاربردی ، انتشارات دانشگاه امام رضا
- ۲- علائی طالقانی : محمود، مبانی ژئومورفولوژی ایران . قومس ، ۱۳۸۲
- ۳- دادرسی سبزواری ، ا. (۱۳۸۵) ، تغییرات کمی و کیفی منابع آب زیرزمینی و بررسی نقش آن در تخریب سرزمین . اولین همایش منطقه ای بهره برداری بهینه از منابع آب حوضه های کارون و زاینده رود. دانشگاه شهرکرد . ص ۶۶۷ تا ۶۷۸
- ۴- قهرودی تالی ، منیژه ، بابائی فینی ، ام السلمه ، درآمدی بر سیستمهای اطلاعات جغرافیائی . چاپ آزمایشی دانشگاه پیام نور
- ۵- شرکت سهامی آب منطقه ای کرمانشاه <http://www.kshrw.ir>

6- BOOK:Johnston, Kevin. 2001-2004. using Arc GIS geostatistical analyst.c

بحران آب در دشت‌های خراسان رضوی و بررسی فرونشست زمین در دشت‌های بحرانی

جعفر رکنی^۱، آسیدرضا حسین زاده^۲، علی قربانی

^۱دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی دانشگاه فردوسی مشهد mrokni2003@yahoo.com

^۲دانشیار گروه ژئومورفولوژی دانشگاه فردوسی مشهد srhosszadeh@um.ac.ir

۱- مقدمه

سفره‌های آب زیرزمینی دشت‌ها یکی از منابع مهم تامین آب در عرصه‌های مختلف کشاورزی، صنایع و شرب می باشد. در استان خراسان رضوی ۹۱ درصد این آب در بخش کشاورزی ۷ درصد در بخش شرب و ۲ درصد در بخش صنعت و خدمات مصرف می شود. رشد روزافزون جمعیت و استفاده بی‌رویه از سفره‌های آب زیرزمینی جهت مصارف مختلف باعث افت سطح آب زیرزمینی و کاهش فشار سیال و افزایش فشار بین ذره‌ای گردیده و بر اثر ایجاد تراکم پدیده فرونشست زمین را بوجود می آورد. با توجه به روند افزایش جمعیت و نیاز روز افزون به آب برای تامین غذا و فراورده‌های گیاهی و صنعت سبب شده تا آب بعنوان یک عامل حیاتی و کمبود آن بوجود آورنده بحران تلقی گردد.

در این نوشتار با توجه به بحران آب که این روزها بیشتر از پیش مورد توجه قرار گرفته و اثرات آن در زندگی روزمره اقشار جامعه نمایان گشته است به بررسی بحران آب در دشت‌های خراسان رضوی و برخی از مطالعات نشست زمین در این دشت‌ها می پردازیم تا ضمن توجه و مروری بر این مخاطره، ضرورت تحقیق و بررسی این پدیده و شناسایی علل و عوامل مختلف در مناطق و دشت‌های بحرانی مورد توجه دوباره قرار گیرد.

۲- مواد و روش‌ها

روش تحقیق در این مقاله بر پایه روش توصیفی- تحلیلی و با انجام مطالعات کتابخانه‌ای و تجربیات نگارندگان در پیمایش‌های صحرائی بوده که طی آن دشت‌های بحرانی در خراسان رضوی و ارتباط آن با مخاطره نشست زمین در این دشت‌ها بررسی شده است.

۳- بحث و بررسی

بحران آب در جهان و ایران

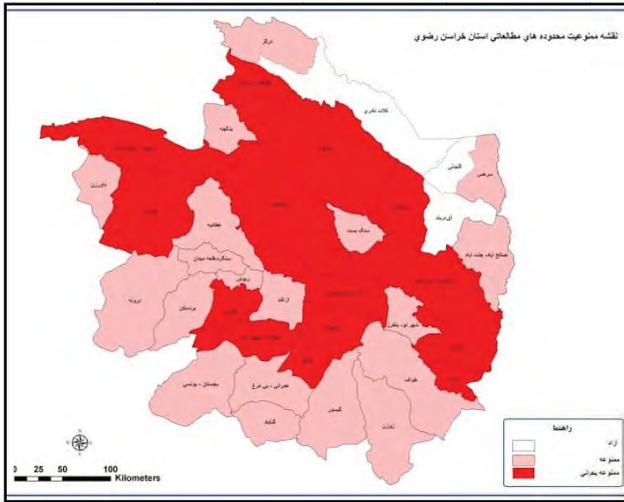
سازمان ملل پیش‌بینی کرده که در سال ۲۰۵۰ بیش از ۴/۵ میلیارد نفر از مردم جهان در معرض صدمات و زیان‌های جدی ناشی از کمبود و آلودگی آب قرار خواهند داشت و بر اساس آمار موجود در ۵۰ سال آینده، حداقل یک نفر از ۴ نفری که در کشورهای مختلف زندگی می‌کنند با مشکل جدی کمبود آب دست به‌گریبان خواهند بود (احسانی و خالقی، ۱۳۸۲) بر اساس مطالعات صورت گرفته توسط موسسه بین‌المللی مدیریت منابع آب (IWMI) در سال ۲۰۵۰ تعداد ۶۵ کشور با جمعیتی بالغ بر ۶ میلیارد نفر جمعیت، با کمبود آب مواجه می‌شوند (قلی‌جانی، ۱۳۸۱)

بدلیل نازل بودن ریزش‌های جوی و نامناسب بودن پراکنش زمانی و مکانی آن، ایران در زمره کشورهای خشک و نیمه خشک جهان است. بر اساس شاخص‌های تعیین بحران آب، ایران در آستانه قرار گرفتن در تنش آبی قرار دارد و بر اساس شاخص‌های سازمان ملل در وضعیت بحران شدید آبی و بر اساس شاخص موسسه بین‌المللی مدیریت آب، ایران در وضعیت بحران شدید آبی قرار دارد (احسانی و خالقی، ۱۳۸۲)

بحران آب در دشت‌های خراسان رضوی

بر اساس گزارش‌های دفتر حفاظت و بهره‌برداری منابع آب امور مشترکان وزارت نیرو، ۶۰۹ محدوده مطالعاتی در کشور وجود دارد که ۶۵ محدوده بحرانی و ۲۴۸ محدوده ممنوعه، برای ۲۸۶ دشت آزاد و ۲۸ دشت هم‌پیشنهاد اولیه ممنوعه شدن داده شده است در این میان خراسان رضوی مقام اول دشت‌ها و آب‌های زیرزمینی بحرانی کشور را دارد و دشت‌های مشهد، نیشابور، فیض‌آباد، رخ، کاشمر، بردسکن و جویین بحرانی‌ترین دشت‌های خراسان رضوی هستند (شکل ۱ و ۲).

ولایتی (۱۳۸۳) در بررسی بحران آب در دشت‌های استان‌های خراسان با ذکر آماری در خصوص حجم آب تجدید شونده در این دشت‌ها، عامل اصلی بحران آب در این دشت‌ها را نه خشکی بلکه اضافه برداشت‌های مستمری می‌داند که توسط چاه‌های عمیق از آبخانه‌ی دشت‌ها صورت می‌گیرد اگر چه خشکسالی‌ها نیز در این بحران نقش دارند ولایتی در این بررسی پیامدهای جبران ناپذیر بحران آب را در این دشت‌ها بالا رفتن هزینه پمپاژ آب، شور شدن آب زیرزمینی، نشست زمین و ایجاد شکاف در دشت‌ها و مشکلات زیست محیطی دانسته است.

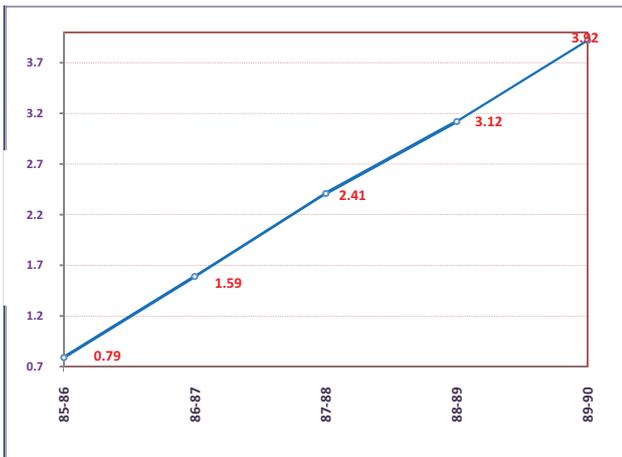
شکل (۲) نقشه دشت‌های ممنوعه و بحرانی در استان خراسان رضوی (آب منطقه‌ای خراسان رضوی ۱۳۹۳)

شکل (۱) میزان بیشینه نرخ فرونشست زمین در تعدادی از دشت‌های کشور تا سال ۱۳۸۷

جدول (۱) تغییرات متوسط و کسری مخزن در دشت‌های خراسان رضوی (گزارش‌های آماری آب منطقه‌ای خراسان رضوی ۱۳۹۳)

ردیف	نام دشت	طول دوره آماری (سال)	تغییرات کلی سطح آب زیرزمینی در طول دوره آماری (متر)	تغییرات متوسط سطح آب زیرزمینی در طول دوره آماری (متر)	تغییرات متوسط حجم مخزن در طول دوره آماری (میلیون متر مکعب در سال)
۱	ازغند	۲۶	-۱۰/۰۶	-۰/۳۹	-۶/۶۹
۲	بجستان - یونسی	۷	-۱/۱۱	-۰/۱۶	-۱۲/۴۳
۳	بردسکن	۷	-۵/۳۳	-۰/۷۶	-۲۴/۸۷
۴	بیمرغ - عمرانی	۸	-۱/۶۹	-۰/۲۱	-۶/۶۵
۵	تایباد	۱۵	-۱۰/۵۹	-۰/۷۱	-۱۵/۵۹
۶	جنت آباد-جنگل	۲۰	-۱۷/۰۶	-۰/۸۵	-۱۶/۴۳
۷	جنت آباد-صالح آباد	۷	-۲/۳۲	-۰/۳۳	-۱/۰۷
۸	جوین	۲۳	-۱۸/۲۳	-۰/۷۹	-۱۴۶/۱۸
۹	خواف	۲۴	-۱۹/۴۳	-۰/۸۱	-۳۷/۸۶
۱۰	داورزن	۲۶	-۷/۰۹	-۰/۲۷	-۷/۶۱
۱۱	درگز	۱۳	-۳/۰۳	-۰/۲۳	-۳/۹۸
۱۲	درونه	۱۴	-۸/۳۱	-۰/۵۹	-۱۱/۹۰
۱۳	رخ	۲۱	-۱۲/۵۶	-۰/۶۰	-۴۱/۷۸
۱۴	رشتخوار	۲۴	-۳۶/۷۴	-۱/۵۳	-۲۷/۵۶
۱۵	ریوش	۲	-۱/۶۹	-۰/۸۵	-۴/۵۲
۱۶	زاوه تربت حیدریه	۲۴	-۱۴/۶۹	-۰/۶۱	-۳۲/۳۹
۱۷	زوزن	۱۰	-۱/۰۰	-۰/۱۰	-۵/۷۱
۱۸	سبزوار	۳۸	-۱۱/۱۴	-۰/۲۹	-۳۰/۴۰
۱۹	سرخس	۲۲	-۷/۵۹	-۰/۳۵	-۱۵/۹۷
۲۰	سنگرد	۴	-۲/۰۰	-۰/۵۰	-۱/۸۷
۲۱	عطا ئیه	۱۹	-۴/۰۹	-۰/۲۲	-۱۴/۲۴
۲۲	فریمان - تربت جام	۲۵	-۳۲/۳۰	-۱/۲۹	-۱۱۶/۴۲
۲۳	کاشمر	۲۶	-۲۵/۲۰	-۰/۹۷	-۴۲/۱۰
۲۴	کرات	۱۹	-۲۴/۹۸	-۱/۳۱	-۲۲/۸۲
۲۵	گناباد	۲۵	-۳/۱۷	-۰/۱۳	-۳/۵۵
۲۶	گیسور	۱۹	-۴/۰۸	-۰/۲۱	-۵/۵۸
۲۷	محوالات - فیض آباد	۱۸	-۲۳/۰۸	-۱/۲۸	-۶۸/۱۵

-۹۱/۴۲	-۰/۶۹	-۱۹/۲۰	۲۸	مشهد	۲۸
-۱۳/۵۳	-۱/۰۰	-۲۲/۰۸	۲۲	نریمانی	۲۹
-۱۳۰/۰۲	-۰/۷۴	-۱۴/۸۷	۲۰	نیشابور	۳۰
-۲/۲۲	-۰/۵۶	-۴/۴۶	۸	ینگجه	۳۱
-۱/۴۴	-۰/۲۵	-۰/۲۵	۱	باخرز	۳۲
-۹۶۲/۹۳	-۱۹/۵۹	-۳۶۹/۴۲		جمع	

نمودار (۱) آب نمود دشت نیشابور

نمودار (۲) تغییرات میزان افت سطح آب استان در سال های مختلف

در مجموع طبق گزارشات شرکت آب منطقه ای خراسان رضوی در مجموع دشت های این استان با حدود یک میلیارد متر مکعب کسری مخازن روبرو می باشد.

شکل (۵) فرونشست زمین در روستای بشرو نیشابور، ۱۳۹۳

شکل (۴) ترک های حاصل از نشست زمین در منطقه خین عرب مشهد، ۱۳۸۹

شکل (۳) فرونشست و ترک های حاصل از آن در دشت نیشابور، ۱۳۹۳

افت مستمر سطح آب زیرزمینی یک مخزن آبرفتی، که در اثر استخراج بیش از حد آب صورت می‌گیرد سبب خالی شدن آب بخشی از مخزن می‌گردد وقتی این بخش از مخزن یا آبخوان به ویژه آنهایی که از رسوبات دانه ریز تشکیل شده‌اند برای مدتی طولانی بی آب باشند رسوبات آن فشرده شده و از حالت مکعبی اولیه خارج و به شکل چهار وجهی‌های نیمه متراکم تا متراکم در می‌آیند و در دانه‌های گرد و یکنواخت حجم فضاهای خالی از ۴۷/۶ درصد در اثر فشردگی تا ۲۵/۹ درصد کاهش می‌یابد (Languth, H., R., and Voight, R., 1980)

با کاهش میزان بارندگی‌ها حجم آب‌های جاری پاسخگوی نیازهای کشاورزی نبوده در نتیجه کشاورزان برای جبران کم آبی و از بین نرفتن کشت خود به منابع آب بدست آمده از سفره‌های زیرزمینی رو می‌آورند و با حفر و عمیق کردن چاه‌های آب خسارات جبران ناپذیری به آبخانه‌ها وارد می‌کنند. ۸۰ درصد آب خراسان رضوی از منابع آب زیرزمینی تامین می‌شود همچنین ۹۱ درصد آب استان در بخش کشاورزی ۷ درصد در بخش شرب و ۲ درصد در بخش صنعت و خدمات مصرف می‌شود.

نشست زمین در بسیاری از دشت‌های خراسان رضوی در حال انجام است لیکن در بیشتر دشت‌ها این نشست در حالت تقارنی با دشت قرار دارد و بصورت واضحی نمایان نیست اما نشست زمین در دشت‌های مشهد نیشابور فیض‌آباد کاشمر رخ و جوین و سبزوار با ترک‌ها و فرو چاله‌هایی همراه بوده است. این در حالی است که مطالعات بیشتر بر روی دشت‌های مشهد، نیشابور، کاشمر و سبزوار انجام گرفته است. بر اساس مطالعات شرکت آب منطقه‌ای خراسان رضوی از ۳۷ دشت خراسان رضوی فقط ۴ دشت دارای بیلان مثبت بوده و ۳۳ دشت دارای وضعیت بحرانی و فوق بحرانی است و این در حالی است که پدیده نشست زمین در اکثر این دشت‌ها دیده می‌شود.

۴- نتیجه گیری و پیشنهادات

بطوریکه بررسی می‌شود فرونشست زمین در دشت‌های خراسان رضوی در ادامه خشکسالی‌های سال‌های اخیر و کاهش نزولات جوی و بدلیل عمده‌ی ادامه برداشت بی‌رویه آب‌های زیرزمینی در حال گسترش و توسعه است کسری سالانه یک میلیارد متر مکعب آب در مخازن دشت‌های این استان نشان می‌دهد بحران آب جدی است لذا در وهله اول بایستی مخاطره فرونشست در دشت‌های استان مورد بررسی و تحلیل دقیق قرار گیرد سپس خطر فرونشست در هر دشت ارزیابی شود و مسائل و مخاطرات زیست محیطی مرتبط با این پدیده دسته‌بندی شده و علاوه بر اقدامات لازم در جهت کاهش فرونشست زمین محافظت از تاسیسات کلیدی در مناطق جمعیتی و راه‌های ارتباطی از قبیل راه‌آهن و خطوط گاز و نفت انجام شود. موثرترین راه جهت کاهش فرونشست زمین در این دشت‌ها منع برداشت از آب‌های زیرزمینی می‌باشد بطوریکه کسری مخزن با ریزش‌های جوی جبران و سطح آب زیرزمینی افزایش پیدا کند.

در این شرایط درک درستی از شرایط زمین و مکانیزم فرونشست همراه با مرمت آبخانه‌هایی که در حال از بین رفتن و کاهش حجم می‌شوند بوسیله محدودیت‌های برداشت آب می‌تواند در مرمت آبخانه نقش داشته باشد.

۵- مراجع

- ۱- احسانی، مهرداد، خالدی، هومن، بهره‌وری آب کشاورزی، تهران، کمیته ملی آبیاری و زهکشی، ۱۳۸۲
 - ۲- رزمگیر، رحمان... [و دیگران]، فرونشست دشت تهران- شهر پایه بر اثر برداشت بی‌رویه آب‌های زیرزمینی، دومین کنفرانس سراسری مدیریت جامع بهره‌برداری از منابع آب، دانشگاه شهید باهنر کرمان، بهمن ۱۳۸۹
 - ۳- رکنی، جعفر، گزارش بازدید انجام شده از پدیده نشست زمین و شکاف ایجاد شده در روستای فریزی (منطقه خین عرب) شمال مشهد، گزارش ثبت شده در کتابخانه مرکز زمین‌شناسی مشهد، ۱۳۸۹
 - ۴- فرج زاده اول، منوچهر، تحلیل بحران آب در دشت نیشابور با رویکرد برنامه‌ریزی محیطی، طرح پژوهشی سازمان آب منطقه‌ای، ۱۳۸۴
 - ۵- قلی‌جانی، عباس، آب و توسعه پایداری، مجموعه مقالات هفتمین سمینار کمیته ملی آبیاری و زهکشی ایران، ۱۳۸۱
 - ۶- نیکبخت، مهدی، بحران آب و تنش‌های اجتماعی و سیاسی مطالعه موردی گناباد - تهران، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس، ۱۳۷۹
 - ۷- ولایتی، سعداله، بررسی بحران آب استان خراسان (شمالی، رضوی، جنوبی)، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، شماره ۷۴
- 8- Languth, H. R., Voight, R., Hydrogeologische Methoden, Springer Verlag, P. 76-77, 1980

مطالعه چاه نیمه‌ها به عنوان راه حل ژئومورفولوژیکی در مدیریت منابع آب شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان

^۱ زهرا رنجبرباروق، ^۲ عبرت محمدیان

^۱ دانشجوی دکتری دانشگاه خوارزمی، Ranjbar962@gmail.com

^۲ دانشجوی دکتری دانشگاه خوارزمی، Ebr.mohammadian@gmail.com

مقدمه

استان سیستان و بلوچستان علی‌رغم مساحت قابل توجه آن، از نظر جمعیتی، جزء کم تراکم ترین استان های کشور است. یکی از دلایل مهم آن محدودیت منابع آب قابل بهره برداری، برای توسعه فعالیتهای اقتصادی است. در کنارهای رود هیرمند و در سطح پادگانهای دریاچه‌های، چاله های طبیعی وجود دارد که در اثر تجمع آب در آنها به صورت دریاچه درآمدهاند. درمحلپهین چالها، "چاهنیمه" گفته میشود. این چالها احتمالاً در اثر فرایند کاوشی باد و دخالت آب به وجود آمدهاند (علایی طالقانی، ۱۳۸۶). چاه نیمه ها، چاله های طبیعی بزرگی هستند که در فاصله ۵۰ کیلومتری شهرستان زابل، ۵ کیلومتری شهرستان زهک و در کنار روستای قلعه نوی قرار دارند. آب مازاد رودخانه هیرمند توسط کانالی به آن هدایت می‌شود. گنجایش این مخازن ۶۶۰ میلیون متر مکعب است که به صورت دریاچه مصنوعی در آمده است. ظرفیت کل این چاه نیمه‌ها در بهترین حالت یک هفتم تالاب بین‌المللی هامون است. در مواقع کم آبی، آب شرب و قسمتی از آب کشاورزی سیستان از این دریاچه مصنوعی تامین می‌شود. در حاشیه آبهای زلال چاه نیمه، پارک جنگلی و باغ وحشی احداث شده که منظره زیبایی را به وجود آورده است و به یکی از تفریحگاه های شهرستان زهک تبدیل شده‌است. در این مقاله تلاش شده تا با توجه به محدودیت منابع آبی این استان به شناسایی اجمالی چاه نیمه‌ها به عنوان یک راه حل ژئومورفولوژیکی در مدیریت منابع آب استان سیستان و بلوچستان پرداخته شود.

مواد و روشها

به منظور انجام مطالعات و دستیابی به اهداف موردنظر از روش اسنادی-کتابخانه ای و به منظور درک بهتر از نقشه زمین شناسی به مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰ استفاده شده است.

محدوده مورد مطالعه

استان سیستان و بلوچستان با وسعت حدود ۱۸۷۵۰۲ کیلومتر مربع بین ۲۵ درجه و ۳ دقیقه تا ۳۱ درجه و ۲۹ دقیقه عرض شمالی و ۵۸ درجه و ۴۹ دقیقه تا ۶۳ درجه و ۲۰ دقیقه طول شرقی واقع شده است. منطقه سیستان در بخش شمالی استان قرار دارد. چاه نیمه ها ۳ گودال طبیعی اند که، در جنوب شرقی سیستان، در فاصله تقریبی ۴ کیلومتری ساحل چپ دلتای هیرمند قرار گرفته اند. متوسط بارندگی منطقه ۶۵ میلی متر بوده، حداکثر درجه حرارت مطلق آن ۴۹ درجه سانتی گراد، حداقل درجه حرارت مطلق ۷- درجه سانتی گراد و متوسط درجه حرارت سالانه ۲۴ درجه سانتی گراد است. بر اساس شاخص دومارتن دارای آب و هوای بیابانی است (خاک سفیدی و نورا، ۱۳۸۷). شکل شماره ۱ نقشه محدوده مورد مطالعه را نشان می دهد.

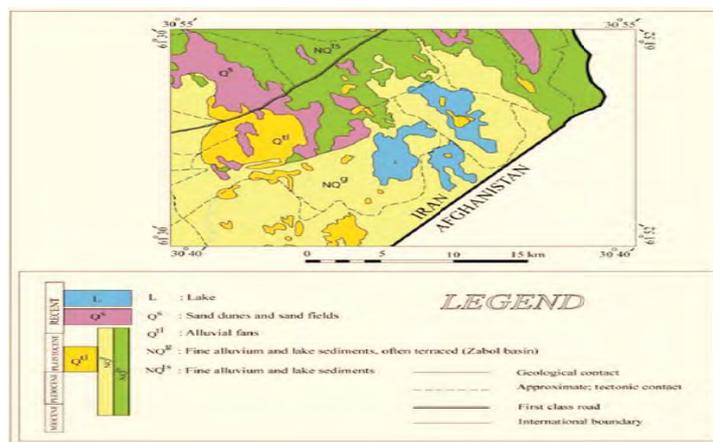

شکل (۱) موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه براساس تصاویر ماهواره‌ای گرفته شده از Google earth

زمین شناسی منطقه

"چاه نیمه‌ها" لندفرم‌های ژئومورفولوژیکی بارزی در دشت سیستان هستند. این سه چاله طبیعی در کنار رودخانه هیرمند و در تراس‌های دوره کواترنر در جنوب شرقی دشت سیستان به وجود آمده‌اند. چاه نیمه شماره یک از مرز افغانستان به موازات رودخانه سیستان تا ۶ کیلومتری شهر زهک امتداد دارد. چاه نیمه دوم از مرز افغانستان تا اواسط چاه نیمه یک ادامه دارد. چاه نیمه سوم نیز در غرب چاه نیمه دوم واقع شده است. این مخازن دارای آب شیرین بوده و علاوه بر مصارف کشاورزی و صنعتی، آب شرب شهرستان‌های زابل، زهک، هیرمند و زاهدان را تامین می‌کنند (مهندسان مشاور بند آب، ۱۳۷۱).

این مخازن به منظور ذخیره بخشی از آب مازاد رودخانه هیرمند و استفاده از این ذخیره در فصول کم آبی و خشک مورد استفاده قرار می‌گیرند. چاه نیمه‌ها در بهمن ماه ۱۳۶۴ آبگیری شدند. چاه نیمه‌ها در فاصله ۵ کیلومتری شهر زهک و ۳۰ کیلومتری شهر زابل با وسعت ۴۶ کیلومتر مربع قرار دارند (نوری و همکاران، ۱۳۸۶).

شکل (۲) نقشه زمین شناسی منطقه مورد مطالعه (برگرفته از نقشه ۱:۱۰۰۰۰۰ زابل-سازمان زمین شناسی کشور)

بحث و نتایج

رودخانه هیرمند، تنها شریان حیات سیستان است که از کوه‌های بابا در کشور افغانستان سرچشمه می‌گیرد. پس از طی مسافتی در حدود ۱۰۵۰ کیلومتر وارد دریاچه هامون می‌شود. تمام آب مصرفی دشت سیستان از طریق این رود تأمین می‌شود. در ضمن، دوام رودخانه‌های منشعب از آن، دریاچه و مخازن چاه نیمه، همه بستگی به جریان آب هیرمند دارد. هیرمند در مرز ایران و افغانستان به دو شعبه تقسیم می‌شود. شعبه اصلی که به نام رود مشترک نامیده می‌شود، قسمتی از مرز مشترک دو کشور را تشکیل می‌دهد و سپس وارد کشور افغانستان می‌شود. شعبه دیگر، در خاکایران است که خود به دو شاخه تقسیم می‌شود. یکی به طرف چاه نیمه‌ها و دیگری به طرف مناطق کوهک و زهکی رود. دو سد انحرافی در این دو منطقه بر روی آن احداث شده است. سد سیستان نیز بر روی شاخه‌ای که از طریق چاه نیمه تأمین می‌شود، احداث شده است.

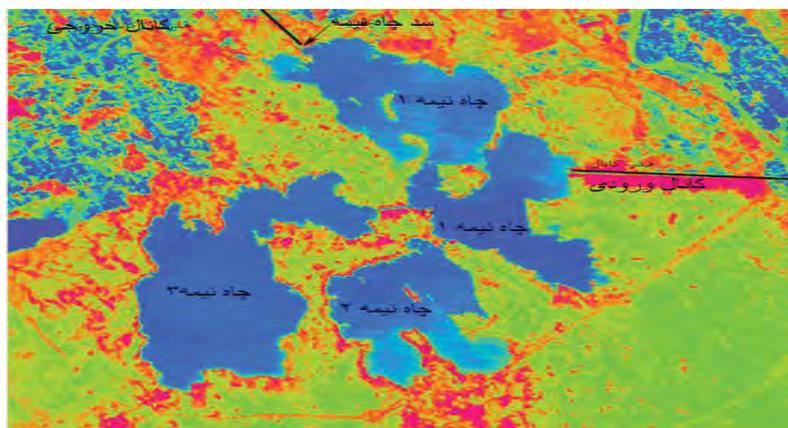

تصویر (۱) چاه نیمه شهرستان زابل

در قسمت جنوب دشت سیستان و در حوالی مصب هیرمند، چاله‌های طبیعی بزرگی وجود دارند که در حال حاضر از آنها بهره‌برداری می‌شود. این‌گونه‌ها ضمن ذخیره‌آب برای آبیاری، از زبان‌های وارده در مواقع سیلابی شدن رودخانه هیرمند نیز جلوگیری می‌کند. مخازن چاه نیمه متشکل از سه فرورفتگی طبیعی واقع در بخش شمالی و منتهی الیه هیرمند هستند. مهم‌ترین دلایلی که سبب شد از این لندفرم‌های ژئومورفولوژیکی به عنوان مخازن ذخیره آب استفاده شود، عبارتند از: ۱- ذخیره آب رودخانه سیستان که دارای رژیم متغیر است. ۲- استفاده از آب ذخیره شده برای تامین آب شرب و کشاورزی ساکنان منطقه.

مطالعات این مخازن از سال ۱۳۴۷ شروع شد، لیکن در سال ۱۳۶۴ مورد بهره‌برداری قرار گرفته است. اجزای سیستم مخازن عبارت‌اند از: مخازن ۱ تا ۳، سازه دهانه آبیگر، کانال‌های ورودی و خروجی، مجاری بین مخازن، سد چاه نیمه، سدهای فرعی چاه نیمه و دهانه آبیگر خروجی (شکل ۳) (مهندسین مشاور کاژه سانسو، ۱۳۴۹). مساحت این مخازن که به صورت دریاچه کوچک در آمده، در حدود چهار هزار و هفتصد هکتار است. حداکثر گنجایش این مخازن ششصد و شصت میلیون متر مکعب است و ظرفیت قابل بهره‌برداری سالانه آن تا سیصد و چهل میلیون متر مکعب نیز می‌رسد.

در حال حاضر به منظور انتقال مازاد جریان از فصل پر آب به فصل کم آب، و یا به عبارتی ذخیره مازاد رودخانه سیستان، سه مخزن ذخیره، موسوم به مخازن ۱ و ۲ و ۳ چاه نیمه خارج از مسیر رودخانه به یکدیگر متصل شده و آب‌گیری می‌شوند عمق مخازن به طور متوسط به ۱۵ متر می‌رسد. (رجایی، ۱۳۹۱).

شکل (۳) تصویر ماهواره‌ای مخازن چاه نیمه ۱ تا ۳ در سال ۱۹۹۸

عوامل مختلفی چون سطح نسبتاً بزرگ مخازن چاه نیمه، تغییرات و نوسانات بالای آورده‌های رود سیستان، تبخیر بسیار شدید در سطح منطقه، مسئله رسوب‌گذاری در محوطه مدخل ورودی کانال آبیگر به مخازن چاه نیمه و ته نشست رسوبات در محدوده مقابل کانال آبیگر در چاه نیمه شماره ۱ معضلاتی را فراهم آورده که پیامدهای آن، کارایی سیستم مخازن را با توجه به موجودی آب کنونی منطقه جهت مصارف شرب دچار مشکل و دغدغه نموده است (رجایی، ۱۳۹۱). بر همین اساس مطالعات متعددی پیرامون عوامل طبیعی موثر بر چاه نیمه‌ها و مشکلات زیست محیطی آنها، صورت گرفته که در ذیل بیان می‌شوند:

منطقه سیستان یکی از مراکز طوفان‌زایی است که در آن به طور متوسط سالانه بیش از ۷۰ روز طوفان‌های گرد و غبار وجود دارد (Washington et al. 2003). در حال حاضر با توجه به خشکسالی‌های اخیر و بسته شده آب مشترک هیرمند از طرف کشور افغانستان، چاه نیمه‌ها در خطر جدی حرکت شن‌های وان هستند. البته این تهدید جدی طبیعی باید با توجه به تمام زوایا ژئومورفولوژیکی، اقلیمی و زمین‌شناسی و هیدرولوژیکی مطالعه شود. در نهایت با توجه به رشد روزافزون جمعیت و افزایش نیاز غذایی، مشکل بیکاری و مهاجرت روستاییان به شهر، برنامه‌ریزی و مدیریت منابع آب منطقه از اهمیت بسزایی در وضعیت اشتغال، سطح درآمد، روند مهاجرت، دامپروری و کشاورزی را به دنبال دارد.

مراجع

- ۱- ابراهیم زاده، عیسی، نقش تمدن سیستان بر گردشگری فرهنگی در جنوب شرق ایران، چهارمین کنگره بین‌المللی جغرافیدانان جهان اسلام، زاهدان، ۱۳۸۹
- ۲- پیری، حلیمه، ارزیابی اثرات زیست محیطی احداث سد چاه نیمه چهارم در زابل، آمایش سرزمین، شماره ۵: ص ۱۶-۹، ۱۳۹۰
- ۳- جدیدالاسلامی، مهدی، منشأیابی رسوبات بادی چته نیمه‌های زابل، فصلنامه زمین‌شناسی کاربردی، شماره ۱، ص ۱۶-۹، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زاهدان، ۱۳۹۰
- ۴- رجایی، قاسم، بررسی غلظت فلزات سنگین در مخازن آب چاه نیمه‌های استان سیستان و بلوچستان، مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، شماره ۹۰، ص ۱۱۲-۱۰۵، ۱۳۹۱
- ۵- سعادت خواه، ناصر، برآورد تبخیر از مخازن چاه نیمه، فصلنامه آب و فاضلاب، شماره ۴۰، ص ۲۳-۱۲، ۱۳۸۰
- ۶- سعادت خواه، ناصر، اصلاح و واسنجی مدل CRLIE در مناطق با جریان همرفت شدید مطالعه موردی: مخازن چاه نیمه، ششمین کنفرانس بین‌المللی مهندسی عمران، ص ۵۸۹-۵۸۲، دانشگاه صنعتی اصفهان، ۱۳۸۲

بررسی چالشهای طرح انتقال آب بین حوضه ای مطالعه موردی بهشت آباد

^۱عبرت محمدیان، ^۲زهرا رنجبیاروق

^۱ دانشجوی دکتری دانشگاه خوارزمی، Ebr.mohammadian@gmail.com

^۲ دانشجوی دکتری دانشگاه خوارزمی، Ranjbar962@gmail.com

مقدمه

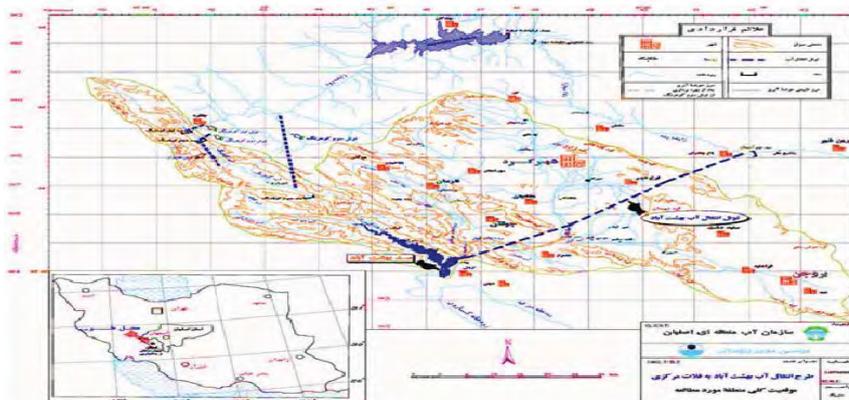
انتقالحوضه به حوضه آب، عبارت از انتقال فیزیکی آب از یکحوضه آبریزبه حوضه دیگر است (قدرتناما، ۱۳۸۳). پیشینه تاریخی طرح های انتقال آب بین حوضه ای در جهان زیاد نبوده، تقریباً در یک قرن اخیر آغاز و اوج این طرح های آبی مناقشه برانگیز به دهه ۱۹۶۰ میلادی بر می گردد. طرح های بزرگ انتقال آب از دو رودخانه آمودریا و سیر دریا که در طول تاریخ منابع تأمین آب دریاچه آرال بوده اند و اصرار بر افزایش سطح اراضی تحت کشت پنبه به میزان ۴ میلیون هکتار، سبب کاهش ۹۰ درصدی آب ورودی به آرال، نابودی دو بندر موبیناق در ازبکستان و آرالسک در قزاقستان و بیکاری ۶۰ هزار صیاد، تبدیل ۳۶ هزار کیلومتر مربع دریاچه به نمک زار، ذوب برف کوه های نور سلطان و آلپ، آلودگی هوا و نهایتاً به خطر افتادن سلامت مردم و بروز مشکلات زیست محیطی زبان باری در منطقه شد. طرح انتقال آب رودخانه بهشت آباد به فلات مرکزی ایران از جمله طرح های چالش برانگیزی است که به لحاظ ابعاد و بویژه طول تونل انتقال (۶۵ کیلومتر) در سالهای اخیر منشاء چالش های جدی متخصصین و سیاست گذاران بخش آب گردیده است (مهندسین مشاور زایندهآب، ۱۳۷۸). در این رهگذر و در فراسوی مباحث اقتصادی- اجتماعی و سیاسی مطرح شده در خصوص این پروژه، کمتر به معضلات ژئومورفولوژیکی این طرح پرداخته شده است. لذا در این مقاله تلاش گردیده تا به طور اجمال به مهم ترین ویژگی های ژئومورفولوژیکی این طرح ملی و چالش های جدی فرا روی طرح پرداخته شود.

مواد و روشها

به منظور انجام مطالعات و دستیابی به اهداف موردنظر از روش اسنادی-کتابخانه ای و به منظور درک بهتر از نقشه زمین شناسی به مقیاس ۱:۲۵۰۰۰۰ استفاده شده است.

محدوده مورد مطالعه

موقعیت طرح انتقال آب به فلات مرکزی ایران در دو استان چهارمحال و بختیاری و اصفهان واقع است. ورودی تونل انتقال آب به فلات مرکزی ایران بر روی شاخه بهشت آباد و تقریباً از منتهی الیه آن در مختصات $۵۰^{\circ} ۳۸'$ و $۳۲^{\circ} ۰۲'$ شروع شده است. این تونل در راستای شمال شرق به طول حدود ۶۵ کیلومتر در بالادست سد چم آسمان و در مختصات $۵۱^{\circ} ۰۱۲'$ و $۳۳^{\circ} ۰۲۲'$ به زاینده رود منتهی می گردد.

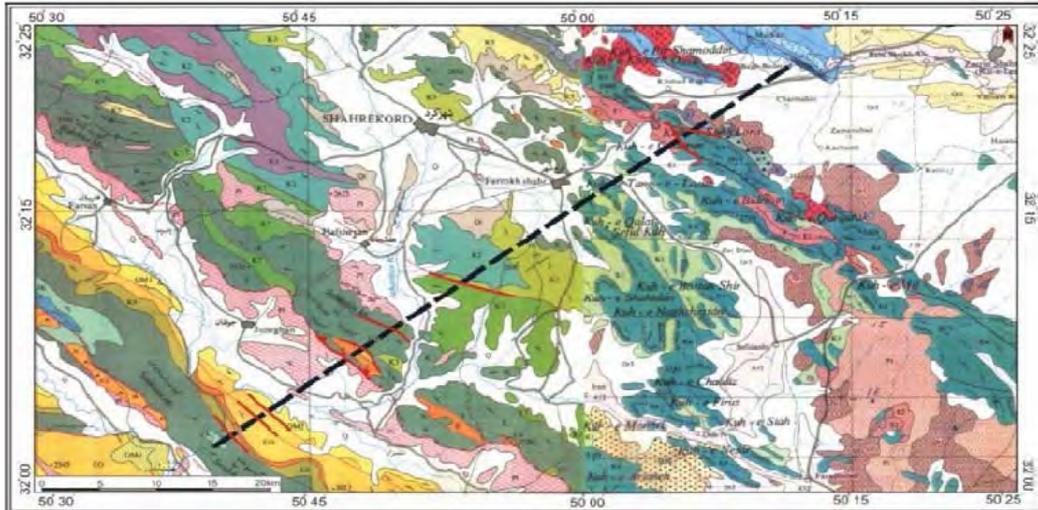
شکل (۱) موقعیت جغرافیایی طرح انتقال آب بهشت آباد به فلات مرکزی

نتایج و بحث

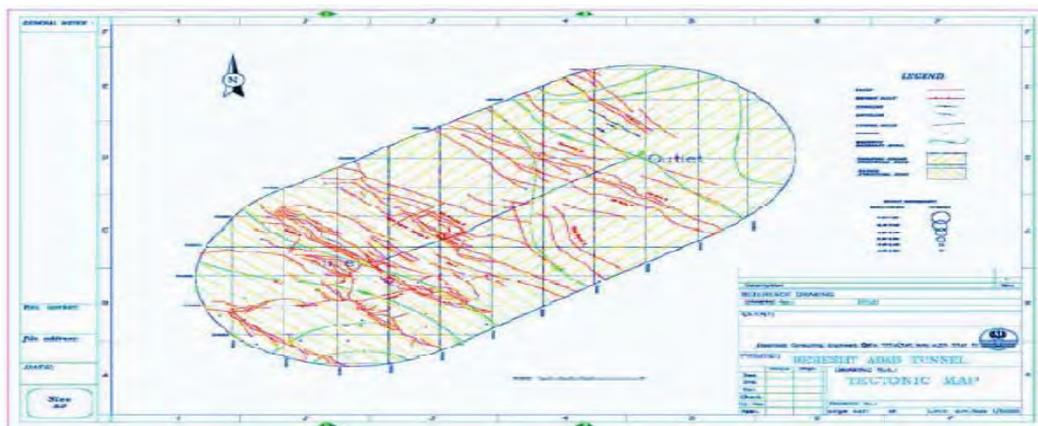
سابقه مطالعات طرح انتقال آب بهشت آباد به دهه ۷۰ بر می گردد. مطالعات مرحله اول آن در سال ۱۳۸۷ به صورت تک گزینه ای (انتقال ای تونل) انجام شده که در این مطالعات تنها گزینه بررسی شده احداث تونل ۶۵ کیلومتری از اراضی شرق استان چهارمحال بختیاری است. اجزاء پروژه انتقال آب بهشت آباد به فلات مرکزی در مرز زون های زاگرس مرتفع و سنندج سیرجان قرار گرفته اند. همانگونه که در شکل (۲) بر روی نقشه زمین شناسی ۱:۲۵۰۰۰۰ شهرکرد ملاحظه می گردد، دریاچه سد که محدوده قبل از ورودی تونل را به خود اختصاص می دهد عمدتاً متشکل از رخنمون هایی از رسوبات آبرفتی کواترنر بوده که پیکره این واحد را مارن های زرد و کرم رنگ منفصل و به شدت فرسایش پذیر تشکیل می دهد. در بالا دست محدوده آبرفتی، تراس های کهن با سیمان ضعیف و به فرم تپه ماهوری رخنمون یافته اند که آثار فرسایش سطحی، خزش و شروع حرکات توده ای بر روی آن ها آشکار است. علاوه بر نهشته های عهد حاضر، برونزدهایی از مارن و کنگلومرا و ماسه سنگ های سست دوران سنوزویک (عضوی از سازند آسماری و سازن کشکان) در محدوده مخزن سد واقع شده اند که در زمره حساس ترین سازندها به فرسایش قلمداد می شوند. مسیر تونل از محل ورود تا خروجی به ترتیب از آهک های ضخیم لایه به شدت کارستیک متعلق به دوره کرتاسه، کنگلومراهای حاوی قلوه های چرت و سیمان لیمونیتی- هماتی در کوه سوخته، آهک های توده ای ضخیم لایه خاکستری رنگ کرتاسه عبور می کند. مهمترین ویژگی زمین شناختی حاکم بر سازندهای ذکر شده در درازای تونل را می توان وجود گسل های متواتر و متعدد و نیز توسعه پدیده کارستیفیکاسیون و متعاقب آن وجود ذخائر قابل اعتنای منابع آب کارستیک در پیکره این سازندها در نظر گرفت. این دو شاخصه از چالشهای مهم فرا روی پروژه بوده است.

در مسیر ۶۵ کیلومتری تونل انتقال، حدود ۲۵ گسل اصلی و همین تعداد گسل فرعی وجود دارد. در شکل (۳) نقشه گسل های محدوده طرح و مسیر انتقال با خطوط قرمز متراکم نشان داده شده اند. همانگونه که در این شکل مشهود است، به ویژه در ۳۵ کیلومتر ابتدایی مسیر تونل واحدهای سنگ چینه شناسی مسیر به شدت تکتونیزه و خرد بوده است. علت این خرد شدگی ها قرارگیری مسیر تونل در مرز دو پهنه زمین ساختی زاگرس مرتفع و سنندج-سیرجان در ابتدای مسیر و در میانه راه است. به جرأت می توان مرز بین زون های زمین ساختی را، جزء مخاطره آمیزترین نواحی پوسته زمین در نظر گرفت که ایجاد هر سازه ای را با خطرات قابل پیش بینی و غیرمترقبه روبرو می سازند. وجود شبکه درهم تنیده ای از گسل های معکوس نسبت به امتداد تونل انتقال همراه با کارستیفیکاسیون شدید سازندهای متعلق به دوره کرتاسه حفر تونل را با خطرات بیشماری از جمله برهم خوردن تعادل هیدروژئولوژیکی آبخوان های کارستیک و حتی آبرفتی شرق استان و خشک شدن چشمه ها و چاه های کارستیک مهمی مانند چشمه سلم، پل تلفریک و چشمه آب شرب روستای سلم، چشمه وقت و ساعت و لری، چاه آب شرب فرخ شهر و منبع آب دشت شهرکرد و خراجی را موجب خواهد شد (امامی، ۱۳۹۱).

وجود گنبد نمکینیز در منطقه مشهود است این واحد در امتداد گسل بین دو روستای دشتک و الیکوه با جهت گیری شمالغرب- جنوب شرق واقع شده و داراینمک، مارن پیریت دار آهک، ماسه سنگ و شیل می باشد. در این واحد به عنوان یکی از گنبد نمکی سرپهرمز تأیید شده که سن آن انتهای پرکامبرین و ابتدای کامبرین نسبت می دهند (آقائباتی، ۱۳۸۳). در مکانهای حضور گنبد های نمکی موارد قابل توجه، حرکات دیابیری این گنبد و قابلیت انحلال پذیری و تغییر کیفیت آب در محدوده مخزن در پی دارد.

شکل (۲) نقشه زمین شناسی محدوده تحت تأثیر پروژه انتقال آب بهشت آباد (خط چین سیاه مسیر تونل را نشان می دهد)

شکل (۳) نقشه تکتونیک محدوده پروژه انتقال آب بهشت آب

تصویر شماره (۱) آثار سطحی یک گسل در مجاورت مسیر تونل (دید بسوی شمال)

بر اساس مطالعات صورت گرفته و داده‌هایی که از طریق اکتشافات سطحی و زیر سطحی زمین در منطقه اردل به دست آمده است؛ عامل اصلی وقوع لغزش در این منطقه، فشار آب از طریق افزایش سطح آب‌های زیرزمینی و یا تماس با آب سطحی است که با احداث سد بهشت آباد در این منطقه، تمامی توده‌های مارنی دچار لغزش‌های شدید شده و تمامی منطقه را با کانون‌های جدیدی از لغزش مواجه کرده است. اولین نتیجه این رخداد، رسوب زایی فراتر از حد تصور و پر شدن سریع مخزن خواهد بود. فرسایش شدید در بستر رودخانه‌های بهشت آباد و کوه‌نگ و ایجاد شیب زیاد در دامنه‌ها و بالا بودن پتانسیل لغزش، باعث شده که هر ساله لغزش‌های بسیاری در دامنه‌های مخزن به وقوع بپیوندد. از آنجا که وجود لایه‌های مارنی با توجه به بررسی نقشه زمینشناسی در منطقه کاملاً تأیید میشود، حضور همین لایه در دیواره‌های مخزن قطعاً وجود زمین لغزش را افزایش می‌دهد. در صورت آگیری بسیار مستعد لغزش و ریزش و حتی فروریختگی می‌باشد.

تصویر شماره (۲) زمین لغزش در شهرستان اردل تصویر شماره (۳) زمین لغزش در شهرستان اردل

مراجع

- ۱- امامی، کامران، چالش‌های انتقال آب حوضه به حوضه، سمینار انتقال بین حوضه‌ها یا بونقش‌آندر توسعه پایدار کشور، دانشگاه صنعتی اوبورق، ۱۳۸۳.
- ۲- رستم‌افشار، ناصرو پیره، علیرضا، انتقال آب بین حوضه‌های، سمینار انتقال بین حوضه‌ها یا بونقش‌آندر توسعه پایدار کشور، دانشگاه صنعتی اوبورق، ۱۳۸۳.
- ۳- سازمان آب منطقه‌های اصفهان، آمار مربوط به دبی‌های ورودی و خروجی سد زاینده‌رود، ۱۳۸۴
- ۴- سازمان آب منطقه‌های اصفهان، آمار مربوط به نیازهای آبی، منابع و کمبودهای حوضه زاینده رود، ۱۳۸۵
- ۵- قدرتمنا، قهرمان، انتقال حوضه‌های حوضه‌ها یا بمعیارها و سیاست‌ها، سمینار انتقال بین حوضه‌ها یا بونقش‌آندر توسعه پایدار کشور، دانشگاه صنعتی اوبورق، ۱۳۸۳.
- ۶- معماری، غلامعلی، سیاست آب، وزارت نیرو، حوز همعاونت آب، ۱۳۷۸
- ۷- مهندسین مشاور جاماب، طرح جامع آب کشور، گزارش‌های حوضه‌آبریز کاروندز، ۱۳۷۸
- ۸- مهندسین مشاور زاینده‌آب، طرح انتقال آب بهشت آباد به زاینده‌رود، ۱۳۸۵
- ۹- وزارت کشاورزی، مطالعات جامع احیاء و توسعه کشاورزی و منابع طبیعی حوضه‌ها یا بخیز رودخانه‌های زاینده‌رود و اردستان، ۱۳۷۶
- 10- Feng, S., Li, L., X., Duan, Z.G., and Zhang, J.L. (2007). "Assessing the impacts of south-to-north water transfer project with decision support systems." Decision Support Systems, 42 (4), 1989-2003.
- 11- Karamouz, M., Mojahedi, E., and Ahadi, A. (2007). "Economic assessment in development of operating plices for inter-basin water transfer." Iran Water Resources Reserch, 3(2), 10-25. (In Persian)
- 12- Shao, X., and Wang, H. (2003). "Inter-basin transfer projects and their implications: A china case study." Intl.J. River Basin Management, 1 (1), 5-14.

هیدروژئومورفولوژی رودخانه با تاکید بر پتانسیل احیا و وضعیت پوشش گیاهی بر اساس مدل کیفی روزگن (مطالعه موردی: رودخانه جاجرود)

صدیقه لایقی ۱، امیر کرم ۲، سیاوش شایان ۳

کارشناس ارشد جغرافیای طبیعی گرایش هیدروژئومورفولوژی در برنامه ریزی محیطی

۲- استادیار دانشگاه خوارزمی

۳- استادیار دانشگاه تربیت مدرس

مقدمه :

در ایران همه ساله پهنه‌های وسیعی از اراضی مرغوب و حاصلخیز سواحل رودخانه‌ها و مسیل‌ها بر اثر عبور جریان‌های سیلابی فرسایش یافته و تخریب می‌شوند. تداوم فرسایش کناره‌ای هر ساله موجب تخریب اراضی کشاورزی، تأسیسات ساحلی، پل‌ها و اماکن مسکونی و عمومی می‌شود. بنابراین جهت سازماندهی و مدیریت رودخانه و کنترل فرسایش و شناخت وضعیت کنونی و پتانسیل تغییرات احتمالی آن در آینده، بررسی مورفولوژی رودخانه‌ها ضروری است. البته می‌توان با بررسی عکس‌العمل طبیعی رودخانه، تغییرات طبیعی یا تغییرات ناشی از اقدامات و اجرای طرح‌ها و اصلاح مسیر و حفاظت و تثبیت دیواره‌ها را در آینده پیش‌بینی نمود.

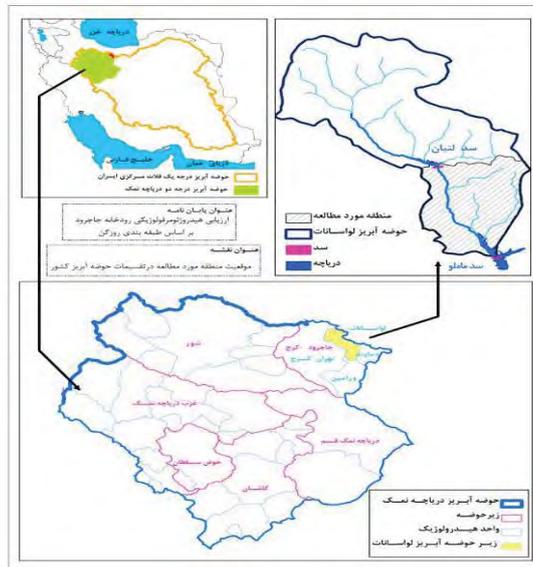
یکی از روش‌هایی که در بررسی رودخانه‌ها در دنیا استفاده می‌شود، طبقه‌بندی رودخانه است. هدف اصلی از طبقه‌بندی رودخانه، ساده‌سازی فرایندهای هیدرولیکی و رسوب‌شناسی و در نهایت پیش‌بینی رفتار رودخانه است. در این پژوهش از طبقه‌بندی روزگن ۱۹ (۱۹۹۴) استفاده شده است. روزگن منطق طبقه‌بندی رودخانه‌ها را از حالت صرفاً توصیفی خارج کرده و ضمن بهره‌گیری از مباحث کیفی، معیارهای کمی مهندسی را نیز لحاظ نموده است.

طبقه‌بندی روزگن شامل چهار سطح است. سطح I شامل ویژگی‌های ژئومورفیکی رودخانه است. سطح II شامل بررسی مورفولوژیکی است که با استفاده از فاکتورهای به دست آمده از سطح I و همچنین اندازه ذرات تشکیل دهنده آبراهه به دست می‌آید. سطح III بر وضعیت رودخانه مشتمل بر پوشش رودکنار، الگوهای رسوبی، الگوهای مئاندری، رژیم جریان، فرسایش پذیری رودکنار، وجود و وقوع جریان‌های واریزه ای، زیست ماهیان تاکید می‌کند. سطح IV شامل بررسی فاکتورهای موثر بر مورفولوژی رودخانه و روابط آنها با یکدیگر است. این طبقه‌بندی تنها در تعداد اندکی از رودخانه‌های ایران انجام شده است.

مواد و روش‌ها:

منطقه مورد مطالعه با وسعت ۲۸۷ کیلومتر مربع در طول جغرافیایی ۳۹' - ۵۱° تا ۵۱' - ۵۱° شرقی و عرض جغرافیایی ۳۶' - ۳۵° تا ۴۹' - ۳۵° شمالی واقع شده است. بازه مورد مطالعه بخشی از حوضه آبریز لواسانات است که در جنوب شرق شهر تهران قرار گرفته است و در حدفاصل دو سد لتیان در شمال و سد ماملو در جنوب منطقه واقع شده است. در تصویر ۱ موقعیت منطقه مورد مطالعه در تقسیمات حوضه آبریز کشور نشان داده شده است.

¹⁹ Rosgen

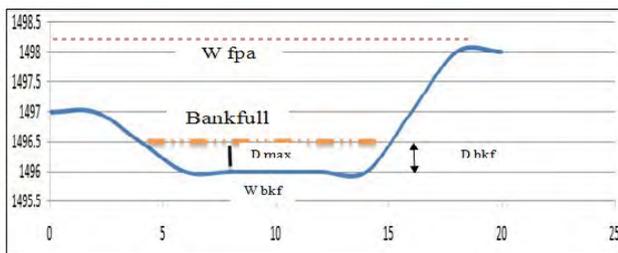

رودخانه جاجرود از لحاظ ریخت شناسی در دشت های رسوبی رسی در انتهای حوضه زهکشی جاجرود و مخروط افکنه آن قرار گرفته است. دارای بافت خیلی سنگین و زهکشی نامناسب می باشد. در فصول بارندگی گاهاً حالت ماندابی به خود می گیرند و بر روی مسیل های متعدد آبی به صورت شاخه شاخه مشاهده می شود. کاربری فعلی این اراضی بایر و چراگاه اتفاقی با پوشش درختچه ای و مرتعی گیاهان رطوبت پسند است. در حاشیه رودخانه جاجرود لندفرم های کوهستانی نسبتاً مرتفع با کاربری بایر، اراضی کوهستانی کم ارتفاع با کاربری مرتع، تپه های کم ارتفاع با کاربری بایر و تراس های آبرفتی کوچک و محدود بین کوهی با کاربری زراعی و باغی دیده می شود. تراس های آبرفتی دارای خاک های نیمه عمیق تا عمیق بافت سنگین می باشند که در سرتاسر مسیر در کناره های رودخانه جاجرود به وفور دیده می شوند. واریزه های بادبزی شکل سنگریزه دار در قطعات کوچک در شمال و بصورت یک پهنه بزرگ در میانه حوضه آبخیز مستقر شده اند که اغلب دارای پوشش مرتعی و چراگاه فصلی دام می باشند. وجود زه آب در منطقه و به بیانی مناسبتر فاضلابها در بسیاری از قسمت های رودخانه جاجرود، باعث تخریب هرچه بیشتر پوشش گیاهی موجود در بستر و حاشیه رودخانه گشته است. البته رخداد فرسایش کناره های در منطقه در بیشتر سواحل رودخانه با حجم وسیع دیده می شود.

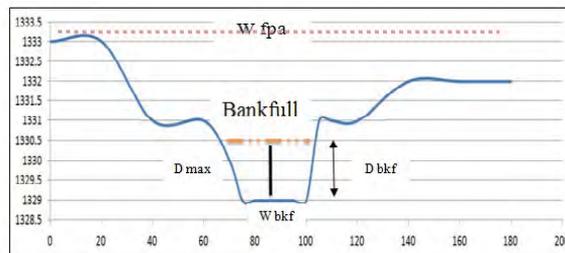
اطلاعات و یافته های مورد نیاز این پژوهش به صورت کتابخانه ای و عملیات میدانی جمع آوری شده است. برای تکمیل اطلاعات منطقه، طی ۲ بازدید میدانی، عکسبرداری از کل رودخانه جاجرود صورت گرفته است. در ۱۸ مقطع از بازه نیز پروفیل عرضی زده شده است. همچنین در بازه هایی مقداری از رسوبات اطراف رودخانه برداشت شده و اندازه آنها با الک و تلق نمونه، اندازه گیری گردیده است.

یافته ها و نتیجه گیری:

در این پژوهش ۲۳ کیلومتر طول رودخانه جاجرود مورد مطالعه قرار گرفته است. ۵ تیپ B, C, D, DA, E از سطح یک روزگن بدست آمده است. با توجه به ریز جزئیات برداشت شده از محیط طی عملیات میدانی ۲۱ زیر تیپ از سطح دوم روزگن هم شناسایی شده است.

تصویر ۲: نمونه ای از الکوی شریانی

تصویر ۱: نمونه ای از الکوی پیچان رود

تصاویر شماره ۳ و ۴: وضعیت آب شستگی پوشش گیاهی درون رودخانه و انباشته شدن آلودگی ها پای آنها

حوضچه های پرورش ماهی در داخل بستر رودخانه سبب کاهش شیب بالادست، افزایش نسبت عرض به عمق، کاهش اندازه متوسط قطر ذرات و کاهش قدرت حمل رسوب می شوند. در نتیجه رودخانه در بالادست این حوضچه ها شروع به رسوبگذاری نموده و باعث کاهش شیب، افزایش ضریب مارپیچی، در نتیجه حرکت عرضی رودخانه می شود. فرسایش کناره ها به مرور زمان افزایش می یابد. الگوی رودخانه در نهایت تغییری کند و موجب عدم تعادل خواهد شد. این عدم تعادل در طولانی مدت موجب از بین رفتن محل زندگی آبزیان می شود.

الگوی جریان	B2	B3	B4	B5	B6	C4	C5	C6	D4	D5	DA4	DA5	E5	E6
پتانسیل احیاء	عالی	عالی	عالی	عالی	عالی	خوب	نسبتاً خوب	خوب	ضعیف	ضعیف	خوب	خوب	خوب	خوب
تأثیر کنترلی پوشش گیاهی	ناچیز	متوسط	متوسط	متوسط	متوسط	خیلی زیاد	خیلی زیاد	خیلی زیاد	متوسط	متوسط	خیلی زیاد	خیلی زیاد	خیلی زیاد	خیلی زیاد

جدول شماره ۱: تفاسیر مدیریتی الگوهای رودخانه (روزگن، ۱۹۹۸)

در قسمتهایی با الگوی جریان D3 تغییر در دبی رودخانه به نفع آن نمی باشد و بایستی تدابیر مدیریتی مناسب برای احیاء این قسمت از روخانه با مقاوم سازی کناره های رودخانه انجام داد. در قسمتهایی با الگوی جریان D4 رودخانه، بهره مدیریت مناسبی در خصوص عدم استفاده از برداشت مصالح، عدم اجازه احداث حوضچه های پرورش ماهی سنتی در داخل بستر رودخانه و کنترل کاربری اراضی حاشیه صورت گیرد. تأثیر کنترلی که پوشش گیاهی بر الگوی جریانهای D , E , C , DA , می گذارد بسیار بیشتراست، بطوریکه در صورت استفاده از پوشش مناسب می توان پایداری مجرا را بیشتر و پتانسیل فرسایش پذیری سواحل را کاهش و کناره های سواحل را مقاوم سازیم. تغذیه رسوبی در الگوهای جریانی C6 , C4 , D5 , D4 , C5 خیلی زیاد تا زیاد می باشد پس با انجام اقدامات کنترلی در بالادست رودخانه و عملیات آبخیزداری در کناره ها با احداث گابیون ، کنترل پوشش کناره ها و اصلاح خاک تا حد زیادی این امر را می توان کاهش داد.

منابع و ماخذ :

- ۱- آب و توسعه پایدار، مهندسین مشاور. ۱۳۸۹. مطالعات بهنگام سازی بیان منابع آب حوزه آبریز دریاچه نمک (اطلس منابع آب). جلد سوم، گزارشهای آب سطحی و آب زیرزمینی. شرکت آب منطقه ای تهران، معاونت مطالعات پایه منابع آب.
- ۲- آبادگران عصرنو، مهندسین مشاور معماری و شهرسازی. ۱۳۸۹. طرح ساماندهی مبدأ ورودی جنوب شرق شهر تهران (ورودی گرمسار- تهران). مطالعات وضع موجود محیط زیست. سازمان مشاور فنی و مهندسی شهر تهران.

- ۳- جاماب، مهندسین مشاور. ۱۳۸۴. مطالعات برنامه جامع سازگاری با اقلیم. وضعیت موجود و آینده منابع آب. حوضه آبریز دریاچه نمک. جلدهای اول و دوم.
- ۴- بوم آباد، مهندسین مشاور. ۱۳۸۰. مطالعه طرح مدیریت زیست محیطی منطقه جاجرو. سازمان حفاظت محیط زیست، دفتر زیستگاهها و امور مناطق.
- ۵- تاک سبز، مهندسین مشاور منابع طبیعی، ۱۳۸۹. مطالعات توجیهی آبخیزداری و منابع طبیعی تجدید شونده حوزه آبخیز سد ماملو. جلدهای هوا و اقلیم، هیدرولوژی، محیط زیست، مرتعداری و جنگل.
- ۶- جاماب، مهندسین مشاور. ۱۳۸۴. اطلاعات رقومی حوضه‌های آبریز، زیر حوضه‌ها و واحدهای هیدرولوژیک ایران.
- ۷- سازمان مدیریت منابع آب ایران، دفتر مطالعات پایه منابع آب. آمار و اطلاعات و تصویرهای رقومی مربوط به منابع آب سطحی و زیرزمینی واحد هیدرولوژیک تهران- کرج.
- ۸- متدولوژی ارزیابی گزارشات مطالعات توجیهی آبخیزداری، کمیته فنی، دفتر مطالعات و ارزیابی آبخیزها، معاونت آبخیزداری وزارت جهاد سازندگی، ۱۳۷۹

۹. Rosgen, D.L., (1994), "A classification of natural rivers," In: EISEVIER.
۱۰. Rosgen, D.L., (1985), "A stream classification system. In: Riparian Ecosystem and their Management, First North American Riparian Conference, Rocky Mountain Forest and Rosgen Experiment station, RM-۱۲۰
۱۱. Rosgen, D.L., (1980), "An approach to water resources evaluation of non-point Silvicultural sources," USEPA (U. S. Environmental Protection Agency), Chap, VI, Total potential sediment, EPA- Athens, GA, pp 39-41.
۱۲. Williams, G. P. and Rosgen, D.L., (1989), "Measured total sediment loads (suspended loads and bed loads)
- ۱۳- Barenes, H.H. , (1967), "Roughness Characteristics of Natural Channels " ,U.S. Geological Survey Water-Supply
- ۱۴- Bradley, C., and Smith, D.G. (1984), " Meandering Channel response to Altered Flow Regime: Milk River, Alberta and Montana" , Water Resources Research, Vol.20, No.12, pp.(1913-1920)

پیامدهای مورفولوژیکی ناشی از توسعه فعالیت‌های انسانی در حاشیه آبراهه بابل رود

^۱ مجتبی یمانی، ^۲ ابوالقاسم گورابی، ^۳ زهرا عابدینی

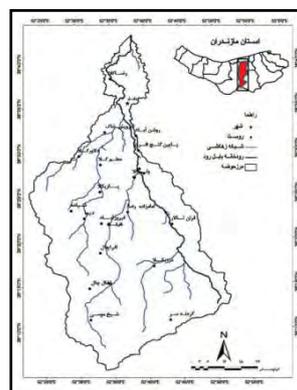
^۱ استاد ژئومورفولوژی، دانشگاه تهران، myamani@ut.ac.ir

^۲ استادیار ژئومورفولوژی، دانشگاه تهران، goorabi@ut.ac.ir

^۳ کارشناسی ارشد ژئومورفولوژی، دانشگاه تهران، Zahra.abedini@ut.ac.ir

مقدمه

رودخانه بستر حیات است و غالباً تمدن‌های بزرگ دنیا در کنار رودخانه‌ها شکل گرفته‌اند (رفاهی، ۱۳۷۸). وجود رودخانه در هر منطقه نعمت پراهمیتی است که باید به حفظ و حراست آن توجه شود. در ایران بخش عمده‌ای از آبادی‌ها، اراضی زراعی، فعالیت‌های صنعتی و ... که نیازمند بهره‌برداری از منابع آب می‌باشند در سواحل رودخانه‌ها استقرار یافته‌اند. از آنجاکه سواحل رودخانه‌ها تحت تأثیر دینامیک جریان پایدار نیستند، بنابراین مطالعه و بررسی آن‌ها به منظور شناخت دینامیک آن‌ها، نحوه تحول و تکامل الگوی آن‌ها و سرانجام دستیابی به سیاست‌های اجرایی به منظور پایدارسازی آن‌ها، انجام این‌گونه مطالعات را توجیه می‌نماید (حسین زاده، ۱۳۸۰). مطالعه رودخانه‌ها در ژئومورفولوژی به منظور شناسایی شکل و الگوی کلی، نحوه تغییر و تحول آن‌ها جهت تحلیل پایداری و فرسایش کناری آن‌ها صورت می‌گیرد (مقصودی و همکاران، ۱۳۸۹). علاوه بر عوامل طبیعی شکل‌دهنده الگو و مشخصات رودخانه‌ها و تغییرات آن‌ها در طی زمان، عوامل انسانی نیز در بستر طبیعت و به‌ویژه در مجاورت رودخانه‌ها موجب تغییر روند فرسایش کناره‌ها و بستر می‌شود (حسینی، ۱۳۹۱). توسعه مناطق شهری نیز اثرات معناداری بر رواناب سطحی آبخیزهای کوچک دارد (شیدر^{۲۰} و همکاران، ۲۰۰۲). حوضه آبریز بابل رود از رودخانه‌های اصلی حوضه آبریز دریای مازندران است که شاخه‌ی اصلی این رودخانه به نام بابل رود است که جهت جریان آن از جنوب به شمال است. شاخه‌ی سجاد رود از سمت غرب رودخانه‌ی اصلی سرچشمه گرفته و پس از طی مسیری حدود ۵۰ کیلومتر، از شروع جلگه به بابل رود می‌ریزد (شکل ۱). رودخانه بابل رود نیز به دلیل استقرار سکونتگاه‌های شهری و روستایی و کاربری‌های زراعی متعدد در جوار آن دستخوش تغییرات ناشی از فعالیت‌های انسان بوده است و تغییرات آن اهمیت بسزایی در مدیریت اراضی کنار رودخانه دارد. همچنین تغییر کاربری‌های اراضی و احداث و توسعه زیرساخت‌های حمل‌ونقل را در ۶۰ سال اخیر در این منطقه شاهد بودیم. از آنجاکه رودخانه بابل رود یکی از منابع مهم تأمین آب‌و‌خاک در منطقه مورد مطالعه است و نقش آن در پایداری و ثبات اقتصادی-زیست محیطی منطقه مورد توجه است باید در راستای مدیریت بهینه زمین‌های اطراف رودخانه‌ها و پایداری بستر رودخانه توجه زیادی شود؛ بنابراین مطالعه روند و میزان تغییرات بستر و کناره‌ها و شناسایی عوامل مؤثر بر این تغییرات مدنظر پژوهش حاضر است.

شکل ۱: منطقه مورد مطالعه

²⁰ Sheeder

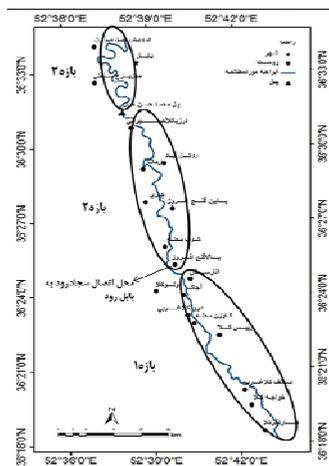
مواد و روش‌ها

برای بررسی میزان تغییرات رودخانه بابل رود، با استفاده از عکس‌های هوایی و تصاویر ماهواره‌ای جابجایی بستر آبراهه در دوره‌ی زمانی ۱۳۳۴ تا ۱۳۹۳ مورد مطالعه قرار گرفت. در این روش بستر رودخانه در محدوده مورد مطالعه از روی عکس‌های هوایی سال ۱۳۳۴ سازمان جغرافیایی ارتش و تصاویر ماهواره‌ای لندست ۲۸ سال ۱۳۹۳ در نرم‌افزار Arc map ترسیم شد. سپس بر اساس لایه‌های تهیه‌شده اقدام به مقایسه تغییرات گردید. از طرفی علاوه بر مقایسه تغییرات در بعد زمانی، مسیر مورد مطالعه با توجه به شکل آبراهه و الگوی زهکشی آن به سه بازه از جنوب به شمال (خروجی حوضه) تقسیم‌شده است (شکل ۲).

الف: بازه اول یا بازه شریانی: این بازه با طول ۱۵/۴۴ کیلومتر از محدوده‌ی آبادی کاردرگرا تا محل اتصال سجاد رود به بابل رود امتداد دارد.

ب: بازه دوم یا بازه حد واسط بین حالت ماندری و بریده بریده (شریانی): این بازه با طول ۱۶/۸۹ کیلومتر از محل اتصال سجاد رود به بابل رود تا پل محمدحسن خان امتداد دارد.

پ: بازه سوم یا بازه پیچان‌رودی: این بازه با طول تقریبی ۱۲/۸۵ کیلومتر از پل محمدحسن خان تا حدود شهر بابل امتداد دارد.

شکل ۲: بازه بندی منطقه مورد مطالعه

بحث و یافته‌ها

نتایج حاصل از بررسی پهنه‌های پسروری و پیشروی در ساحل چپ و راست رودخانه در دوره زمانی و بازه‌های مکانی مورد مطالعه نشان داد که آبراهه در دوره مورد مطالعه در بازه اول ۱/۷۵ کیلومترمربع و در بازه دوم و سوم نیز به ترتیب ۳/۹۵ و ۰/۷ کیلومترمربع پسروری داشته است. میزان پسروری در بازه دوم نسبت به دو بازه دیگر بیشتر بوده است (جدول ۱).

جدول ۱: داده‌های تغییرات کل آبراهه در بازه‌های مورد مطالعه

بازه سوم		بازه دوم		بازه اول		تغییرات کل دوره سوم
پسروری	پیشروی	پسروری	پیشروی	پسروری	پیشروی	
۰/۳۷	۰/۰۱	۱/۷۳	۰/۱۲	۱/۱۶	۰/۲۹	ساحل راست
-۰/۳۶		-۱/۶۱		۰/۸۷		برآیند تغییر
-		-		+		وضعیت
۰/۳۶	۰/۰۲	۲/۴۴	۰/۱	۱/۱۴	۰/۲۶	ساحل چپ
-۰/۳۴		-۲/۳۴		-۰/۸۸		برآیند تغییر

²¹ Landsat8

برآیند تغییرات	-۱/۷۵	-۳/۹۵	-۰/۷
وضعیت	-	-	-

+ پیشروی و - پسروی

عوامل تغییر بستر در رودخانه مورد مطالعه به دو دسته عوامل طبیعی و انسانی تقسیم می‌شوند:

۱-۳ عوامل طبیعی

پوشش گیاهی از طریق تثبیت حاشیه بستر در مقابل تنش برشی آب مانع پیشروی رودخانه بوده است. عوامل هیدرولوژیکی به‌ویژه در سال‌های ترسالی و مواقع سیلاب از طریق افزایش قدرت فرساینده‌گی سبب تغییرات شکل آبراهه در منطقه مورد مطالعه شده است. از دیگر عوامل می‌توان به عامل شیب، از طریق تأثیر آن برافزایش قدرت فرساینده‌گی، بار رسوبی و رسوب‌گذاری و عامل زمین‌شناسی از طریق مقاومت بافت در برابر فرسایش اشاره کرد. به‌طور کلی بیشترین تغییرات در آبراهه مورد نظر طی دوره مورد مطالعه تحت تأثیر عوامل طبیعی رخ داده است.

۲-۳ عامل انسانی

مهم‌ترین تأثیر محسوس عوامل انسانی را می‌توان در توسعه زمین‌های کشاورزی، خدمات زیرساخت و تغییر کاربری اراضی نام برد. انجام عملیات کشاورزی در حریم و بستر رودخانه موجب می‌گردد تا زه آب‌های ناشی از آبیاری زراعی به‌صورت سطحی و زیرزمینی، زمینه فرسایش بستر و کناره‌ها و در نتیجه جابجایی آن را فراهم نماید. همچنین تجاوز اراضی کشاورزی حاشیه رودخانه سبب جابجایی خط ساحلی رودخانه شده است. خدمات زیرساختی مانند جاده‌های ساحلی، دیواره‌های ساحلی و پل در محدوده شهر و شهرک‌های اطراف بابل سبب پسروی دیواره‌های ساحلی آبراهه مورد نظر شده و این دیواره‌ها را در مقابل فرسایش پایدار ساخته است. صنایعی مانند سدسازی سبب تغییر رژیم آبدی رودخانه مورد نظر شده که خود سبب تغییرات بستر و کم‌عرض تر شدن بستر رودخانه شده است. کارخانه‌های شن و ماسه با برداشت از بستر رودخانه سبب افزایش بار جامد و تغییر در کیفیت آب رودخانه شده است.

نتیجه‌گیری

نتایج حاصل از بررسی پهنه‌های پسروی و پیشروی در ساحل چپ و راست رودخانه نشان داد که بستر رودخانه (مسیر مورد مطالعه) در دوره مورد مطالعه در هر سه بازه دارای روند پسروی بوده است. تبدیل اراضی جنگلی به زمین‌های کشاورزی و پیشروی این اراضی به سمت بستر رودخانه تا حدودی باعث تغییر در مسیر آبراهه شده است. همچنین در بازه اول و دوم برای کنترل سیلاب، خاکریزهایی در قسمت‌هایی از ساحل رودخانه ایجاد کرده‌اند که سبب پسروی ساحل رودخانه شده است. کارگاه‌های شن و ماسه در اطراف بازه اول و دوم با پیشروی خود در بستر قدیم، در جابجایی بستر رودخانه نقش داشته‌اند. احداث سد انحرافی گنج افروز در سال ۱۳۸۱ در روستای بالا گنج افروز و دیواره‌ها و خاکریزهای ایجاد شده از جمله عوامل تغییرات مورفولوژیک آبراهه مورد نظر در بازه دوم است. بازه سوم در سال ۱۳۳۴ که کلا تحت پوشش زمین کشاورزی بوده است به‌مرور زمان تبدیل به مناطق مسکونی و شهرک‌ها شده است. لذا این تغییرات جزئی اهمیت تثبیت بیشتر رود در مناطق مسکونی را نسبت به زمین‌های کشاورزی در سال‌های قبل بیشتر کرده است و سبب شده است در بعضی مناطق دیواره‌هایی را برای تثبیت بستر رود مشاهده شود. پوشش انبوه درختچه‌ای و نیزارها در بازه سوم مانع از پیشروی رودخانه به دو طرف بستر و مخصوصاً زمین‌های زراعی اطراف شده است و در تحدید آبراهه در این بازه نقش داشته است. توسعه و احداث زیرساخت‌ها شامل احداث پل بزرگ موزیرج در شهر بابل، پل دوم محمدحسن خان در تغییرات بستر در بازه سوم به‌صورت محدود مؤثر بوده است. به دلیل عبور رودخانه از بافت شهری در بازه سوم تغییرات بسیار جزئی بوده است و اغلب توسط دیواره‌های ساحلی و پوشش گیاهی حاشیه رودخانه تثبیت شده است. همچنین احداث جاده ساحلی ارتباطی پل موزیرج به پل محمدحسن خان در سال ۱۳۸۹ و احداث سه فاز دیگر این جاده تا سال ۱۳۹۱، شهرک‌سازی در حاشیه رود به این تثبیت کمک کرده است. دیواره‌هایی که برای حفظ حریم جاده ایجاد کردند سبب محدودشدگی و تثبیت بستر رودخانه شده است. روند تغییرات ۶۰ سال اخیر شامل تبدیل مناطق جنگلی به اراضی کشاورزی، باغ‌ها که در هر سه بازه مشاهده می‌شود و ساخت شهرک‌های بسیار در بازه سوم از جمله شهرک شهرداری، طالقانی، اندیشه، آزادگان و غیره است. بیشتر این زمین‌های زراعی آب مورد نیاز خود را از این رودخانه به دست می‌آورند و آب مازاد آن‌ها موجب فرسایش و تغییر بستر رودخانه شده است. همچنین ایجاد شهرک‌ها و ساخت‌وساز در حاشیه رودخانه در بازه سوم موجب تثبیت حاشیه رودخانه توسط شهرداری و سازمان‌های مربوطه شده است. تخلیه زه آب‌های ناشی از بارش در سطح شهر بابل، سبب افزایش حجم دبی رودخانه و تغییر در کیفیت آب رودخانه شده است.

مراجع

۱. حسین زاده، محمدمهدی، ۱۳۸۰، "تجزیه و تحلیل علل تغییر الگوی رودخانه بابل و تالار (با تأکید بر مورفولوژی پیچان رودی)"، رساله دکتری، دانشگاه تهران، دانشکده جغرافیا.
 ۲. حسینی، سید جواد، ۱۳۹۲، "بررسی عوامل مؤثر در تکامل پیچان رودی زنجان رود و پهنه‌بندی پایداری پادگانه‌های آن" پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران، دانشکده جغرافیا
 ۳. سازمان جغرافیایی نیروهای مسلح، عکس‌های هوایی مقیاس ۱:۵۵۰۰۰ سال ۱۳۳۴
 ۴. رفاهی، حسینقلی، ۱۳۷۸، "فرسایش آبی و کنترل آن"، انتشارات دانشگاه تهران، چاپ اول، ۵۵۱ ص
 ۵. مقصودی، مهران، شرفی، سیامک، مقامی، یاسر، ۱۳۸۹، "روند تغییرات الگوی مورفولوژیکی رودخانه خرم‌آباد با استفاده از RS, GIS, Auto cad" مدرس علوم انسانی، شماره ۳
6. Ollero, Alfredo. (2009), "Channel changes and floodplain management in the meandering middle Ebro River, Dept. of Geography and Land Management, University of Zaragoza, Spain, journal of Geomorphology
7. Sheeder, Scott A; Ross, Jeremy D; Carlson, Toby N.. (2002). "Daul urban and Rural hydrograph signals in three small watersheds", journal of the American water Resources Association, vol.38. NO.4, pp:102.104.

بررسی نقش واحدهای ژئومورفولوژیک، ژئومورفوتکتونیک و سازندهای زمین‌شناسی در ظهور منابع آب زیرزمینی (کویر مرکزی ایران، حوضه مطالعاتی بردسکن)

^۱ بهاره برومند دانش، ^۲ عذرا خسروی

^۱ کارشناسی ارشد ژئومورفولوژی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، Danesh.bahar@yahoo.com

^۲ دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، Khosravyz20@yahoo.com

مقدمه

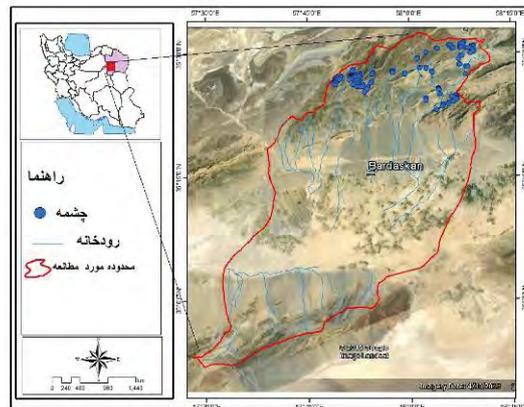
با توجه به قرار گرفتن بسیاری از شهرها و روستاها و سطح وسیعی از اراضی کشاورزی و در نتیجه نیاز به آب شرب و کشاورزی در حاشیه بسیاری از کویرها و بادیه‌های کشور و از سوی دیگر افت شدید سطح آب زیرزمینی که هر ساله شاهد آن هستیم، مهمترین مسئله موجود در حال حاضر و آینده، تامین آب مورد نیاز ساکنین این مناطق می‌باشد. از طرفی با توجه به نبود جریانات آب سطحی دائمی و یا حتی فصلی مهم در بسیاری از کویرها و دشت‌های کشور، وجود چشمه‌های آب دائمی می‌تواند به عنوان منبع ارزشمندی جهت استحصال منابع آب زیرزمینی مورد استفاده قرار گیرد. در توسعه منابع آب زیرزمینی موجود، عوامل متعددی تأثیرگذار می‌باشد که از جمله این عوامل می‌توان به نقش عوامل ساختاری نظیر گسل‌ها، درز و شکاف‌ها، عوامل سنگ شناسی مانند نوع سازندهای منطقه و عوامل توپوگرافی همچون شیب و ارتفاع و عوامل ژئومورفیک منطقه اشاره کرد. فرم‌ها و فرایندهای ژئومورفیک از جمله مهمترین عواملی هستند که می‌توانند بر میزان ذخیره، جهت جریان و کمیت و کیفیت آب زیرزمینی اثرگذار بوده و آن را در کنترل خود داشته باشند (خلفی و اسدیان، ۱۳۹۱: ۱). سابقه دخالت ژئومورفولوژی در زمینه منابع آب، بخصوص آب زیرزمینی به آغاز نیمه دوم قرن بیستم بر می‌گردد. زیرا در این زمان اطلاعات هیدرولوژیکی موجود در خصوص منابع آب زیرزمینی کافی به نظر نمی‌رسیده است و در نتیجه هیدرولوژیست‌ها مجبور بوده‌اند به منظور ارزیابی صحیح از ویژگی‌های این عنصر حیاتی در قلمرو مورد مطالعه خود از روش‌های دیگری استفاده کنند. از آنجا که ژئومورفولوژی به توصیف و بررسی محیطی می‌پردازد که آب در آن نقش اساسی دارد، خیلی زود توانست در بررسی‌های هیدرولوژیکی مورد توجه هیدرولوژیست‌ها قرار گیرد (علایی طالقانی و سعیدی کیا، ۱۳۹۲: ۱۷۷). وارن (۲۰۱۰) مطالعات مفصلی در دشت‌های مرتفع جنوب ایالات متحده انجام داد و تأثیر متقابل فرایندهای ژئومورفولوژی، واحدهای زمین‌شناسی و منابع آب زیرزمینی را مورد بررسی قرار داده است. حسنی شریعت پناهی (۱۳۸۴) با استفاده از تکنیک RS - GIS به بررسی نقش ویژگی‌های ژئومورفولوژیکی در منابع آبی شمال کویر حاجی قلی پرداخته است. جوانی و جباری (۱۳۸۸) با استفاده از شاخص - های ژئومورفولوژی منابع آب زیرزمینی در دشت اهر را مورد بررسی قرار داده و پادگانه‌های آبرفتی را به عنوان منابع ارزشمندی در برخورداری از سفره‌های آب زیرزمینی بر شمرده است. در پژوهشی دیگر علایی طالقانی و سعیدی کیا نقش مؤلفه‌های ژئومورفولوژی در تشکیل و تغذیه سفره آب زیرزمینی در دشت ذهاب را مورد بررسی قرار داده‌اند نتایج پژوهش ایشان نشان می‌دهد که از نظر هیدروژئومورفولوژی، دشت تراکمی با رسوب‌های آبرفتی و مخروط افکنه‌ای، بیشترین نقش در نفوذ آب به داخل زمین را دارند دشت‌های فرسایشی (کلاسی) پوشیده از مواد دامنه ای از این لحاظ در درجه دوم و دامنه‌های نامنظم با مواد واریزه‌ای در درجه سوم اهمیت قرار دارند نقش اراضی بدلندی در تغذیه دشت نیز غیر مستقیم است (علایی طالقانی و سعیدی کیا، ۱۳۹۲: ۱۷۱).

در این پژوهش تأکید نگارندگان بر این است تا ارتباط بین اشکال و فرم‌های ژئومورفولوژی، واحدهای زمین‌شناسی، طبقات بارش و منابع آب زیرزمینی (چشمه‌های دائمی) در منطقه مطالعاتی بردسکن مورد مطالعه قرار گرفته و نتایج حاصل از آن به عنوان گامی در جهت معضل آب در این مناطق باشد.

۱-۱- موقعیت و خصوصیات کلی منطقه مورد مطالعه

محدوده مورد مطالعه با مساحت حدود ۲۵۰۰ کیلومتر مربع منطبق بر یکی از زیر حوضه‌های کویر مرکزی ایران و محدوده مطالعاتی بردسکن می‌باشد این منطقه در مختصات جغرافیایی $34^{\circ}50'50''$ و $35^{\circ}33'20''$ عرض شمالی تا $57^{\circ}30'50''$ و $58^{\circ}13'20''$ طول شرقی واقع شده است و از نظر

تقسیمات سیاسی در جنوب غربی استان خراسان رضوی قرار دارد. بیشترین ارتفاع این محدوده ۲۱۴۰ متر است که در قسمت شمال منطقه واقع است و کمترین ارتفاع آن ۸۳۰ متر می‌باشد که مربوط به جنوب غرب محدوده است. در محدوده مورد مطالعه ۷۹ چشمه دائمی و غیر دائمی وجود دارد که از این تعداد ۶۰ چشمه با جریان دائم مورد مطالعه قرار گرفته‌اند. شکل شماره ۱) موقعیت محدوده مورد مطالعه را در ایران و استان خراسان رضوی نشان می‌دهد.

شکل شماره ۱- موقعیت محدوده مورد مطالعه

مواد و روشها

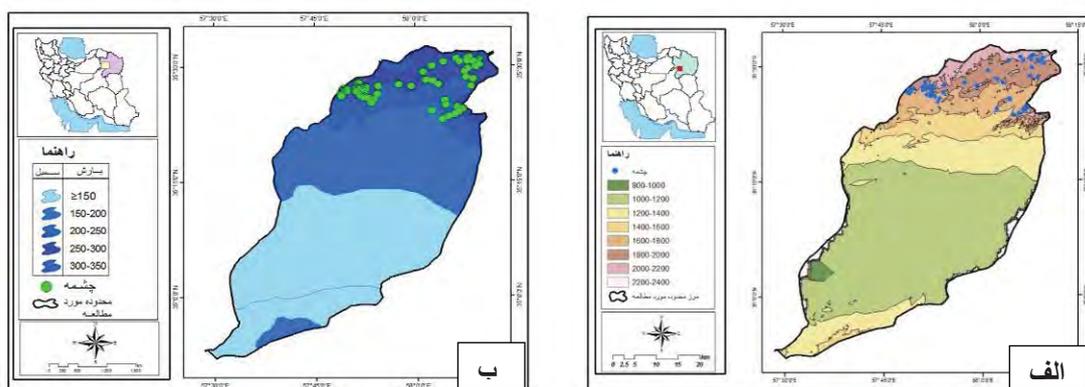
در این مطالعه ابتدا محدوده مورد مطالعه بر روی تصاویر ماهواره‌ای بزرگ مقیاس (تصاویر ماهواره لندست سال ۲۰۱۲) مشخص شده و سپس اطلاعات پایه مانند نقشه‌های توپوگرافی ۱:۵۰۰۰۰ و نقشه‌های زمین‌شناسی و همچنین آمار مربوط به اقلیم (پارامتر بارش) و آمار آبدهی چشمه‌ها تهیه و سپس در محیط نرم افزار ArcGIS 10.3 نقشه‌های مورد نظر رقمی گردید. در بررسی پارامترهای اقلیمی عامل مهم بارش مورد بررسی قرار گرفته است. جهت تهیه نقشه بارش منطقه ابتدا داده‌های آماری مورد نیاز از سازمان اقلیم‌شناسی استان خراسان رضوی (سال‌های ۱۳۹۰-۱۳۶۳) تهیه شده و سپس با استفاده از داده‌های مکمل نرم افزار new loc clime این آمار تکمیل و سپس داده‌ها وارد نرم افزار اکسل شده و پردازش‌های لازم صورت گرفته و در نهایت این داده‌ها وارد ArcGIS شده و نقشه هم بارش منطقه ترسیم گردید (شکل شماره). در مرحله‌ی بعد برای شناسایی و تعیین مکان چشمه‌ها در محدوده مورد مطالعه، با انجام عملیات میدانی و با کمک GPS موقعیت دقیق آنها مشخص و سپس با انتقال موقعیت نقاط برداشت شده از GPS به نرم افزار GIS 10.3 موقعیت دقیق چشمه‌ها مشخص گردیده و مشخصات آنها مورد مطالعه قرار گرفت. پس از آن، موقعیت دقیق پراکنش چشمه‌ها نسبت به واحدهای ژئومورفولوژی، سازندهای زمین‌شناسی، سطوح هم ارزش بارش و همچنین نسبت به سطوح طبقات ارتفاعی منطقه، تعیین موقعیت گردید و سپس اطلاعات مربوط به چشمه‌ها در محیط نرم افزار EXCEL تهیه گردید در نهایت با تلفیق اطلاعات و نقشه‌های موجود، تهیه بانک اطلاعاتی، استفاده از نتایج داده‌ها، نقشه‌ها و اطلاعات جمع آوری شده، به بررسی روابط بین پدیده‌های ژئومورفولوژی موجود با توزیع و موقعیت منابع آب چشمه‌ها پرداخته شده و مهمترین پدیده‌ها و اشکال ژئومورفولوژیکی و مهم‌ترین سازندهای زمین‌شناسی تاثیرگذار بر منابع آب زیرزمینی در دشت مورد مطالعه شناسایی و مورد مطالعه قرار گرفت.

بحث و نتایج و یافته‌ها

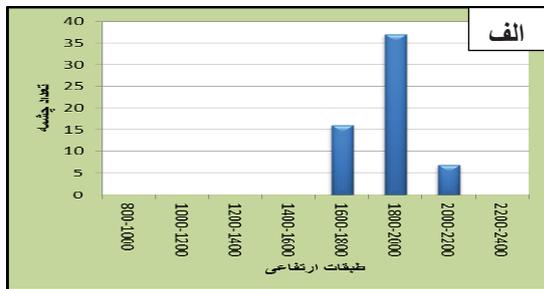
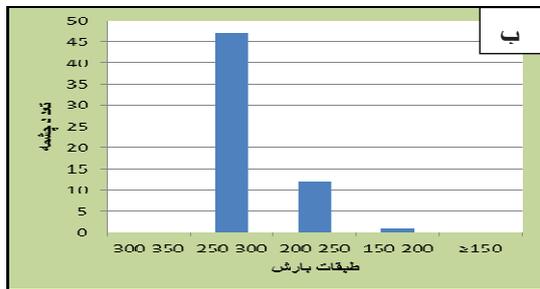
بر اساس همپوشانی نقشه‌ی طبقات ارتفاعی و لایه چشمه‌ها بیشترین تراکم چشمه‌ها در طبقات ارتفاعی ۲۰۰۰-۱۸۰۰ متر (۳۷ چشمه) قرار دارند و طبقات ارتفاعی ۱۶۰۰ متر به پایین هیچ چشمه‌ای که دارای دبی دائمی باشد وجود ندارد (شکل شماره ۲ الف و شکل شماره ۳ الف). همچنین براساس همپوشانی نقشه هم بارش تهیه شده و لایه توزیع چشمه‌ها در محدوده مطالعاتی بردسکن، بیشترین توزیع چشمه‌ها مربوط به سطوح بارشی ۳۰۰-۲۵۰ میلی‌متر می‌باشد و با توجه به این که در منطقه مورد نظر بالاترین سطوح بارشی در شمال و شمال غرب حوضه قرار دارد به تبع و به طور معمول تقریباً همه چشمه‌ها دارای تخلیه دبی دائمی در این محدوده از حوضه مورد مطالعه قرار دارند (شکل شماره ۲ ب و شکل شماره ۳ ب). همچنین پس از

انطباق چشمه‌ها و نقشه زمین شناسی منطقه، با استفاده از برنامه تحلیل فضایی در GIS، تمرکز چشمه‌ها در واحد سازندها محاسبه شده است که نتایج این تحلیل نشان می‌دهد که به نسبت وسعت بیشترین تراکم و پراکنش چشمه‌ها به ترتیب در سازندهای K2V (آندزیت سبز، توف و رادیولاریت) و سپس QT (تراس‌های قدیمی) می‌باشد (شکل شماره ۴ الف و شکل شماره ۵ الف). سایر نتایج مربوط به دیگر سازندها در شکل شماره (۵ الف) آمده است البته به دلیل تنوع در سازندهای منطقه مورد مطالعه، در این نمودارها تنها سازندهای دارای قابلیت ظهور چشمه مورد تحلیل قرار گرفته‌اند. نتایج حاصل از تهیه نقشه‌ی توان سازندها در ظهور چشمه‌های آب دائمی (شکل شماره ۴ ب)، نشان می‌دهد که قلمروهایی با طیف رنگ سبز تیره دارای بیشترین توان برای ظهور چشمه‌ها می‌باشد، که این محدوده ۷.۲۲ درصد از سطح محدوده مورد مطالعه را پوشانده و در شمال و شمال غرب حوضه واقع شده‌اند و طیف رنگی قرمز در واقع در ظهور چشمه‌ها از هیچ قابلیت‌ی برخوردار نیستند و در کلاس نامناسب قرار می‌گیرند (شکل شماره ۵ ب).

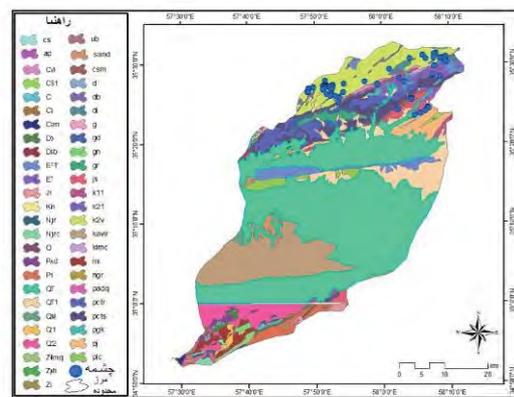
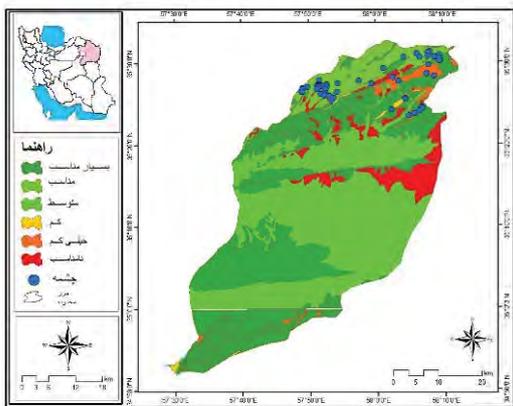
در ادامه به منظور شناسایی تأثیر پدیده‌های ژئومورفولوژی بر منابع آب زیرزمینی در محدوده مورد مطالعه، پس از تهیه نقشه ژئومورفولوژی منطقه مورد مطالعه اقدام به همپوشانی نقشه‌های منابع آب چشمه‌ها با نقشه ژئومورفولوژی شده و تأثیرات آنها بر این منابع بررسی گردید (شکل شماره ۶ الف). نتایج حاصله از تلفیق نقشه‌ها، ارتباط تنگاتنگی بین اشکال توپوگرافی و ژئومورفولوژی و سیستم‌های هیدرولوژی در محدوده مطالعاتی دارد، به عنوان مثال از ۶۰ چشمه ثبت گردیده، فقط ۱۱ چشمه در مناطق دشت سیلابی و آبرفتی است و پراکنش آنها بیشتر در مناطق نیمه کوهستانی شمال و شمال غرب حوضه محدوده مورد مطالعه و در تشکیلات توف و ماسه سنگ سازند ائوسن (تشکیلات کرج) و گاهی در رسوبات آبگذاشتی و کنگلومرایی مشاهده است. همچنین با بررسی بافر ۱۰۰ متر در محدوده گسل‌های فعال در حوضه مطالعاتی مشخص گردید که یک برآورد کمی بین فعالیت‌های تکتونیک و وجود چشمه‌ها وجود دارد به طوری که، ۲۹ چشمه در مجاورت ۱۰۰ متر از مناطق فعال گسلی در شمال و شمال غربی دشت ایجاد شده است (شکل ۶ ب). این موضوع بیانگر این مطلب است که انتقال آب در این نقاط از حوضه تحت تأثیر فرایند خطواره‌های گسلی قرار گرفته است. احتمالاً این گسل‌ها به عنوان یکی از منابع تغذیه کننده آبخوان‌های دشت می‌تواند مطرح باشد. البته در اینجا باید یادآور شد که هرچند در محدوده مورد مطالعه درصد مساحتی که از قابلیت ظهور چشمه‌های دائمی برخوردار باشد چندان زیاد نیست اما با توجه به کویری بودن محدوده وجود چنین چشمه‌هایی در دل کویر می‌تواند به عنوان غنیمت شمرده شود. روشن است که در منطقه‌ای کویری به مانند بردسکن، چشمه‌ها دارای جریان آب دائمی می‌تواند به عنوان یکی از پتانسیل‌های منابع آبی مورد برنامه ریزی و استفاده قرار گیرد که این امر نیازمند تدوین برنامه ریزی و صد البته اجرا توسط مسئولین زیربط می‌باشد. بنابراین شناخت ویژگی‌های ژئومورفولوژی و زمین شناسی منطقه و رفتار هیدرولوژیکی چشمه‌ها می‌تواند نقش بسیار مهمی در مدیریت و استفاده بهینه از منابع آب حوضه‌ها بالاخص حوضه‌های مناطق کویری ایفا نماید.

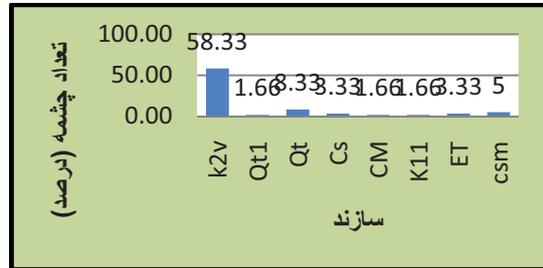
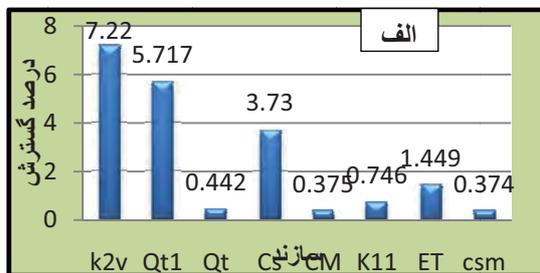
شکل شماره (۲) الف: نقشه همپوشانی بارش و توزیع چشمه‌ها، ب: نقشه همپوشانی طبقات ارتفاعی و توزیع چشمه‌ها

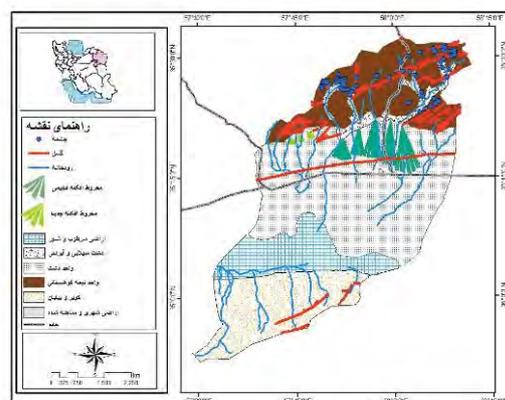
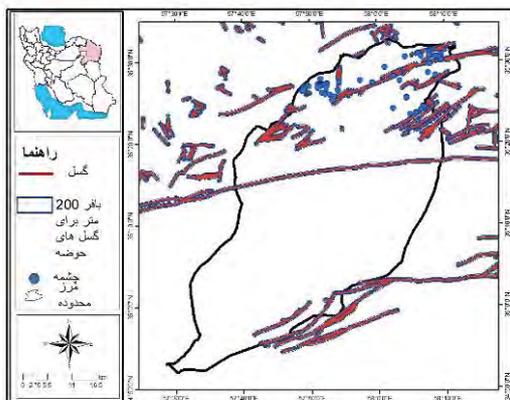
شکل شماره (۳) - الف: نمودار توزیع چشمه‌ها نسبت به سطوح طبقه‌بندی شده ارتفاع. ب: نمودار توزیع چشمه‌ها نسبت به سطوح طبقه‌بندی شده ارتفاع بارش.

شکل شماره (۴) - الف: نقشه همپوشانی سازندهای زمین شناسی و چشمه‌ها - ب: نقشه قابلیت سازندها در پراکندگی چشمه‌ها

شکل شماره (۵) - الف: نمودار تراکم تعداد چشمه‌ها در سازندهای دارای ظهور چشمه - ب: نمودار درصد گسترش سازندهای دارای قابلیت ظهور چشمه

شکل شماره (۶) - الف: تلفیق نقشه منابع آب زیرزمین با نقشه ژئومورفولوژی محدوده مورد مطالعه ب: نقشه پراکندگی گسل‌های فعال محدوده مورد مطالعه

مراجع

- اداره اقلیم شناسی خراسان رضوی، مشهد، آمار اقلیم سال‌های ۹۰-۱۳۶۷.
- جوانی، ولی، و ایرج جباری (۱۳۸۸). شاخص‌های زمین ریخت‌شناسی در شناسایی منابع آب زیر زمینی (مطالعه موردی: دشت اهر)، فصلنامه‌ی فضای جغرافیایی، شماره ۲۵، صص ۷۱-۵۱.
- حسنی شریعت پناهی، فردین (۱۳۸۴). بررسی نقش ویژگی‌های ژئومورفولوژیکی در منابع آب شمال کویر حاج علیقلی و امکان سنجی بهره‌برداری بهینه در توسعه منطقه با استفاده از RS-GIS پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، دانشکده روانشناسی و علوم اجتماعی، گروه جغرافیا.
- خلفی، جعفر، و فریده اسدیان (۱۳۹۱). کاربرد مطالعات ژئومورفولوژی در توسعه ذخایر منابع آب زیر زمینی با استفاده از فنون RS-GIS مطالعه موردی: دشت سهرین زنجان، دومین همایش «جایگاه مطالعات ژئومورفولوژی در آمایش سرزمین و مدیریت محیط»، دانشگاه آزاد تهران، تهران.
- سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور، نقشه ۱:۱۰۰۰۰۰ زمین‌شناسی شیت بردسکن.
- شرکت آب منطقه‌ای خراسان رضوی، آمار دبی چشمه‌ها ۱۳۹۰.
- علایی طالقانی، محمود، و منصور سعیدی کیا (۱۳۹۲). نقش مؤلفه‌های ژئومورفولوژی در تشکیل و تغذیه سفره آب زیرزمینی (مطالعه موردی: دشت ذهاب)، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، سال ۲۸، شماره دوم، شماره پیاپی ۱۰۹، صص ۱۸۶-۱۷۱.
- Warren W. Wood, 2010. Role of Ground Water in Geomorphology, Geology, and Paleoclimate of the Southern High Plains, USA. Journal compilation © 2010 National Ground Water Association.

بررسی پدیده فرونشست زمین و ارتباط آن با خشکسالی با استفاده از داده های ژئودینامیک (مطالعه

موردی: دشت گرگان)

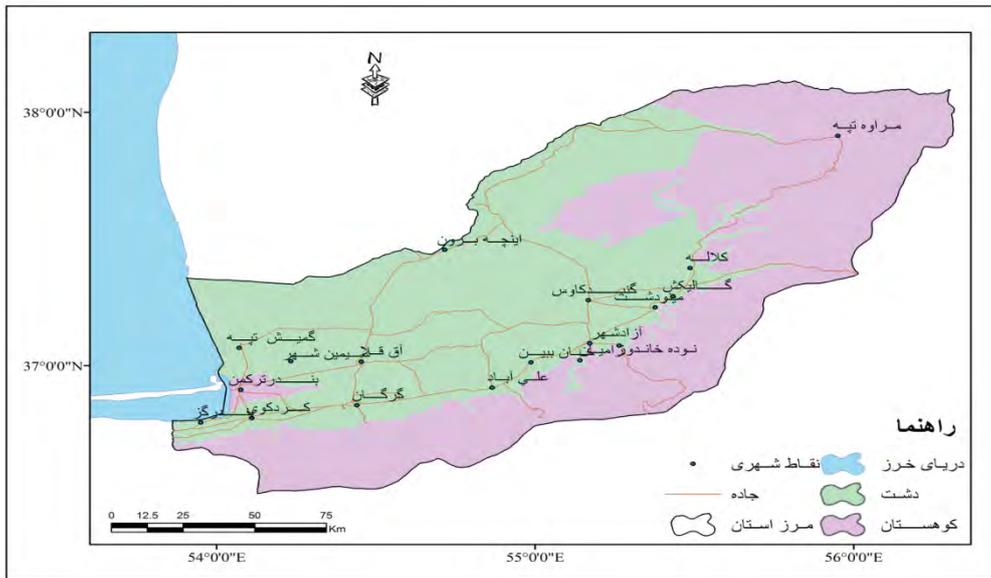
سمیه عمادالدین، فخرالدین نامجو

استادیار ژئومورفولوژی، دانشگاه گلستان، S.emadodin@gu.ac.ir

کارشناسی ارشد هیدروژئومورفولوژی، دانشگاه شهید بهشتی، F.namjoo@mail.sbu.ac.ir

۱- مقدمه

پدیده فرونشست زمین شامل فروریزش یا نشست رو به پایین سطح زمین است. فرونشست به طور کلی ناشی از دلایلی همچون انحلال تشکیلات زیر سطحی، تراکم رسوبات در اثر استخراج سیالات و ذخایر زیرزمینی، بارگذاری، زهکشی و یا ارتعاش، تراکم هیدرولیکی، ناپایداری خاک ها در سطح شیب دار، انقباض خاک های رسی، ذوب یخ لایه های منجمد در اعماق زمین و ... پدیدار می شود (مهندسان، ۱۳۸۵، ۲۶۱۳). در چند سال اخیر این پدیده به عنوان یک بحران جدی در اغلب دشت های کشور پدیدار شده است. ایران به سبب واقع شدن بر روی کمربند خشکسالی جهانی، شاهد افت شدید سطح آب زیرزمینی در اثر خشکسالی های اخیر و به تبع آن شاهد مشکلات و معضلات ناشی از آن شده است و اگر خشکسالی و برداشت بی رویه از منابع آبی همچنان ادامه یابد سبب ایجاد فرونشست و شکاف هایی در سطح زمین می شود که به آهستگی و به تدریج گسترش می یابند و شاید همان تاثیر خطرهای ناگهانی و فاجعه بار مانند سیل و زلزله را نداشته باشد اما به طور معمول خسارت ناشی از فرونشست ها و شکاف های زمینی ترمیم ناپذیر، پرهزینه و مخرب است (رهنما و همکاران، ۱۳۹۳، ۶۳۰). فرونشست زمین سبب بروز مشکلاتی همچون تغییر شکل شبکه آبراهه ها به دلیل تغییر شیب، آسیب به شریان های حیاتی (پل ها، راه ها، خطوط راه آهن، مجاری فاضلاب ها و ...)، خسارت به سازه ها، تخریب سفره های آب زیرزمینی و عدم امکان ذخیره طبیعی آب در آبخوان ها و ... می شود. در مقیاس جهانی، خطر فرونشست زمین بر اثر افت سطح آب در بین سال های ۱۹۵۰-۱۹۷۰ هم زمان با صنعتی شدن و رشد شهرنشینی به اوج خود رسیده است (Waltham, A.C. 198). گزارش های متعددی از فرونشست زمین خصوصا از نقاط خشک و کم باران در سراسر جهان ارائه گردیده است. مانند حداکثر نشست سالانه ۱۲۰ میلی متر به دلیل پمپاژ آب در ۳۵ سال گذشته در شهر بانکوک تایلند که در اوایل دهه ۱۹۸۰ گزارش گردیده است (Phien-wej, N., & at all, 2006). یکی از مهمترین فرونشست های منطقه ای سطح زمین در جهان در اثر بهره برداری بی رویه از آب های زیرزمینی جهت مصارف کشاورزی در ایالت کالیفرنیا در آمریکا گزارش شده است که تا سال ۱۹۶۹ مقدار نشست در این ایالت ۸ متر گزارش گردید (Poland, J.F., 1981). در سال های اخیر پدیده فرونشست منطقه ای زمین در ارتباط با افت سطح آب های زیرزمینی در بسیاری از دشت های کشور ایران از جمله در دشت سیرجان، زرنه کرمان، اردکان یزد، فامنین کبودرآهنگ همدان، معین آباد ورامین، تهران شهریار و دشت گرگان گزارش شده است. در دشت رفسنجان به ازای هر ۱۰ متر افت سطح آب زیرزمینی، سطح زمین حدود ۴۲ سانتی متر نشست کرده است (عباسی نژاد، ۱۳۷۷). در منطقه سیرجان به ازای هر ۱۰ متر افت سطح آب، نشست زمین حدود ۲۷ سانتی متر گزارش گردیده است (رحمانیان، ۱۳۶۵). در چنین شرایطی با کاهش بارش ها، افزایش تبخیر از سطح زمین، برداشت بی رویه از آب های زیرزمینی، مهار آب های جاری و مصرف غیر اصولی آب، بروز بحران آب در دشت ها و تالاب های کشور و ایجاد پدیده فرونشست را امری کاملا قابل انتظار ساخته است. منطقه مورد مطالعه از شرق با شهرستان مراوه تپه و از شمال با کشور ترکمنستان و از جنوب با یال شمالی رشته کوه البرز و از غرب با سواحل دریای خزر در استان گلستان هم مرز می باشد. دشت گرگان به طور کلی از آبرفت گذاری رودها در حاشیه دریای خزر بوجود آمده است. سطح هموار و یکنواخت از ویژگی های آن است شیب آن بسیار آرام و از پایکوه ها به سمت دریای خزر است گاهی شیب آنقدر کم می شود که آب های جاری با توجه به بافت ریز رسوب ها باتلاق هایی را بوجود می آورد. ارتفاع مطلق دشت گرگان در کناره خط ساحلی ۲۶- متر و در پایکوه ها اندکی بالاتر از سطح آزاد آبهاست.

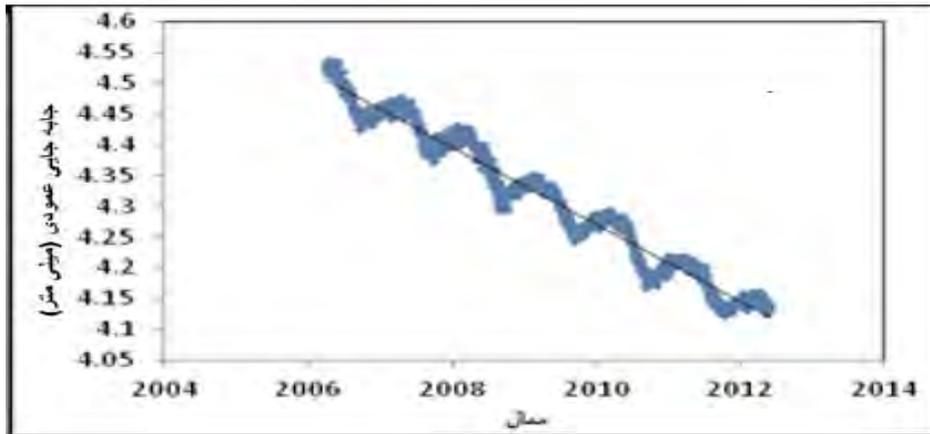
شکل ۱- نقشه منطقه مورد مطالعه

۲- مواد و روشها

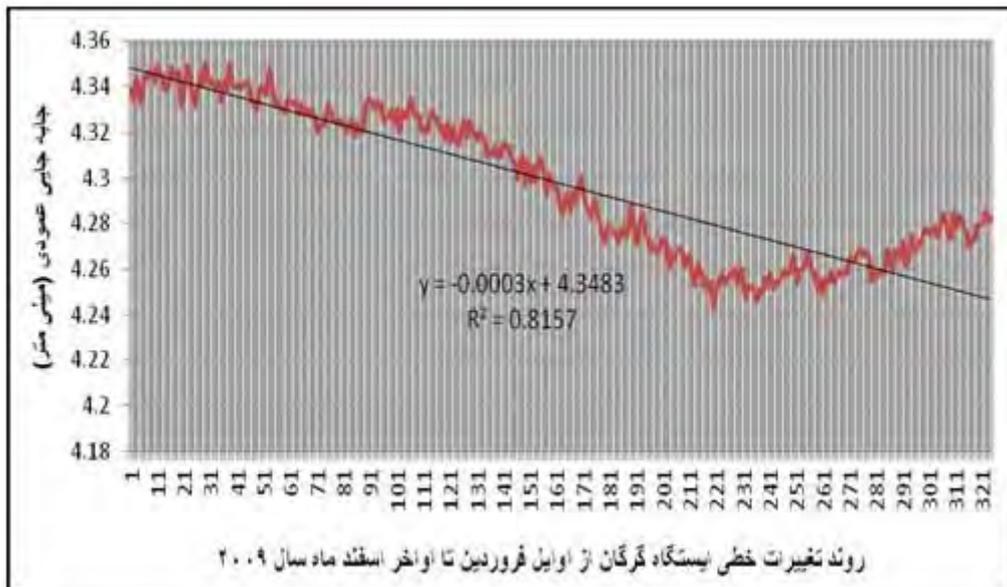
در این پژوهش روش تحقیق بر پایه روش تحلیلی-توصیفی بوده است. به منظور دستیابی به هدف تحقیق از داده های سطح آب زیرزمینی آبخوان دشت گرگان، برای تغییرات ایستابی آبخوان و همچنین از داده های ژئودینامیک (GPS) ایستگاه گرگان مربوط به سال ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۱، برای بررسی روند فرونشینی منطقه استفاده شده است. و در نهایت از نرم افزار GIS برای ترسیم موقعیت منطقه مورد مطالعه استفاده گردیده است.

۳- بحث و نتایج

در ایران نیز پدیده فرونشست بالاخص در اثر استخراج بی رویه آب های زیرزمینی به وفور مشاهده شده است. آمار دشت های کشور که در آن نشست زمین مشاهده شده، شامل ۲۰۹ دشت می باشد. نخستین بررسی های علمی در جهت تعیین نرخ فرونشست از حدود دو دهه قبل در دشت رفسنجان که واجد بالاترین سابقه و نرخ فرونشست بوده، آغاز گردیده است (شفیعی ثابت، ۱۳۷۳). جلگه های ساحلی شمال از مهمترین جلگه های کشور از نظر توسعه کشاورزی، صنعتی و تراکم جمعیتی به شمار می آید. در دهه های اخیر برداشت از منابع آب زیرزمینی از این جلگه ها رشد چشمگیری داشته و طبق آمار و اطلاعات موجود بیشترین برداشت آب از منابع آب زیرزمینی این جلگه ها مربوط به استان گلستان می باشد. دشت گرگان یکی از دشت های وسیع و با اهمیت کشور است که فعالیت کشاورزی به علت حاصلخیزی اراضی از رونق بالا برخوردار بوده و در حال حاضر نیز یکی از قطب های کشاورزی کشور محسوب می گردد، لذا برای تأمین کمبود آب آبیاری و رفع نیاز حفر چاه و بهره برداری از سفره آب زیرزمینی در دشت گرگان رواج یافته است. داده های ژئودینامیک ایستگاه گرگان نشان می دهد که مولفه ی ارتفاعی به بررسی حرکت قائم می پردازد که مبین فرونشست ایستگاه گرگان با روندی نامنظم در طول دوره آماری می باشد. میزان تغییرات ارتفاعی منطقه افزایش یافته و برعکس بر میزان تراز سطح ایستابی آبخوان منطقه کاسته می شود. میزان این تغییرات از اوائل سال ۲۰۰۶ میلادی تا اواسط سال ۲۰۰۷ میلادی کاهش ارتفاع به میزان تقریبی ۱۱۵ میلی متر در ناحیه گرگان می باشد. اما در مجموع در طول دوره آماری، میزان این تغییرات برای ایستگاه گرگان برابر ۴۲۰ میلیمتر است. با بررسی آماری بین سال های ثبت اطلاعات، می توان نتیجه گیری نمود که روند جابه جایی های زمین در ایستگاه گرگان در جهت ارتفاعی (فائمه) از همبستگی آماری خیلی قوی یعنی $(R_2 = 96\%)$ برخوردار می باشد.

شکل ۲- میزان تغییرات عمودی ایستگاه ژئودینامیک گرگان (سازمان نقشه‌برداری کشور)

شکل ۳- روند خطی کاهش ارتفاع از اوایل فروردین تا اواخر آبان ماه و بالآمدگی ناگهانی از اوایل آذر تا اواخر اسفند ماه سال ۲۰۰۹ میلادی، که رابطه خوبی با سطح ایستابی دارد. (به نقل از خلیلی و همکاران، ۱۳۹۲)

همچنین نتایج بررسی شکل ۳ نشان می‌دهد که ارتباط خوبی بین افزایش سطح ایستابی در ماه‌های مختلف (فروردین - آبان)، با مقدار فرونشینی در منطقه و کاهش سطح ایستابی در ماه‌های مختلف (آذر - اسفند)، با مقدار بالآمدگی در منطقه دارد.

۴- نتیجه‌گیری

نتایج به دست آمده از داده‌های ژئودینامیک (GPS) وقوع فرونشست زمین در پهنه‌های وسیع از دشت گرگان را تأیید می‌نماید میزان جابه‌جایی عمودی چشمگیر بوده است که در طول مدت ۶ سال نشان می‌دهد این منطقه به میزان ۴۲۰ میلی‌متر در جهت عمودی در حال فرونشینی می‌باشد. با بررسی آماری بین سال‌های ثبت اطلاعات، می‌توان نتیجه‌گیری نمود که روند جابه‌جایی‌های زمین در جهت ارتفاعی (قائم) از همبستگی آماری خیلی قوی یعنی $(R_2 = 96\%)$ برخوردار می‌باشد. دلیل نوسانات ارتفاعات گرگان را شاید بتوان به خشکسالی‌های متوالی در کشور روی داده، مرتبط دانست. با بروز خشکسالی و برداشت بی‌رویه از ذخایر آب‌های زیرزمینی، سطح آب به شده افت نموده و حاصل این فرآیند، افت سطح زمین در بعضی نقاط از جمله گرگان می‌باشد. که ارتباط خوبی بین افزایش سطح ایستابی در ماه‌های مختلف با مقدار فرونشینی در منطقه و کاهش سطح ایستابی در ماه‌های مختلف با مقدار بالآمدگی در منطقه دارد. میزان افت سطح آب‌های زیرزمینی در آبخوان دشت گرگان در سال‌های اخیر بسیار محسوس بوده است.

۵- منابع

- ۱- خلیلی، یاسر، قلیچی، عبادالله، حبیبی، مهدی، تحلیل فرونشست زمین با استفاده از داده های ژئودینامیک (GPS) ، (مطالعه موردی: شمال ایران)، سی و دومین گردهمایی و نخستین کنگره بین المللی تخصصی علوم زمین، ۱۳۹۲.
- ۲- شفیع ثاب، بهنام، مدل کردن نشست منطقه این زمین در اثر پایین رفتن سطح آب های زیرزمینی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید باهنر کرمان. دانشکده فنی، ۱۳۹۰.
- ۳- عباس نژاد، احمد، بررسی شرایط و مسائل زمین شناسی محیط زیست دشت رفسنجان، فشرده مقالات دومین همایش انجمن زمین شناسی ایران، ۳۱۰-۳۰۳، ۱۳۷۷.
- ۴- رحمانیان، داود، نشست زمین و ایجاد شکاف بر اثر تخلیه آب های زیرزمینی در کرمان. مجله آب، شماره ۶، صفحات ۳۵-۴۲، ۱۳۶۵.
- ۵- رهنما، حسین و سهراب میراثی، مدیریت بحران افت سطح آب های زیرزمینی و مخاطره فرونشست سطح زمین در دشت های ایران، پنجمین کنفرانس بین المللی مدیریت جامع بحرانهای طبیعی، صفحات ۶۲۹-۱۳۹۳، ۶۵۱.
- ۶- مهشادنیا، فاطمه، مروری بر نشست منطقه ای زمین در ایران و تدوین بانک اطلاعات فرونشست زمین، دهمین همایش انجمن زمین شناسی ایران دانشگاه تربیت مدرس، صفحات ۲۶۱۲-۲۶۱۹، ۱۳۸۵.
- 6- Phien-wej, N., Giao, P.H., & Nutalaya, P. Land subsidence in Bangkok, Thailand. *Engineering Geology*, 82,187-201, 2006.
- 7- Poland, J.F., The occurrence and control of land subsidence due to groundwater withdrawal with special reference to the San Joaquin and Santa Clara Valleys, California, Ph.D Dissertation, Stanford University, Palo Alto, California, 1981.
- 8- Waltham, A.C. Ground subsidence. Blackie & Son Limited. 1989.

طراحی پوشش ریپرپ جهت کنترل تغییرات بستر رودخانه تلوار بر اساس

شاخص فرسایش کناری رزگن

^۱ شیرین محمدخان، ^۲ انور مرادی، ^۳ موسی عباسی، ^۴ محسن برزکار

^۱ استادیار گروه جغرافیای طبیعی دانشگاه تهران، دانشکده جغرافیا، Mohamadkh@ut.ac.ir

^۲ دانشجوی ارشد هیدروژئومورفولوژی دانشگاه تهران، دانشکده جغرافیا، Anvar.moradi@ut.ac.ir

^۳ دانشجوی ارشد هیدروژئومورفولوژی دانشگاه تهران، دانشکده جغرافیا، Mosa.abbasi@ut.ac.ir

^۴ دانشجوی ارشد هیدروژئومورفولوژی دانشگاه تهران، دانشکده جغرافیا، Mohsen.barzkar@ut.ac.ir

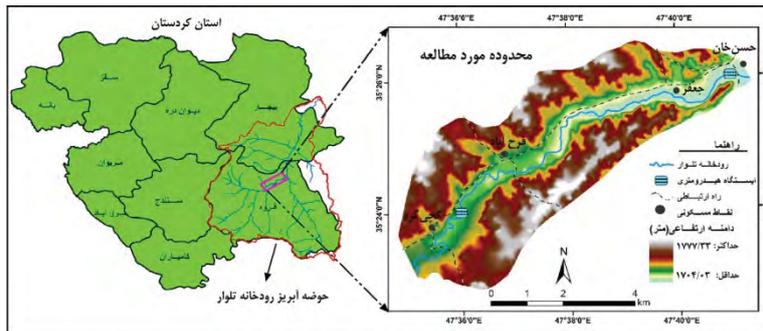
مقدمه

رودخانه‌ها به عنوان یکی از با ارزش‌ترین و مهم‌ترین منابع آب‌های سطحی کشور در زمینه‌های کشاورزی، اقتصادی، صنعتی و شرب از اهمیت ویژه‌ای برخوردار می‌باشند. وقوع سیلاب و خسارات فراوان ناشی از آن و تأثیر این رخداد بر روی ساختار رودخانه‌ها به صورت بروز فرسایش و رسوب گذاری از جمله عواملی هستند که می‌توان با بررسی هیدرولیکی جریان در رودخانه‌ها روند حاکم بر این پدیده‌ها را شبیه‌سازی و با استفاده از نتایج حاصل از آن اقدام به اتخاذ تدابیر مدیریتی لازم به منظور بهره‌برداری و حفاظت از رودخانه‌ها نمود. مطالعات پروفیل سطح آب رودخانه که نشان‌دهنده تغییرات طولی پارامترهای جریان آب رودخانه در یک محدوده خاص است، یکی از اجزای اصلی مجموعه مطالعات لازم در طراحی سیستم‌های مهندسی رودخانه و مدیریت منابع آب و نیز طراحی سازه‌های هیدرولیکی می‌باشد. از جمله مطالعات انجام شده در این زمینه می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: مساعدی و توکلی (۱۳۸۲) با در نظر گرفتن بازه‌ای از رودخانه اترک ضمن محاسبه ضریب مانینگ و تراز سطح آب در هر مقطع اقدام به ترسیم نیمرخ طولی سطح آب و پهنه‌های خطر سیل برای دوره برگشت‌های مختلف نمودند. جانسون و همکاران (۱۹۹۹) مدل عددی HEC-RAS را برای پیش‌بینی و تعیین حدود اراضی غرقاب در طول ۱۰ کیلومتر از رودخانه ویومینگ-گری بال در آمریکا بکار برده و با استفاده از مدل فوق پروفیل سطح آب رودخانه را ترسیم نمودند. ملویل و همکاران (۲۰۰۷) آزمایشاتی را جهت بررسی پایداری ریپرپ در اطراف دیواره‌ها انجام دادند. هدف از این تحقیق تعیین اندازه مناسب سنگ‌های ریپرپ جهت مقاومت کردن در مقابل گسیختگی ناشی از برش جریان بوده است. گیسونی و هاگر (۲۰۰۸) با استفاده از یک مدل آزمایشگاهی به بررسی تأثیر پارامترهایی از قبیل طول آبشکن، فاصله آبشکن‌ها، ارتفاع آبشکن به همراه قطر و تعداد ردیف‌های ریپرپ و تعداد ردیف‌های آن جهت محافظت از آبشکن بوده است. هدف از این تحقیق ارائه معادلاتی جهت تخمین اندازه قطر ریپرپ و تعداد ردیف‌های آن جهت محافظت از آبشکن بوده است. کاردوسو و کریستینا (۲۰۰۹) آزمایشاتی را در یک کانال مستطیلی با بستر ماسه‌ای و چهار طول مختلف دیواره، سه اندازه مختلف ریپرپ و دو نوع ماسه مختلف انجام دادند. هدف از این پژوهش طراحی پوشش ریپرپ جهت مقابله با فرسایش در نزدیکی دیواره‌های عمودی پل تحت شرایط آب تمیز بوده است. سیمارو و همکاران (۲۰۱۱) در یک تحقیق آزمایشگاهی به تعیین اندازه ریپرپ جهت محافظت از پایه‌های پل در مقابل فرسایش موضعی پرداختند. در این تحقیق اثر هیدرولیک جریان و همچنین فاصله میان پایه‌ها مورد بررسی قرار گرفت. هدف اصلی تحقیق حاضر طراحی ریپرپ (پوشش سنگچین) مناسب به عنوان گزینه نهایی جهت حفاظت و مدیریت سیلاب رودخانه تلوار است.

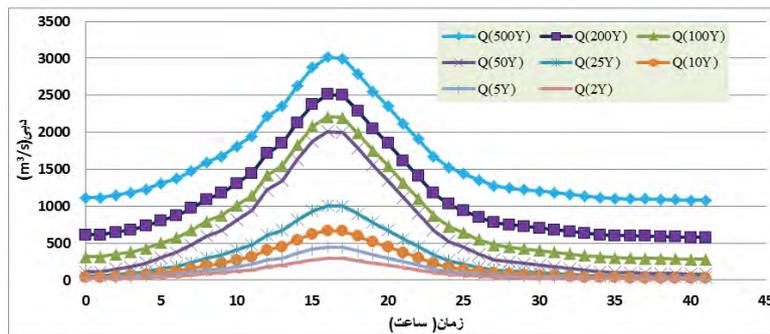
مواد و روش‌ها

رودخانه تلوار از سر شاخه‌های اصلی و مهم رودخانه قزل‌اوزن است که موقعیت آن در شکل ۱ نشان داده شده است. پس از بازه‌بندی مسیر رودخانه با تکیه بر بازدیدهای میدانی و سپس ورود داده‌های مورد نیاز به محیط نرم‌افزارهای WMS9.1 و HEC-RAS و اجرای مدل، پارامترهای مختلف هیدرولیکی جریان در محدوده مطالعاتی در سه حالت و با در نظر گرفتن ضریب زبری حداقل، متوسط و حداکثر، مدل‌سازی گردید و بر اساس آن پوشش ریپرپ طراحی گردید. داده‌ها و اطلاعات لازم برای انجام این تحقیق به شرح زیر می‌باشند: الف) دبی سیلاب رودخانه که بر اساس مطالعات انجام شده هیدروگراف سیل با دوره بازگشت‌های مختلف در رودخانه تلوار در شکل ۲ نشان داده شده است. ب) مقاطع عرضی رودخانه و سیلاب دشت آن که شامل موقعیت ایستگاه اندازه‌گیری و ارتفاع آن است. در محدوده مطالعه به طول ۱۴ کیلومتر تعداد ۲۴۰ مقطع عرضی برداشت شده است. ج) ضرایب هیدرولیکی رودخانه از جمله ضریب مقاومت بستر، دیواره‌ها و سیلاب دشت رودخانه و همچنین ضرایب انبساط و انقباض مقاطع عرضی رودخانه در طول مسیر مورد مطالعه، که جزء داده‌های پایه با اهمیت محسوب می‌گردد بر دو پارامتر استوار می‌باشد: ۱- تعیین ضریب‌زبری پایه که با توجه به جنس بستر اصلی رودخانه و دشت سیلاب‌گیر آن و یکنواخت بودن نسبی این دو محدوده با توجه به مقادیر دبی‌های مورد بررسی،

ضریب زبری پایه بین حداقل ۰/۰۲۴ و حداکثر ۰/۰۳۰ برآورد شده است. ۲- اعمال ضرایب اصلاحی و انتخاب ضریب زبری نهایی که در این مرحله با استفاده از جداول موجود در مراجع مختلف و با توجه به ویژگی‌های ساختاری و مورفولوژیک رودخانه، ضریبی به منظور تعدیل مقدار اولیه ضریب زبری بر روی آن اعمال می‌گردد؛ بنابراین با توجه به رابطه کاون، میزان ضرایب اصلاحی و در نهایت نحوه محاسبه ضریب زبری کل در رودخانه تلوار جدول ۱ آمده است. همواره در مطالعات مهندسی رودخانه رسیدن به قطعیت در ارتباط با ضریب مانینگ میسر نبوده، ولی می‌توان با اطمینان مناسب، طیفی از میزان ضریب مانینگ را به عنوان حدود منتخب گزینش نمود. با توجه به مجموعه نتایج بدست آمده، محدوده ارائه شده برای ضرایب مانینگ در (جدول ۲) ارائه گردیده است. (د) شرایط مرزی مدل برای شرایط مرزی در محدوده پایین دست بازه مطالعاتی، از عمق نرمال (Y_n) رودخانه بهره گرفته شده است. شرایط مرزی حد بالادست مدل نیز متناظر با عمق بحرانی (Y_c) با شیب ۰/۰۰۴۵ منظور گردیده است.

شکل ۱: موقعیت محدوده مورد مطالعه در استان کردستان و حوزه آبریز رودخانه تلوار

شکل ۲: هیدروگراف سیلاب رودخانه تلوار با دوره برگشت‌های مختلف

جدول ۱: شرح روش محاسبه ضریب زبری در رودخانه تلوار

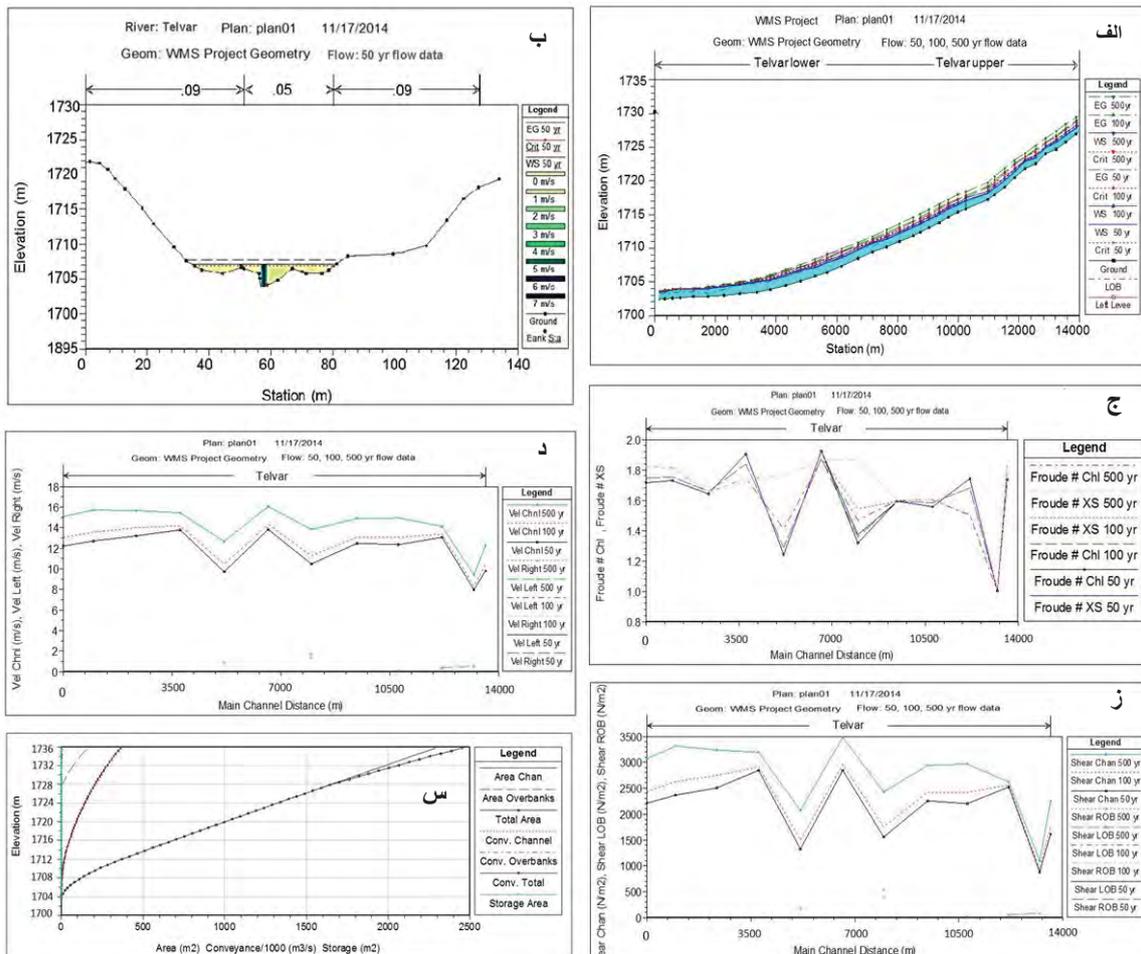
حداکثر	حداقل	پارامتر
۰/۰۵	۰/۰۴	انتخاب یک میزان اولیه ضریب مانینگ
۰/۰۰۸	۰/۰۰۶	اصلاح برای پوشش گیاهی
۰/۰۰۵	۰/۰۰	اصلاح برای تغییرات شکل و اندازه مقاطع عرضی
۰/۰۱۶	۰/۰۰۷	اصلاح برای نامنظمی مقطع
۰/۰۱۴	۰/۰۰۵	اصلاح برای وجود موانع
۰/۰۹۸	۰/۰۵۸	مجموع
۱/۱۴	۰/۰۹	اصلاح برای تغییر در راستای رودخانه
۰/۰۹۰	۰/۰۵۰	ضریب برآوردی مانینگ

جدول ۲: حدود ضرایب مانینگ انتخابی در رودخانه تلوار در محدوده مورد مطالعه

ضریب مانینگ	حداقل	متوسط	حداکثر
بستر رودخانه	۰/۰۴۸	۰/۰۵۸	۰/۰۷۲
دشت سیلابی	۰/۰۴۷	۰/۰۶۹	۰/۰۹۱

بحث و یافته‌ها

در این تحقیق پارامترهای مختلف هیدرولیکی جریان در محدوده مطالعاتی رودخانه تلوار در سه حالت و با در نظر گرفتن ضریب زبری حداقل، متوسط و حداکثر، مدل سازی گردیده و نیمرخ طولی جریان آب و نمای عبور جریان در طول بازه مطالعاتی در حالت عبور جریان در سامانه انتقال آب و نیز دبی‌های سیلابی با دوره بازگشت‌های مختلف و همچنین شکل‌های نمونه مقاطع عرضی رودخانه و نیز منحنی دبی - اشل در مقاطع مختلف و در تمامی حالات ممکن، شبیه سازی و ترسیم گردیده است. در نهایت با توجه به مجموعه شرایط موجود طراحی بر مبنای ضریب زبری متوسط انجام پذیرفته است. نیمرخ طولی جریان در هنگام عبور سیلاب با دوره بازگشت‌های مختلف در شکل ۳-الف و نمونه مقطع عرضی جریان در مقطع شماره ۲ در شکل ۳-ب نمایش داده شده است. همچنین تغییرات عدد فرود جریان (شکل ۳-ج) و پروفیل سرعت (شکل ۳-د) در مقاطع مختلف رودخانه تلوار و سیلاب دشت‌های آن، در سیلاب با دوره بازگشت‌های مختلف، نمایش داده شده است. شکل ۳-ز به عنوان پروفیل تنش برشی جریان در این رودخانه و در شکل ۳-س نمودار تیپ تغییرات مساحت و مقادیر انتقال جریان و ذخیره با ارتفاع در مقطع شماره ۸ نشان داده شده است که با استفاده از آن می‌توان پهنه‌های سیل خیز رودخانه را مشخص نمود. برای محاسبه شاخص فرسایش‌پذیری کناره رودخانه که توسط رزگن ارائه گردیده است از جدول ۳ استفاده شده است. در این روش گرادبان سرعت حاصل تقسیم اختلاف سرعت در کناره نسبت به مرکز خطوط هم‌سرعت در راستای عمود بر خطوط هم‌سرعت به طول کناره تا مرکز بر حسب متر بر ثانیه می‌باشد و نسبت تنش برشی از تنش برشی کناره تقسیم بر تنش برشی متوسط حاصل می‌شود (جانسون و همکاران: ۲۰۰۰).

شکل ۳: الف) نیمرخ طولی جریان آب رودخانه تلوار در هنگام عبور سیلاب با دوره بازگشت‌های مختلف، ب) نمونه مقطع عرضی جریان در مقطع شماره ۲۱۲ رودخانه، ج) تغییرات عدد فرود جریان در مقاطع مختلف رودخانه، د) پروفیل سرعت جریان رودخانه، ز) پروفیل تنش برشی جریان رودخانه، س) نمودار تیپ تغییرات مساحت، انتقال و ذخیره جریان در مقطع شماره ۲۲۰ محدوده مورد مطالعه.

جدول ۳: حدود تغییرات عوامل مؤثر بر فرسایش کناره رودخانه و شاخص‌های آن

میزان فرسایش پذیری کناره	گرادیان سرعت (m/s/m)	نسبت تنش برشی
خیلی کم	کمتر از ۰/۵	کمتر از ۰/۸
کم	۰/۵ - ۱	۰/۸ - ۱/۰۵
متوسط	۱/۱ - ۱/۶	۱/۰۶ - ۱/۱۴
زیاد	۱/۶۱ - ۲	۱/۱۵ - ۱/۱۹
خیلی زیاد	۲/۱ - ۲/۴	۱/۲ - ۱/۶
شدید	بیشتر از ۲/۴	بیشتر از ۱/۶

ابعاد و اندازه ریپرپ (پوشش سنگ‌چین): برای تعیین ابعاد و اندازه سنگ‌ها جهت تثبیت جداره و بستر رودخانه روش‌های مختلفی ارائه شده است. چگونگی تعیین بازه‌های فرسایش‌پذیر و ابعاد و اندازه ریپرپ به شرح زیر است: جنس مصالح رودخانه عمدتاً از نوع ماسه ریز تا شن دانه درشت با درجه تراکم متوسط و نسبت پوکی ۰/۷ تا حدود ۱ می‌باشد. مقادیر سرعت‌های محاسبه شده برای دبی توسط نرم افزار Hec-Ras برای دبی سیلاب با دوره‌های کمتر از ۱۰ ساله به لحاظ فرسایش‌پذیری مسیر جریان در محدوده مجاز قرار دارند. البته با اعمال محاسبات حداکثر سرعت مجاز برای دبی سیلاب با دوره بازگشت ۱۰ ساله و بیشتر مشاهده می‌شود که مقادیر سرعت‌های متناظر در محدوده مجاز قرار نداشته و بنابراین نیاز به حفاظت در مقابل فرسایش ضروری است. بدین منظور مسیر جریان بر اساس سرعت‌های محاسبه شده، به چندین بازه حفاظتی تقسیم گردیده و محاسبات مربوط به تعیین اندازه پوشش سنگی هر کدام به دست آمده است. اندازه قطر مشخصه سنگ‌ها برای روش‌های مختلف محاسبه گردید و ابعاد مشخصه سنگ در هر یک از روش‌ها به D_{50} تبدیل گردیده و مقادیر محاسباتی آن بر حسب سانتی‌متر ارائه شده است (جدول ۴).

جدول ۴: اندازه D_{50} پوشش سنگی محافظ (سانتی متر)

رابطه	UASCE	FHWA	استیونز و سیمونز	والینگفورد	بیلارزیک	لین (رهیافت سرعت)	لین (رهیافت تنش برشی)
بازه ۱	۲۲	۱۲	۴۲	۲۱	۲۲	۲۱	۳۲
بازه ۲	۲۵	۱۴	۴۵	۲۳	۱۵	۲۳	۲۸
بازه ۳	۲۷	۲۲	۵۲	۳۱	۲۶	۲۲	۴۱
بازه ۴	۲۹	۱۷	۴۹	۳۲	۲۴	۲۷	۳۵
بازه ۵	۲۴	۱۴	۵۱	۲۸	۱۸	۲۳	۳۷
بازه ۶	۲۱	۱۶	۴۸	۳۶	۲۰	۲۵	۳۱

نتیجه‌گیری

با استفاده از نمودار مقاطع عرضی و نیز پروفیل طولی جریان آب در رودخانه تلوار و منحنی‌های دبی-اشل، رقوم سطح آب این رودخانه در شرایط نرمال و بحرانی در سیلاب‌های مختلف و همچنین مقادیر سرعت جریان و سایر پارامترهای هیدرولیکی بررسی گردید. با توجه به شکل ۳ و ۲ و جدول مربوطه مشاهده گردید که برای برخی از دبی‌ها در مقاطع دارای انحناء در قسمت میانی بازه مطالعاتی و تا حدودی مسیر انتهایی رودخانه میزان شاخص فرسایش‌پذیری کناری رزگن در محدوده زیاد و خیلی زیاد قرار دارد بنابراین نیاز به حفاظت در مقابل فرسایش و همچنین مدیریت سیلاب و فرسایش ضروری است. بدین منظور باید مسیر جریان بر اساس سرعت‌های محاسبه شده به چندین بازه حفاظتی تقسیم گردیده و محاسبات مربوط به تعیین نوع، اندازه و حجم پوشش محافظتی مورد نیاز در هر یک از این بازه‌ها با استفاده از روابط موجود انجام پذیرد.

مراجع

- مساعدی، ا. و توکلی، (۱۳۸۲)، بررسی مناسب‌ترین روش تعیین ضریب مانینگ و پهنه‌بندی خطر سیل در بخشی از اترک میانی، مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی، سال دهم، شماره چهارم، زمستان ۱۳۸۲، ص ۱۶۰-۱۵۳.

بررسی فرورانش زمین بر اثر برداشت بی رویه آبهای زیر زمینی (مطالعه موردی: رستاق یزد)

^۱ منیره رعیتی شوازی*، ^۲ مریم جان احمدی
^۱ دانشجوی دکتری دانشگاه خوارزمی تهران، monireh.rayati@yahoo.com
^۲ مریم جان احمدی، janahmadim@yahoo.com

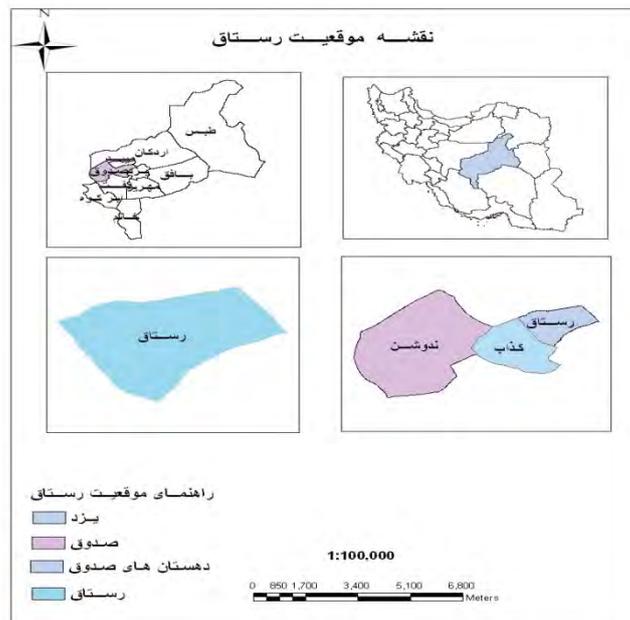
مقدمه

طبق تعریف انستیتو زمین شناسی ایالات متحده، پدیده فرورانش زمین شامل فروریزش یا نشست رو به پائین سطح زمین است که می تواند دارای بردار جابجایی افقی اندک باشد. حرکت از نظر شدت، وسعت و میزان مناطق درگیر محدود نمی باشد (www.gsi.ir). علل عمده فرورانشینی سطح زمین عبارتند از: الف) عوامل طبیعی مانند فشردگی (تراکم) حاصل از ارتعاش در اثنای زلزله ها، طبقات رسوبی روی هم قرار گرفته، خشکی رسوبات ریز دانه، حل شدن زیر زمینی سنگ آهک، نمکها و غیره ب) عوامل انسانی مانند فشردگی (تراکم) به علت مرطوب ساختن رسوبات آبرفتی خشک، برداشت مایعات زیر زمین (مثلا: نفت، آب و گاز) و برداشت مواد سخت زیر زمین (کوک و دورکمپ، ۱۳۷۷). نموده های ژئومورفولوژیک فرورانشینی شامل پدیده های ناحیه ای بسیار وسیع مانند فرورانشینی حوضه ها و گروهی مناظر کوچک از قبیل چاله ها، گودپها، زمین دارای پشته، شکاف ها، شکاف های تنشی، تراس های کوچک و پرتگاه های کوچک است. مهمتر آنکه فرورانشینی سطح زمین می تواند خسارت های جدی به بناهای ساخت انسان وارد کند. زیان می تواند شامل شکافتن جاده ها، قطع خطوط نیرو، غیر قابل سکونت شدن ساختمان ها، خرد شدگی پوشش بدنه چاه ها، بهم ریختگی انهار آبیاری و ایجاد سیل باشد (کوک و دورکمپ، ۱۳۷۷).

در دو دهه اخیر بر اساس بررسی ها و مشاهدات انجام گرفته در دشت یزد-اردکان و بویژه در منطقه رستاق مجموعه ای از شکاف ها و حفره های فرورانشستی و شکستگی هایی در سطح زمین، باعث مخاطراتی در اراضی کشاورزی، جاده ها، ساختمان ها و شکستن لوله های آب و رشد ظاهری لوله جداره چاه ها و ظاهر شدن ریشه گیاهان طبیعی و جنگل های مصنوعی تاغ شده است. در ابتدا چنین تصور شد که این امر در اثر فرسایش بادی خاک سطحی پدید آمده است. ولی وقتی چنین پدیده ای در چاه هایی که در محیط سر پوشیده قرار داشتند، پدید آمد تصور فرسایش بادی رد شد و تئوری نشست زمین مورد توجه قرار گرفت. به طور کلی در این منطقه وسعت مناطق دارای پدیده گسیختگی ۴۰ کیلومتر مربع برآورد گردیده است و محدوده های زیر را شامل می شود: - از شرق به غرب: از حوالی کارخانه فولاد آلیاژی یزد تا مناطق نزدیک حاجی آباد - از شمال به جنوب: از منطقه عزآباد تا منطقه همت آباد

پدیده گسیختگی (شق زمین) را نیز می توان بوفور در بسیاری از نقاط میبد و رستاق و بعضی از نقاط یزد و اردکان مشاهده کرد که در یزد و رستاق جهت عمومی شقهای اصلی شمالغربی - جنوب شرقی و در میبد بیشتر شمالی - جنوبی است (موازی حد جانی سفره آب زیر زمینی و موازی با رشته ارتفاعات حاشیه دشت) و می توان آنرا بعلافت اختلاف نشست زمین در راستای عرضی سفره یعنی از مرکز دشت بطرف دامنه ها و گسیختگی را معلول نیروهای کششی حاصل از نشست زمین در این راستا دانست (اخوان طباطبائی، ۱۳۸۲).

دهستان رستاق در فاصله ۳۵ کیلومتری شمال غربی یزد، در دشت یزد - اردکان در امتداد جاده اصلی قرار دارد. این دهستان از توابع شهرستان صدوق، جزئی از بخش اشکذر می باشد که بخش اشکذر نیز مرکب از شهرهای زارچ و اشکذر و دهستان رستاق می باشد. منطقه مورد مطالعه در عرض جغرافیایی ۳۲ درجه تا ۳۲/۱۲ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی ۵۴ درجه شرقی تا ۵۴/۱۳ دقیقه قرار دارد (شکل ۱).

شکل (۱): موقعیت دهستان رستاق در ایران

مواد و روشها

در این مقاله از مطالعات کتابخانه ای، عملیات میدانی جهت بررسی و انطباق، جمع آوری داده های آزمایشگاهی، استفاده از نقشه زمین شناسی اردکان با مقیاس ۱/۱۰۰۰۰۰۰، نقشه توپوگرافی میبد در مقیاس ۱/۵۰۰۰۰، آمارهای سطح ایستابی از سال ۱۳۵۲ تا ۱۳۸۳، آمار مربوط به میزان بارندگی سالیانه در طول ۳۰ سال (ایستگاه یزد) در منطقه رستاق استفاده شده است. هدف از این پژوهش شناخت عوامل مؤثر و مرتبط با استفاده بی رویه از آبهای زیر زمینی که در شکل گیری پدیده فرونشست رستاق نقش داشته اند هست.

بحث و نتایج

در بررسی علل بروز نشست زمین مطالعه عواملی مانند بارندگی سالیانه در طول ۳۰ سال (ایستگاه یزد) در منطقه و میزان سطح ایستابی از سال ۱۳۵۲ الی ۱۳۸۳، مقدار تخلیه ی آب زیر زمینی از طریق چاه ها و چشمه ها در منطقه مورد تاکید بیشتری است. همچنین اطلاعات خاک منطقه در ارتباط با آب های زیر زمینی بررسی شده است.

بر اساس طبقه بندی دومارتون آب و هوای این منطقه جزو اقلیم خشک و بیابانی با ضریب خشکی ۳/۲۴ محسوب می شود که دارای تابستان های گرم و زمستان های نسبتا سرد می باشد. ویژگی های کلی آن بارندگی، رطوبت کم و نامنظم، نوسانات شدید دما، تیخیر زیاد، دوره های گرم و طولانی است. حداکثر مطلق دما در طول ۳۰ سال آماری ۴۵/۶ درجه سانتیگراد و حداقل مطلق دما در طول ۳۰ سال آماری ۱۰- درجه سانتیگراد می باشد. میانگین سالانه بارندگی به عنوان مهمترین شاخصه اقلیمی بوده و بر اساس دوره آماری ۳۰ ساله (۱۳۵۵-۱۳۸۴) ایستگاه سینوپتیک یزد میانگین سالانه بارندگی ۶۴/۳۸ میلیمتر است.

- این منطقه فاقد هر گونه رودخانه دائمی و فصلی می باشد. استفاده آب در این منطقه از طریق سفره های زیر زمینی، در گذشته با استفاده از حفر قنات و امروزه از طریق حفر چاه های عمیق و نیمه عمیق صورت می گرفت. منابع آب زیر زمینی منطقه مطالعاتی مربوط به واحد هیدرولوژیکی دشت یزد-اردکان می باشد. که از نوع آزاد بوده و ضخامت آبرفت در بخش های مختلف دشت متفاوت است. حداکثر ضخامت آبرفت در مرکز دشت به ۲۰۰ متر می رسد که منبع اصلی آب های زیر زمینی را تشکیل می دهند و قسمت عمده دشت یزد-اردکان بوسیله آبرفت های دانه متوسط تا درشت دانه با ضخامت های متفاوت پر شده است. ضخامت آبرفت در بعضی نواحی تا ۴۰۰ متر می رسد. عمق برخورد به آب زیر زمینی ۶۰ متر می باشد. وسعت آبخوان دشت یزد - اردکان ۲۱۰۰ کیلومتر مربع است که بر اساس بهره برداری از منابع آبی این دشت ممنوع می باشد (جدول ۱). تخلیه کل از چاه و چشمه و قنات ۵۱۶.۹۸ میلیون متر مکعب می باشد. برداشت از آب زیر زمینی در دشت مورد مطالعه برداشت میزان آبهای

بوده است که بر این اساس بهره برداری از منابع آبی این دشت ممنوع می باشد، همچنین تغییرات سطح آب زیر زمینی در این منطقه قابل توجه بوده است و مهمترین عامل نشست زمین و ایجاد شکاف ها و حفره های فرونشستی (شکل ۲) در رستاق محسوب می شود زیرا این عامل باعث از بین رفتن خاصیت شناوری ذرات جامد در آبخوان که سطح آب در آن پایین افتاده است می شود و کاهش خلل و فرج آبخوان موجب کاهش نفوذپذیری و افزایش تراکم رسوبات می شود و در نتیجه زمین نشست می کند. چاه های منطقه دارای وضعیت ممنوعه ی بحرانی است و متاسفانه به علت اضافه برداشت کلیه قنوات محدوده رستاق خشک شده اند بیلان منطقه نیز منفی است و بارندگی کم در منطقه رستاق که طبق آمار ۳۰ ساله ایستگاه یزد ۶۴/۳۸ میلیمتر می باشد و میزان تبخیر سالانه ۳۱۰۳/۷۸ میلیمتر می باشد این شرایط را تشدید می کند.

شکل (۲): الف) شکاف موازی ب) شکاف انشعابی ج) حفره فرونشستی

آبرفت های منطقه به صورت لایه های متداخل از ماسه، رس و سیلت هستند و سفره آب های تحت فشار و یا نیمه فشار آزاد بوجود آورده اند اما دلیل برداشت بی رویه از این سفره و تغذیه ناکافی که بتواند جایگزین تخلیه گردد حالت تحت فشار بودن از دست رفته و حالت سفره آزاد بخود گرفته است. میزان تبخیر شدید در منطقه مورد مطالعه سبب شده است تا بطور اخص از این منطقه، تغذیه ای بطور مستقیم در سطح دشت صورت نگیرد و آبهای نفوذی در سطح دشت پس از یک الی دو متر نفوذ در سطح خاک تحت تاثیر درجه حرارت واقع شود و مجدداً در حالی که مقداری از نمک های لایه ی سطحی را نیز در خود حل کرده اند، به سطح زمین برگشت کند و تبخیر شود. تنها محل تغذیه سفره آبهای زیر زمینی ارتفاعات و مخروط افکنه های پای دامنه ها است که ممکن است به صورت مستقیم از نفوذ نزولات جوی ناشی شود و یا به شکل نفوذ از آب سیلاب انجام پذیرد.

مراجع

- اخوان طباطبائی، محمد مهدی، گزارش نشست زمین بر اثر برداشت شدید آب زیر زمینی دشت یزد و اردکان، امور آب استان یزد، ۸، ۱۳۸۲.
- رضائیان، علی، بررسی علل و پیامدهای زمین ریخت شناسی نشست زمین در اشکذر یزد، پایان نامه کارشناسی ارشد، ۴۳، ۱۳۸۳.
- کوک، آریو، دور کمپ، جی، سی، ژئومورفولوژی و مدیریت محیط، ترجمه شاپور، گودرزی نژاد، جلد اول، تهران، سمت، ۲۴۵، ۱۳۷۷.
- وزارت نیرو، گزارش آماری و بیلان آبهای زیر زمینی دشت یزد-اردکان، شرکت سهامی آب منطقه ای یزد-اداره کل امور آب استان یزد-امور مطالعات منابع آب، ۳۸، ۱۳۷۶.

• www.gsi.ir

بررسی فرونشست دشت رفسنجان با استفاده از مدل ANP

^۱ مهدی صداقت*، ^۲ محمد علی زنگی آبادی، ^۳ نادر اسماعیل پور

^۱ استادیار دانشگاه پیام نور مرکز کرمان sedaghat.me@gmail.com

^۲ کارشناس ارشد هیدروژئومورفولوژی در برنامه ریزی محیطی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران m.zangi.1988@gmail.com

^۳ کارشناس ارشد هیدروژئومورفولوژی در برنامه ریزی محیطی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران Naderkerman1366@gmail.com

۱- مقدمه

بنا به تعریف یونسکو فرو نشست عبارت است از فروریزش و یا نشست سطح زمین که به علت های متفاوتی در مقیاس بزرگ روی می دهد(رزمگر، ۱۳۸۹). بهره برداری های بی رویه از آبهای زیر زمینی در حوضه هایی که با نهشته های آبرفتی، دریاها کم عمق یا دریاچه ای ناپایدار (Unconsolidated) انباشته گشته اند موجب نشست (Subsidence) و یا فروریزش سطح زمین می شود(سازمان زمین شناسی ایالات متحده، ۲۰۰۰). طبق تعریف انستیتو زمین شناسی ایالات متحده، پدیده فرونشست، نشست رو به پایین سطح زمین با جابجایی افقی اندک است که از نظر شدت، وسعت و میزان مناطق درگیر محدود نمی باشد(لیک، ۲۰۰۲). نشست در اثر پدیده های طبیعی زمین شناختی مانند انحلال، آب شدگی یخها و تراکم نهشته ها، حرکت آرام پوسته و خروج گدازه از پوسته جامد زمین و یا فعالیت های انسانی نظیر معدن کاوی، برداشت آبهای زیر زمینی و یا نفت ایجاد شود(رهنما راد، ۱۳۸۶). از عوامل موثر در فرو نشست سطح زمین می تواند به فاکتورهای ذیل اشاره کرد:

۱. ضخامت لایه آبدار ۲. ساختمان خاک(جنس خاک)، ۳. نوع آبخوان، ۴. تخلخل و نفوذ پذیری آبخوان، ۵. قابلیت تراکم پذیری آبخوان، ۶. رفتار میان لایه ای، ۷. فشار بین دانه ای در آبخوان، ۸. میزان افت سطح آب زیر زمینی(رهنما راد، ۱۳۸۶).

وقتی که افت سطح آب زیادتر و لایه های آبدار ضخیم تر و تراکم پذیرتر باشند، نشست سطح زمین بیشتر خواهد بود. مکانیزم فرونشست سطح زمین به گونه ای است که بخشی از وزن لایه های بالایی توسط اسکلت آبخوان و بخش دیگر آن توسط آب موجود در آبخوان تحمل می شود. فشار بین دانه ای یا فشار موثر آبخوان ها و مواد دیگر، فشار انتقال یافته از طریق نقاط تماس ذرات منفرد می باشد. فشار بین دانه ای در هر عمق برابر با تفاضل بین دانه ای در هر عمق با تفاضل بین فشار کل و فشار هیدرولیکی یا فشار آب منفذی در همان عمق است(فاریابی، ۱۳۸۷).

سرعت حرکت افقی آبهای زیر زمینی نیز می تواند فشارهای جانبی ایجاد کند که به علت افزایش فشار موئینه یا اصطکاک حاصل از جریان آب در مواد جامد، حرکات جانبی سطح زمین را پدید می آورد. افت ناموزون سطح آب زیر زمینی و ناهمگنی تراکم آبرفت منطقه نیز موجب نشست ناموزون سطح آب زیر زمینی می شود و شکافهایی در پوسته زمین ایجاد می کند. مقدار نشست زمین برای هر ۱۰ متر افت سطح آب، بین ۱ تا ۵۰ سانتی متر متغیر است که دامنه این تغییرات به ضخامت و تراکم پذیری لایه ها، طول زمان بارگذاری، درجه و نوع تنش وارده بستگی دارد(لافگرن، ۱۹۶۹، به نقل از تردست و همکاران).

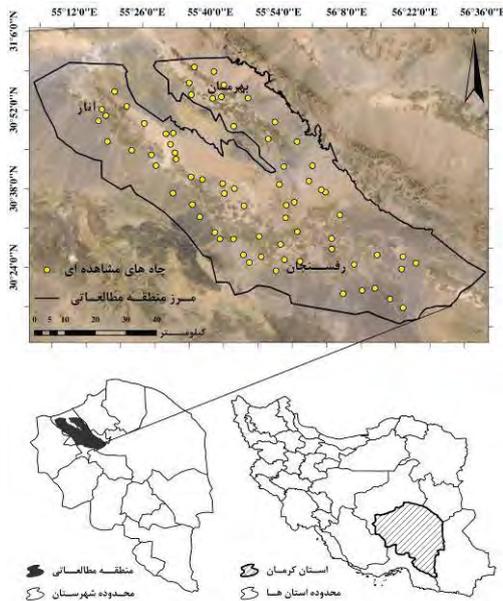
پدیده نشست منطقه ای و ایجاد شکاف در سطح زمین در دهها کشور جهان از جمله آمریکا، ژاپن، مکزیک، ایتالیا، تایوان، تایلند، انگلستان، هلند، چین، ایران که با اضافه برداشت از منابع آبهای زیر زمینی مواجه اند، مشاهده شده است(رزم گر، ۱۳۸۹). بررسی اثر برداشت آبهای زیر زمینی در نیوجرسی جنوبی نشان داد که با افزایش برداشت آب از چاه های عمیق، نشست زمین شدیدتر شده است(سان و همکاران، ۱۹۹۹). در این رابطه تحقیق جانسیس و همکاران (۲۰۰۴) بر روی پایش و تحلیل تاثیر پمپاژ آب در منطقه تپه های تسالونیکا نشان داد که این عمل موجب تغییر مورفولوژی تپه ها شده است.

موسوی و همکاران (۲۰۰۱) با اندازه گیری میزان و روند نشست زمین در ایران با استفاده از GPS، دشت های دارای بیشترین نشست را مشخص نمودند. در مقاله ای دیگر با عنوان فرونشست زمین در اثر افت سطح آب زیرزمینی در دشت رفسنجان، با استفاده از مدل Modflow میزان نشست در دو نقطه مشاهداتی ۰/۳۵ و ۰/۵۱ متر اندازه گیری شده است(رهنما و کاظمی آذر، ۱۳۸۵). رهنما راد و همکاران (۱۳۸۷) در پژوهشی،

میزان فرونشست در دشت مشهد را ۶۰ سانتیمتر ارزیابی کردند. علاوه بر آن در پژوهشی بر روی دشت رفسنجان عنوان گردید که علاوه بر برداشت آب زیرزمینی، عامل تکنیک نیز می تواند در این امر موثر باشد (فاریابی و همکاران، ۱۳۸۷).

در این راستا مقاله حاضر با مروری بر تجربیات سایر محققین در زمینه استخراج استاندارد های رخداد نشست در مناطق مختلف و اولویتهای تعیین شده برای عوامل تأثیرگذار بر این پدیده در پی پهنه بندی خطر فرونشست در دست رفسنجان با استفاده از مدل های تصمیم گیری چند متغیره می باشد.

۲- موقعیت منطقه مورد مطالعه

حوضه رفسنجان با ارتفاع کلی بین ۱۴۰۰ تا ۱۵۰۰ متر از سطح دریا و وسعتی در حدود ۱۰۹۰۵ کیلومتر مربع در ایران مرکزی قرار دارد. از این سطح ۴۶۳۶ کیلومتر مربع بصورت دشت و ۶۲۶۹ کیلومتر مربع بصورت کوهستان می باشد. شکل شماره ۱ موقعیت جغرافیایی دشت رفسنجان را نشان می دهد. طول جغرافیایی این حوضه بین ۵۶°۳۲' و ۵۴°۳۰' شرقی و عرض جغرافیایی آن بین ۳۱°۱۵' و ۲۹°۵۲' شمالی قرار دارد. حوضه رفسنجان به سه بخش رفسنجان-کیوترخان، انار-کشکوئیه و نوق تقسیم می شود. در مطالعه حاضر منظور از دشت رفسنجان کل منطقه که عمده ترین محصول کشاورزی آن پسته می باشد. جنس زمین اغلب از نوع مخروط افکنه های جوان، ماسه بادی، رس و سیلت می باشد. جنس سنگ کف در حاشیه شمالی دشت رفسنجان از کنگلومرا و قسمت اعظم سنگ کف نواحی جنوب دشت رفسنجان از نوع کنگلومرا و اکولومراهای نئوژن می باشد. قسمتهایی از سنگ کف نوق از سازندهای آهکی و فلیشهای کرتاسه تشکیل شده و سنگ نواحی مرکزی دشتهای رفسنجان، انار و نواحی شمالی دشت نوق از جنس رسوبات دریاچه ای می باشد. بر اساس مطالعات ژئوفیزیکی انجام شده در سالهای ۱۳۴۹ و ۱۳۵۰ متوسط ضخامت آبرفت در دشت رفسنجان ۱۵۰ متر و حداکثر ۳۵۰ متر می باشد (رهنما، ۱۳۸۶).

شکل ۱: موقعیت منطقه مورد مطالعه

۳- مواد و روش

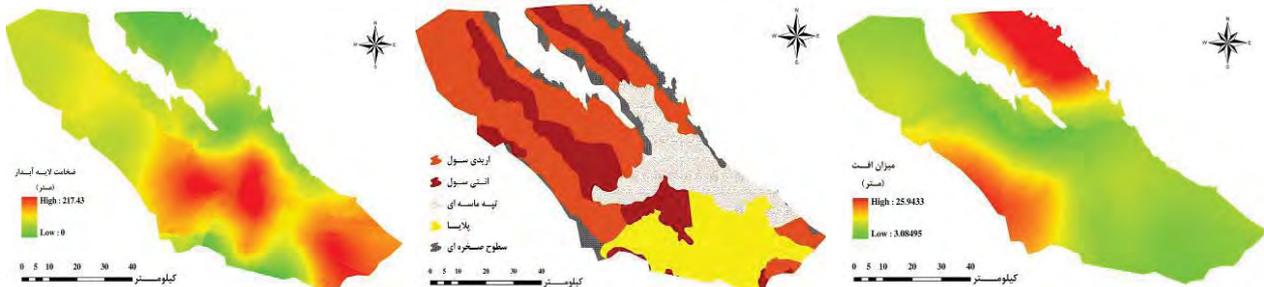
روش های ارزیابی چند معیاره کاربرد وسیعی در همه علوم از جمله جغرافیا پیدا کرده اند. از بین این روشها فرایند تحلیل سلسله مراتبی (AHP) یکی از روشهایی است که بیشتر مورد توجه قرار گرفته است. یکی از محدودیت های جدی در AHP این است که وابستگی های متقابل بین عناصر تصمیم، یعنی معیار ها و گزینه ها را در نظر نمی گیرد و ارتباط بین عناصر تصمیم گیری را سلسله مراتبی و یکطرفه فرض می کند. روش فرآیند تحلیل شبکه ای (ANP) ارتباط پیچیده بین و میان (چهار سوپه) عناصر تصمیم را از طریق جایگزینی ساختار سلسله مراتبی با ساختار شبکه ای در نظر می گیرد. به همین دلیل در سالهای اخیر استفاده از ANP به جای AHP در اغلب زمینه ها افزایش پیدا کرده است.

بنابر این یکی از محدودیت های جدی در AHP این است که وابستگی متقابل بین عناصر تصمیم، یعنی وابستگی معیارها، زیر معیارها و گزینه ها را در نظر نمی گیرد و ارتباط بین عناصر تصمیم را سلسله مراتبی و یکطرفه فرض می کند. این فرض ممکن است در بعضی موارد صادق نباشد و در چنین شرایطی نتیجه روش AHP ممکن است موجب برعکس شدن رتبه ها شود. یعنی با حذف گزینه ای ممکن است نتیجه رتبه بندی تغییر کند. بنابر این باید در استفاده از AHP اندکی محتاط بود، زیرا کلیه مسائل و مشکلات برنامه ریزی لزوما دارای ساختار سلسله مراتبی نیستند (زبردست، ۱۳۸۰، ۱۹).

داده های مورد استفاده در این پژوهش سه بخش را در بر می گیرند که بخش اول: داده های افت سطح آب زیرزمینی چاه های مشاهده ای اخذ شده از سازمان آب منطقه ای استان کرمان بوده است. بخش دوم: اطلاعات مربوط به طبقه بندی خاک های موجود در منطقه از دیتابانک موسسه تحقیقات خاک و آب گرفته شده و همچنین بخش سوم مربوط به اطلاعات عمق سنگ بستر در منطقه بوده که حاصل بررسی میدانی و برداشت سونداژ در دشت رفسنجان بوده است.

۴- نتیجه گیری

لایه افت سطح آب زیرزمین حاصل درونیابی داده های چاه های مشاهده ای که پس از انجام فرآیند باز طبقه بندی برای وارد سازی به مدل آماده گردید (شکل شماره ۲). به همین ترتیب بعد از اعمال نظرات کارشناسی نسبت به باز طبقه بندی پهنه های خاکی در منطقه اقدام شد (شکل شماره ۳). در نهایت با پهنه بندی داده های حاصل از سونداژ عمق سنگ بستر و کم کردن آن از لایه ارتفاع سطح ایستایی پهنه بندی ضخامت لایه آبدار در نقاط مختلف محدوده تولید و باز طبقه بندی شد (شکل شماره ۴). لازم به ذکر تمامی درونیابی ها در مقاله حاضر بنا به مطالعه ویجی به روش کریجینگ صورت گرفته است (ویجی و ریمادوی، ۲۰۰۶).

شکل ۲: نقشه میزان افت سطح آب زیرزمینی شکل ۳: نقشه خاک شناسی منطقه شکل ۴: نقشه ضخامت لایه آبدار

جدول ۱: ماتریس اولویت مدل AHP

مدل AHP

متغیر	افت سطح آب	جنس خاک	ضخامت لایه آبدار	وزن متغیر
افت سطح آب	۱	۰.۳۵	۰.۱۶۶	۰.۷
جنس خاک	۰.۳۵	۱	۰.۵	۰.۱۹
ضخامت لایه آبدار	۰.۱۶۶	۰.۵	۱	۰.۱
نرخ سازگاری	۰.۱	۰.۱	۱	۱

اجرای مدل فرآیند تحلیل سلسله مراتبی AHP در بخش الحاقی نرم افزار ArcGIS (مارینونی، ۲۰۰۴) و تعیین سطح اولویت کارشناسی متغیرها در مدل یک سطح بندی از احتمال رخداد پدیده نشست در منطقه ارائه نمود (شکل ۵). وزن محاسباتی در پهنه بندی مدل AHP در جدول شماره ۱ ارائه شده است.

جدول ۲: وزن نهایی عناصر در مدل ANP

مدل ANP

معیارها	اولویت معیارها	وزن
افت سطح آب	۵-۰	۰.۰۲۶
	۱۰-۵	۰.۰۷۸
	۱۵-۱۰	۰.۱۳
	۲۰-۱۵	۰.۱۸۲
	۲۵-۲۰	۰.۲۳۵
جنس خاک	اریدی سول	۰.۰۷۶
	انتی سول	۰.۰۵۹
	تپه ماسه ای	۰.۰۴۲
	پلایا	۰.۰۲۵
	صخره ای	۰.۰۰۸
ضخامت لایه آبدار	۵۰-۰	۰.۰۰۵
	۱۰۰-۵۰	۰.۰۱۵
	۱۵۰-۱۰۰	۰.۰۲۶
	۲۰۰-۱۵۰	۰.۰۳۷
	۲۵۰-۲۰۰	۰.۰۴۷

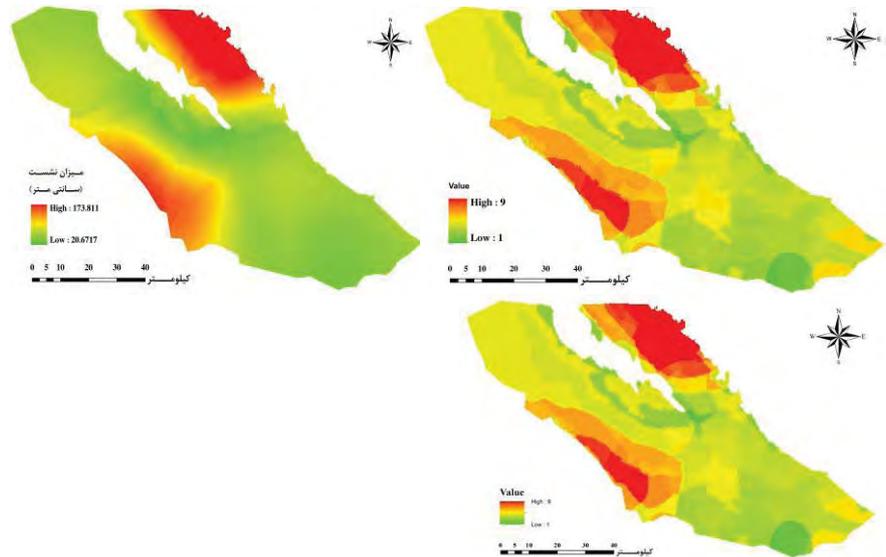
پیاده سازی مدل فرآیند شبکه ای تحلیل ANP در نرم افزار Super decision و مقایسه های زوجی و تعیین سطح اولویت متغیرها نیز منجر به استخراج سه ماتریس جامع گردید: ماتریس جامع اولیه: این ماتریس تمامی بردارهای ویژه ای که از ماتریس مقایسه جفتی مدل حاصل شده را در بر می گیرد. ماتریس جامع وزنی: این ماتریس از ضرب مقادیر ماتریس اولیه در ماتریس وزنی خوشه ای حاصل می شود. ماتریس جامع حدی: با به توان رساندن ماتریس جامع وزنی در بزرگترین عدد دلخواه استخراج می شود.

ماتریس حدی شکلی مشابه ماتریس وزنی دارد. وزن های نهایی تمامی عناصر (جدول ۲) در ماتریس می توانند بوسیله نرمال سازی هر خوشه ی ماتریس جامع استخراج شوند. ماتریس حدی وزن های معیارها را همانگونه که در جدول شماره ۲ آمده نشان می دهد (الدراندیلی و عماری، ۲۰۱۴).

جدول ۲: وزن معیارهای ماتریس حدی و وزنی مدل ANP

اولویت معیارها	وزن معیارها
افت سطح آب	۰.۳۲۶
جنس خاک	۰.۲۱۳
ضخامت لایه آبدار	۰.۱۳۳

مقایسه نتایج خروجی های حاصل از دو مدل و شیوه پیشنهادی سازمان زمین شناسی در دشت رفسنجان نشان داد که در ساختار کلی ارزیابی خطر فرونشست تفاوت چندانی با یکدیگر ندارند با این تفاوت که مدل AHP و روش سازمان زمین شناسی نسبت به اراضی بخش مرکزی دشت رفسنجان و بخصوص اراضی اطراف بافت شهر رفسنجان پیش بینی های خوش بینانه ای را انجام داده اند و آن مناطق را در رده خطر متوسط تا خیلی کم طبقه بندی نموده اند. این در حالی است که بازبینی و گزارشات میدانی حکایت از مشاهده این پدیده و تأثیر آن بر اینه در این مناطق است.

شکل ۵: نقشه خطر نشست حاصل مدل AHP شکل ۶: نقشه خطر نشست حاصل مدل ANP شکل ۷: نقشه برآورد نشست سازمان زمین شناسی

در نتیجه پس از اجرا مدل دو مدل AHP و ANP نتایج هر دو مدل با مدل پیشنهادی سازمان زمین شناسی در برآورد سطح نشت مقایسه گردید. در این مقاله فرایند تحلیل شبکه ای ANP و کاربرد آن در ژئومورفولوژی با بکارگیری آن در تعیین میزان فرونشست در نقاط مختلف دشت رفسنجان مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج بدست آمده نشان می دهد که فرایند تحلیل شبکه ای، ضمن حفظ کلیه قابلیت های AHP از جمله سادگی، انعطاف پذیری، بکارگیری معیارهای کمی و کیفی به طور همزمان، قابلیت بررسی سازگاری در قضاوتها، و امکان رتبه بندی گزینه ها، می تواند بر محدودیت های جدی آن از جمله در نظر نگرفتن وابستگی های متقابل بین عناصر تصمیم و فرض اینکه عناصر تصمیم، سلسله مراتبی و یکطرفه است، فایده و چارچوب مناسبی را برای تحلیل مسایل ژئومورفولوژی فراهم آورد. فرایند تحلیل سلسله مراتبی ابتدا مسئله یا موضوع مورد نظر را به یک ساختار سلسله مراتبی تبدیل می کند که در آن عناصر تشکیل دهنده این ساختار که اجزا تصمیم نیز تلقی می شود، مستقل از یکدیگر فرض می شوند.

۵- منابع

- [۱] آردست، ع.، بلورچی، م.، شمشکی، ا.، فرونشست زمین در اثر افت سطح آب زیرزمینی در جنوب غربی تهران، چهارمین کنفرانس مدیریت منابع آب ایران، دانشگاه صنعتی امیر کبیر، ۱۳۹۰
- [۲] رزمگر، ر.، موسوی، م.، شمشکی، ا.، و بلوچی، م.، ج.، فرونشست دشت تهران- شهریار بر اثر برداشت بی رویه آبهای زیر زمینی. دومین کنفرانس سراسری مدیریت جامع بهره برداری از منابع آب، ۱۳۸۹.
- [۳] آفرایابی، م.، کلانتری، ن.، چیت سازان، م. و رحیمی، م.، نگاهی نو به فرونشست زمین در دشت رفسنجان در اثر بهره برداری از آب زیرزمینی، دومین همایش ملی مدیریت شبکه های آبیاری و زهکشی، دانشگاه شهید چران اهواز، ۱۳۸۷
- [۴] رهنما، م.ب.، کاظمی آذر، ف.، فرونشست زمین در اثر افت آب زیر زمینی در دشت رفسنجان. همایش ملی مدیریت شبکه های آبیاری و زهکشی، ۱۳۸۵
- [۵] رهنما راد، ج.، فرهنگ، ر.، و حسینی، س.، ع.، فرونشست دشت مشهد بر اثر برداشت بی رویه آبهای زیرزمینی. دومین همایش مقابله با سوانح طبیعی، ۱۳۸۶
- [۶] آردست، ا.، کاربرد فرآیند تحلیل شبکه ای (ANP) در برنامه ریزی شهری و منطقه ای. نشریه هنرهای زیبا-معماری و شهر سازی، شماره ۴۱، صفحات ۹۰-۷۹، ۱۳۸۹
- [۷] محمدی، ص.، سلاجقه، ع.، مهدوی، م.، و باقری، ر.، بررسی تغییرات مکانی و زمانی سطح آب زیر زمینی دشت کرمان با استفاده از روش زمین آماری مناسب، فصلنامه علمی - پژوهشی تحقیقات مرتع و بیابان ایران، جلد ۱۹ شماره ۱، صفحه ۷۱-۶۰، ۱۳۹۱
- [۸] لشکری پور، غ.، غزنفری، م.، و صالحی، ر.، فرونشست دشت مهبیار جنوبی و تأثیر شکافهای ناشی از آن بر مناطق مسکونی، ۱۳۸۷.